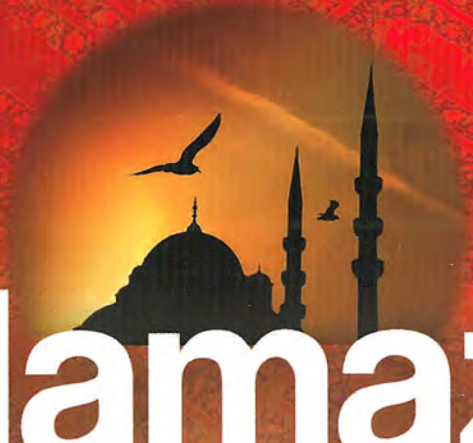

NAMAZA BAŞLATAN KIRMIZI KİTAP

Namaz

Diriliş Çağrısı

Yenilenmiş Baskı

AHMET BULUT

e
ensar

151. Baskı

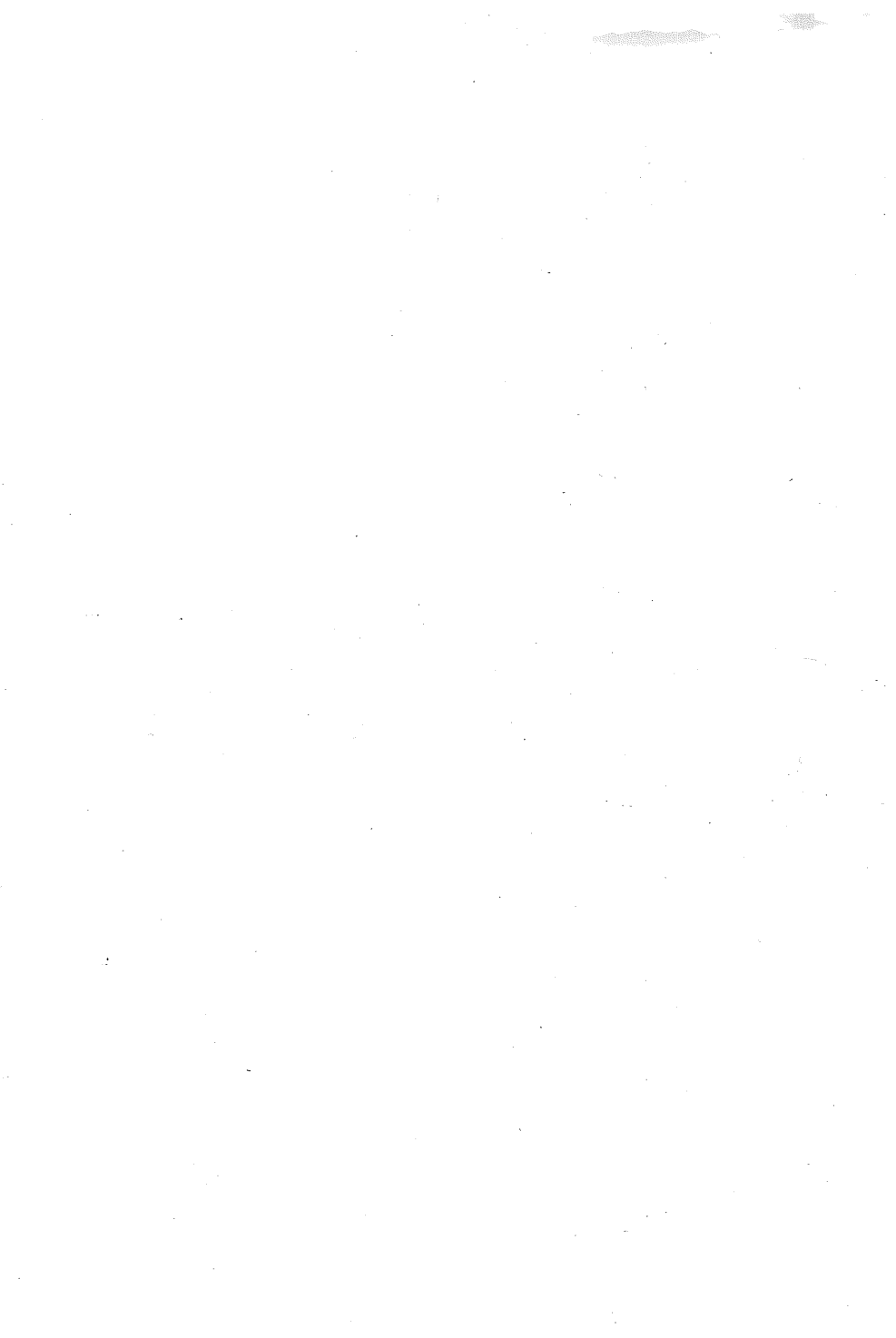
Namaz

diriliŖe aęrı

Ahmet BULUT

İstanbul 2013

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	11
YENİ BASKI İÇİN	13
50. BASKI İÇİN	15
HAYDİ NAMAZA!	19
NAMAZ RABBİMİZİN İHSANI.....	23
Namaz Sahibine Dua Ediyor.....	26
NAMAZ SAHİBİNİ TEMİZLİYOR.....	29
Eşkiya Namazla Buluşunca	31
Tahriklere Aldanma	32
Namazı Kılacağım Ama	33
Bir Vakit Kıl Yeter!	34
Ölüm Bize Ne Kadar Yakın?	35
Oğlumun Küçükçük Bir Kusuru Var!	37
NAMAZ KILAN NELER KAZANIYOR?.....	41
Namaz Kılan Peygamberimize (s.a.v.) Benzer	42
Namazı Beklemek İbadettir	43
Namaz Kılana Üç İkram Vardır	43

Benim Şu Kuluma Bakın	44
Bizimle Namaz Kıldın Mı?.....	44
Bu Adam Sözünde Durursa.....	45
Kârların En Hayırlısı	46
SAKIN NAMAZI TERKETME.....	48
Dünyada olan altı azap:	
Ölürken çekeceği azaplar:	51
Mezarda çekeceği acılar:	52
Kıyamette çekeceği azaplar:	52
NAMAZ HAKKINDA ALLAH'TAN KORKUN	56
NAMAZINDAN ÇALMA	60
Son Namazın Gibi Kıl.....	61
Şeytan Namazdan Çalmak İster	64
Vesveseye Kulak Verme	64
NASIL YAŞARSAN ÖYLE ÖLÜRSÜN.....	70
Namaz Markalı Müslüman Olun.....	73
Televizyon Ve İnternet Namazla	
Arana Girmesin	74
ACELEYLE NAMAZ KILINCA.....	75
ÇİNLİ MUHAMMED NAMAZDA RABBİNE KAVUŞTU.....	81
NAMAZI CEMAATLE KILMAK.....	86
HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.)DÜNYASINDA NAMAZ ...	95
Biz Nasıl Namaz Kılmalıyız?	99
HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.)	
KILDIĞI SÜNNET NAMAZLAR	103
HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.) NAFİLE NAMAZLARI....	107

1- Duha Namazı	107
2- Evvabin Namazı	109
3- Tahıyyetu'l Mescid Namazı	109
4- Abdest Namazı	110
5- Teheccüd Namazı	111
6- Tövbe Namazı	113
7- Tesbih Namazı	114
8- Hacet Namazı	114
9- Teravih Namazı	114
NAMAZDA DUA	119
NAMAZDA OKUNANLARI	129
ANLAMAĞA ÇALIŞMAK	129
NAMAZLA DİRİLİŞ	135
NAMAZLA DİRİLİŞ PROGRAMLARINDAN NOTLAR	137
NAMAZLA İLGİLİ BAZI SORU VE CEVAPLAR	143
BİRKAÇ HATIRLATMA	148
SON SÖZ YERİNE	152
KİTABI OKUYANLARIN İTİRAFLARI	155
KAYNAKLAR	158

Ahmet Bulut

1971 yılında Çanakkale'nin Bayramiç ilçesi Karaköy köyünde doğdu. İlkokulu köyde, orta ve liseyi Bayramiç İmam Hatip'te, üniversiteyi Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde okudu.

2006 yılında hacda Mekke ve Medine'deki namaz coşkısından etkilenerek ülkemizde namaz bilincini geliştirmek amacıyla namazla diriliş programını başlattı. Namaz Gönüllüleri Platformu'nun kurulmasıyla Türkiye genelinde Namazla Diriliş Programlarını organize etti ve konuşmacı olarak katıldı. Bununla beraber birçok konferans ve seminere katılmaktadır.

Bu arada Hilal Tv, Dost Tv, Tv 5, Kanal A, Akra Fm, Moral Fm, Radyo 7 başta olmak üzere birçok ulusal ve yerel tv ve radyo programlarına katıldı.

Şu an Hilal Tv de pazartesi akşamları 21.30 yayınlanan Namazla Diriliş programını hazırlayıp sunuyor.

"Namaz Dirilişe Çağrı" isimli kitabı üç yılda 50 baskı yaptı. Namazlarını kılamayan birçok kişi kitabı okuduklarında namaza başladılar. Kılanlar ise Sevgili Peygamberimiz sav gibi kılmanın çarelerini aramaya başladılar.

Kendi sahasında bir ilk olan "Ramazanı Nasıl İhya Ederim?" isimli eseri on bir ayın sultanı olan Ramazan Ayını en güzel şekilde değerlendirmek isteyenlerin ellerinden bırakamayacakları bir eserdir.

"Çocuklarımıza Namazı Nasıl Sevdirelim" isimli kitabı kısa zamanda hak ettiği ilgiyi gördü. Anne babaların, öğretmenlerin, din görevlilerinin ve namaza gönül verenlerin rehber kitabı oldu. Sadece namaz kıldırmaı değil, namazı sevdirmeyi hedefleyenlere yol gösteren bir çalışmadır.

Evli ve üç çocuk babası olan Bulut'un bir de www.ahmet-bulut.com web sitesi bulunmaktadır.

Görüş ve önerileriniz için:

ahmet.hace@gmail.com

0537 4469891

İthaf;

*Beni okutmak için
bir yıl boyunca gözyaşlarıyla dua ederek
babamı ikna eden
Canım Annem'e*

ÖNSÖZ

Hamd; bizi İKRA' emri ile kendine muhatap edene. Namazı ikram edip huzuruna kabul buyurana. Secde ile kendine yaklaştıran. Dua ile istetip istediğimizi verene...

Salât ve selam; Miraç ile şereflenene, Miraçtan bizlere namazı hediye getirene, gözümün nuru diyerek tarif edene, nasıl kılacağımızı öğretene ve son nasihatinde: "Namaza dikkat edin, namaza dikkat edin" diyene...

Ve selam; bu güzellikleri ilk günden bu güne bize ulaştıranlara...

Neden Namaz?

Çünkü namaz, imandan sonra Rabbimizin en çok üzerinde durduğu bir ibadettir. Hz Peygamberin hayatının ayrılmaz parçasıdır. Namaz hayatın ta kendisidir. Hiç bir şekilde terkine izin verilmemiştir. Buna rağmen günümüz Müslümanlarının en çok ihmal ettiği kıymetini bilemediği bir ibadettir.

Dolayısı ile karşımıza iki sonuç çıkıyor: Namazını kılamayanlar ve kıldığı halde gereken önemi veremeyenler.

Biz bu çalışmamızda, kendi nefsimizi ve yakınlarımızı göz önünde bulundurarak, namazsızlık hastalığına çare aradık. Namaz bilincini nasıl geliştirebilir, eksiklerimizi nasıl giderebiliriz sorularına cevap aramaya çalıştık.

Sabırla kendi haklarından feragat edip, eserin ortaya çıkmasında büyük emeği bulunan sevgili eşime dualar ediyorum.

İlk başladığım günden yayınlandığı ana kadar katkılarda bulunan dostlarımla isimlerini tek tek saymak isterdim. Ancak tek endişem ismini unutabileceğim bir dostumun gönül koymasındır. Emeği geçen ve bundan sonra da geçecek olan tüm dostlarıma teşekkürü bir borç bilirim. Dualarım onlarla beraberdir.

Eserimdeki tüm güzellikler Rabbimizin ihsanıdır. Hatalar ise nefsimdendir.

Sözün özü şudur: **(İnsanları) Allaha çağıran, iyi işler yapan ve: “Ben gerçekten Müslümanlardanım” diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir!** (*Fussilet: 33*) tarifine uygun Müslüman olabilmeyi nefsim, sevdiklerim ve ümmet-i Muhammed (s.a.v.) için isterim.

Duam; İbrahim (a.s.) duasıdır: **“Ey Rabbim! Beni ve neslimden (gelenleri)de namazı gereği gibi kılanlardan eyle. Ey Rabbimiz! Duamı kabul buyur.”** (*İbrahim: 40*)

Son söz ise: **“Orada duaları ‘Sübhaneke Allahümme’ (Allahım! Seni anar ve seni her türlü noksanlıklardan tenzih ederiz.) Onların (birbirlerine sağlık) temennileri, selam ve dualarının sonu da ‘Elhamdü lillahi Rabbilalemin’ (Âlemlerin Rabbi olan Allaha hamd olsun)” demeleridir.** (*Yunus: 10*)

İstanbul 2011
Ahmet BULUT

YENİ BASKI İÇİN

Elinizdeki kitabın ilk baskısından bu ana kadar, okuyanlara, okutanlara, görüşlerini bizimle paylaşanlara çok çok teşekkür ediyorum. Allah hepsinden razı olsun, bu kadar kısa zamanda bu kadar kardeşimize ulaşacağımızı tahmin etmiyordum. Bu nimete erdiren Rabbimize ilmi adedince hamd ediyorum.

Namaz çalışmalarında emeği geçen bütün kardeşlerime, hanımlara, beylere, gençlere ve çocuklara bu gayretlerinden ötürü dua ediyorum. Rabbimiz cennetle ödüllendirsin.

Namazla Diriliş Programları'nın Anadolu'ya açılmasında ciddi emeği olan ve birçok organizemize ev sahipliği yapan ENSAR VAKFI'na, değerli başkanı Ahmet Şişman Beyefendiye ve her çalışmamıza can-ı gönülden destek veren, çalışmanın her kademesinde görev alan, heyecanımıza heyecan katan, Anadolu seferlerimize bilfiil katılan ve elinizdeki kitabın daha geniş kitlelere ulaşması için bize özel destek veren aziz dostum, sevgili kardeşim Hüseyin Kader Beyefendiye de şükranlarımızı arz ederim.

Ayrıca kitabı okuyup tashih eden, Canan Aydemir ve Aysun Rumeysa İmer kardeşlerime can- ı gönülden teşekkür ediyorum.

Bu çalışmamızın, O'nu görüyormuşuz gibi ibadet etmemize vesile olması duasıyla...

Haziran 2011
Ahmet BULUT

50. BASKI İÇİN

“Namaz Diriliş Çağrısı” ilk kitabım. Rabbime binlerce hamdolsun üç yılda bu günleri gösterdi. Binlerce kardeşimle buluşturdu. Hayal bile edemediğim güzelliklere nail etti. Kısa zamanda bu kadar okuyucu ile buluşmak sadece O’nun ikram etmesiyle mümkün. Rabbimin ihsanıdır, fazlındandır, keremindendir. Şükrünü eda edebilmeyi nasip eylesin.

Okuyan kardeşlerimden aldığım mektuplar bendenizi gayrete getirdi. Yazmaya teşvik etti. Yeni çalışmalara vesile oldu. “Çocuklarımıza Namazı Nasıl Sevdirelim” bu çalışmanın bir semeresidir. O da kısa zamanda ciddi bir ilgiye mazhar oldu. Rabbimizden bu çalışmamızı çocuklarımıza namazı sevdirmeye vesile kılması için sizlerden dua bekliyorum.

Bu çalışmalar bizim namazla tanınmamıza ve anılmamıza vesile oldu. İsmimizin namazla anılması da Allah’ın bir lutfudur. Rabbim layık eylesin.

Ülkemiz genelinde gidemediğim sadece birkaç il kaldı. İnşallah oralara da namaz tohumları ekmek nasip olur. Gittiğimiz yerlerde yüzlerce namaz kardeşim oldu. Çocuklar, gençler ve büyükler bu çalışmalardan dolayı bizlere dua ediyor, biz de onlara dua ediyoruz. Namazda kardeşliğimizin daim olmasını namazın Rabbinden niyaz ediyorum. Bir de okuyan kardeşlerimden şöyle bir istirhamım var. Ömrüm kemale erip, Rabbimize kavuşma

zamanı geldiğinde, abdestliyken, oruçluyken, mescidde namazı cemaatle kılarken, secdedeyken, Rabbimi bütün noksanlıklardan tenzih ederken, ismini aşkla zikrederken can emanetimi teslim edebilmem için dua etmeleri. Bendeniz de bu davaya gönül veren, en ufak bir hizmeti dokunan, dualarında yer veren ve gönlünde muhabbeti olan bütün kardeşlerime dua ediyorum.

Namazını kılamayan kardeşimin derdine deva olmasını Rabbimden diliyorum.

Rabbimiz yolumuzu açsın. Ayaklarımızı dini üzere sabit kılsın. İhlâslı ve muttaki kullarından eylesin. Namazlarını vaktinde cemaatle ve huşu ile ikame edenlerden eylesin.

Duanıza muhtaç kardeşiniz...

Ahmet Bulut

14 Safer 1431 Cuma

29 Ocak 2010

(Rasûlüm!)

Kullarım sana beni soracak olurlarsa
bilsinler ki, ben, şüphesiz onlara çok yakınım.
Bana dua edenin duasına icabet eder (kabul eder)im.
O halde onlar da benim davetimi kabul ed(ip bana
itaat et)sinler ve bana iman(da sebat) etsinler. Ta ki
bu sayede doğru yola (kurtuluşa) ulaşmış olsunlar.

BAKARA 186.

De ki: “Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve
ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir.”

ENAM 162.

“Şüphesiz Allah,
benim ben. Benden başka hiç bir İlah yoktur.
Bana kulluk et ve beni anmak için dosdoğru
namaz kıl.”

TAHA 14.

HAYDİ NAMAZA!

“İman eden kullarıma söyle namazı dosdoğru kılınlar, içinde ne bir dostluğun, ne alış verişin bulunduğu bir gün gelmeden evvel”... (İbrahim,31)

İşittik ve itaat ettik Ya Rabbi.

Her mümin böyle der. Rabbinden gelen emre itaat eder. Hikmetini anlamaya çalışır. Anlamasa da itaat eder. Değil mi ki emreden O.

Bu gün bize ne oldu? Ezanlar okunuyor, davetine icabet eden yok denecek kadar az. Asumanı çınlatan ezanlar sanki bizim için okunmuyor. Sabah evlerimizin ışığı yanmıyor. Nasıl da şeytanın tuzağına düşüyoruz. Kapkaranlık olan evlerimiz mi yoksa gönüllerimiz mi? Bu karanlığı aydınlatmanın yolu nedir dostlar? Hiçbir şeyin fayda vermeyeceği o gün gelmeden evvel gelin evlerimizi ve gönüllerimizi aydınlatalım. Güne sabah namazı ile başlayalım. Günümüz ve gönlümüz nurlansın.

Hz. Bilal ezanı okuduğunda nasılda koşardı müminler o davete? Ellerinde olanı bırakır, hemen icabet ederlerdi. Eğer sevdiği bağı bahçesi onu engellese, hiç vakit kaybetmeden onu Allah yolunda infak ederlerdi. Ya Rabbi bu seninle arama girdi, bunu sana havale ediyorum derlerdi.

Şeytan akşam insanın üzerine üç düğüm atar, ona tuzak kurarmış. Sabah namaza kalkamasın diye. Mümin uyanır ve

Rabbini zikrederse ilk düğüm çözülür. Kalkar abdestini alırsa ikinci düğüm çözülür. Namazını kılarırsa üçüncü düğüm çözülür. Böylece şeytanın tuzağından kurtulur. Şeytan kahrolur gider. Kalkamazsa onun keyfine diyecek olmaz. Bu gün yine başardım. Âdemoğlundan birini daha tuzağıma düşürdüm, kısıkvrak yakaladım der, sevinir. Rabbimiz gücenir. Bunca nimetlerle donattığı kulu bu gün yine aldanmıştır. Nimetin sahibini unutmuştur. Biz kimi sevindiriyoruz sevgili dostlar?

Bizler şeytana karşı topyekûn savaş açmalıyız. O bizim düşmanımız biz de onu düşman bellemeliyiz. Gelin hep birlikte namazda seferi birlik yapalım. Öncelikle nefsimizden başlayarak namazlarımızı vaktinde kılalım. Sabah ve yatsı namazlarında camilerde buluşalım. Komşularımızı, sevdiklerimizi de davet edelim. Mümkünse eşlerimizi ve çocuklarımızı da götürelim. Namazlarımızı birlikte kılalım. Savaşımızı birlikte yapalım. Selamete cennete girelim.

Biz çağıralım. Başaracağız. Rasulullah'ın başardığı gibi. Birçok *Namazla Diriliş* programından sonra bunun müjdelerini alıyoruz. İşte bunlardan birinin itirafı şöyle:

- Arkadaşımın zorlamasıyla katılmışım programınıza. Binlerce şükür ki gelmişim. O gece sabaha kadar uyuyamadım sabah namazını kaçırdım korkusuyla. Sabah namazının bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum. Allah sizlerden razı olsun.

Bir başkası ise şöyle der:

- Sabah namazlarının bu kadar güzel olduğunu bilemeden yıllarımı boşa geçirmişim. Böyle güzel nimetten habersiz yaşamışım. Benim değer verdiklerim ne de değersizmiş. En güzel yıllarımı nasıl da heba etmişim. Geçen zamanımı nasıl telafi edebilirim. Affet Allahım affet. Çok özür dilerim. Der ve ilave eder:

Yunus'un ifadesiyle:

- Ballar balını buldum kovanım yağma olsun.

Tekirdağ'a gittik. Program sonunda kırk beş yaşlarında yeni emekli olmuş bir hanımefendi kitap imzalatmaya gelerek şöyle der:

- Neden bu zamana kadar geciktiniz. Bu gün hayatımın en güzel gününü yaşadım. Namazın bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum. Buralar çorak bölgeler. Lütfen öncelik verin buralara. Gözyaşlarıyla dinledim programı. Dinledikçe gönlümde küllenmiş olan imanım yeniden alevlendi. Ve son söz:

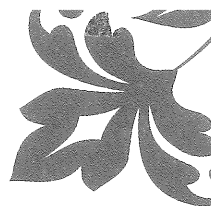
- Geldim Allahım.

Gündüzün iki tarafında (öğle ve ikindide)
ve gecenin (gündüze) yakın (üç) vaktinde (akşam,
yatsı ve sabah da)
dosdoğru namaz kıl.
Muhakkak ki iyilikler (beş vakit namazın sevabı,
aradaki kötülükleri
(küçük günahları) giderir.
İşte bu, iyi düşünenlere öğüttür.

HUD 114

NAMAZ RABBİMİZİN İHSANI

Namaz biz Müslümanlar tarafından kıymeti anlaşılmamış bir hazine. Bu gün memleketimizde namaza olan ilgisizlik müminlerin yüreğini sızlatacak bir durumdadır. Son dönemde bununla ilgili çalışmalar başlamış olsa bile bu yeterli değildir. Bu konuda kabiliyeti olan her kalem ve söz sahibinin bu konularda bir şeyler yapması gerektiğine inanıyorum. Bendenizde bu sebepten nefsimden yola çıkarak bu konuda düşüncelerimi paylaşmak istiyorum siz değerli dostlarımla.

“Namaz, günde beş defadır,

Namaz, bütün dinlerde vardır,

Namaz, yaratan ile yaratılan arasında bir bağıdır,

Namaz, ilk olarak Allah’a arz edilen bir ibadettir,

Namaz, aynı zamanda sıladır,

Namaz, farzların en önemlisidir,

Namaz, Allah’ın kullarına ilk farz kıldığı bir ibadettir,

Namaz, dinin direğidir,

Namaz, ahirette ilk hesaba çekileceğimiz amelimizdir,

Namaz, hataları silen, dereceleri yükselten, en hayırlı ameldir,

Namaz, dertlere şifadır,

Namaz, kılana Allah’ın sözü vardır: Cennete koyacak.

Namaz, Allah'a yakarıştır. Zikirdir, tesbihtir, tazimdir, saygıdır, teslimdir ve O'na kavuşmadır.

Namazdaki âmin'e melekler de iştirak ederler.

Namaz, sahibini kötülükten ve günahattan korur.

Namaz kılanın başına bütün hayırlar, iyilikler, rahmetler yağar.

Namaz, sahibini Allah'a yaklaştırır, O'nunla sohbet ettirir.

Namaz, dünya ve ahirette sahibine nurdur.

Namaz, kabirde bile sahibini yalnız bırakmaz, sahibine âşıktır.

Namaz, sahibini cehennem ateşinden korur.

Namaz, kılan Sevgili Peygamberimize yoldaş olur, ve Rabbimizi görmeye vesile olur.

Namazı aradan çıkarmak için değil, Allah'ın emridir diye hayatımızın merkezine alarak, özen göstererek, aşkla, şevkle kılınmalıdır.

Namaz, Allah'ın o kulu sevmesine vesile olur." (M.Zahid Kotku, *Namaz*,9,10)

"Namaz, gözünün ışığı, vicdanın huzuru, nefsin neşesi, kalbin mutluluğu ve kul ile Rabbi arasında aracıdır.

Namaz, sevgi dolu ruhların yüce mertebelere yükselmelerini sağlayan bir basamaktır. İnsanı manevi nimetlere erıştırır, onları cennet bahçelerine ulaştırır, onlara dünyada ve ahirette saadetin kapılarını açar. Namazın zevkini tadan bilir. Gözler kapanıp hareketler son bulduğunda, insanların vücutları yataкта ısınıp her seven sevdiği ile baş başa kalınca, gece yarısı ahiret korkusuyla Rabbinin rahmetini umarak kalkan, huşu içinde rüku ve secdelere kapanan şu kulun halinden daha tatlı, daha parlak ve daha güzel ne olabilir." (Şehid Hasan El Benna, *Namaz ve Konumu*)

Namaz, hayatın ta kendisidir. Ama ne yazık ki bu gün biz Müslümanlar tarafından kadri en az bilinenidir aynı zamanda. Günümüzde pek çok insan pekâlâ namazı terk edebiliyor veya kazaya bırakabiliyor. Kiminin gönlü sızlıyor, imanın alameti olarak. Kimisi o kadar kanıksamış ki bu hali hiç aldırış bile etmiyor, yıllar geçmesine rağmen. Hem gençliğini nerede ve nasıl geçirdin sorusuna muhatap olacağından hem de en faziletli amel gençlikte yapılandan habersiz. En değerli yıllar namazsız ve bereketsiz geçmiş oluyor böylece.

Bir veli pazara gider. Pazarda pazarcı malını satmak için şöyle bağıyor:

— Sermayesi eriyen adama acıyın!

Bu sözü duyan veli düşer bayılır. Onu görenler hemen koşar yanına gelirler ve ayılması için elini yüzünü ıslatırlar. Bir müddet sonra kendine gelir. Etrafında toplanan meraklı kalabalık dayanamayıp sorar:

— Efendim, size ne oldu böyle, bir rahatsızlığınız mı var? Ansızın düşüp bayıldınız. Sizi böyle görünce bizlerde üzüldük ve de merak ettik sizin bu halinizi. Mahsuru yoksa bizimle paylaşır mısınız sizi bu hale düşüren nedir?

— Evladım, az önce buz satan kardeşinizin sözü beni çok etkiledi. O malını satmak için kullandığı cümleler beynime balyoz gibi indi. Ayakta duracak dermanım kalmadı. Yığılıp kalmışım. O, “Sermayesi eriyen adama acıyın.” dediğinde ben de kendimi düşündüm. Her gün ömür sermayem eriyip gidiyor. Bir daha telafisi olmayacak. En önemli sermayemi verimli kullanamazsam halim nice olur? Nefsimin serkeşliği beni korkutuyor. Rabbime mahcup olmaktan korkuyorum. Ömür sermayeni nasıl harcadın derse ben ne cevap vereyim?

İbret alana ne güzel bir ders veriyor. Biz sermayemizi nasıl değerlendiriyoruz? Günün beş noktasında sermayeyi bize verene

hesap vermek için huzura çıkıyor muyuz? Yoksa burada hesap vermekten kaçtığımız gibi yarın mahşerde de kaçacağımızı mı zannediyoruz? O öyle dehşetli bir gün ki Efendimiz (sav) göz bebeği kızını o günün dehşetine karşı uyarıyor. Bizler de o günün hesabını verebilmemiz için kendimizi hesaba çekmeliyiz.

Bu gidişe bir dur demenin zamanı geldi ve çoktan geçti bile. Çünkü her geçen gün bir sevdiğimizi kaybediyoruz. Sevdiklerimizin namazsız göçmeleri ne acı bir durum. Hepimizin çevresinde namaz kılmayan kaç tane canı gibi sevdiği yakını var. Kiminin annesi, kiminin babası, kardeşi veya evladı ya da çok sevdiği iş ortağı veya ahabası. Ama mutlaka bir sevdiği bu hastalığa yakalanmış.

Acil tedaviye ihtiyaç var yoksa geleceği karanlık. Aman ya rabbi ne olur bu konuda bize güç kuvvet ver. Bu emrini sevdiklerimize sevdirelim. Kıymetini anlatalım onlara. Sevdiklerimiz içinde namazsız kalmasın hiç. Rabbimizin emri çok açık. Biz mü'minlere farz kılmuş namaz kılmayı.

Namazı anlatabilmemiz için önce bizim namazla aramızın iyi olması lazım. Namaza gereken önemi vermeliyiz. Namazın şahitlik edeceği, sevdiği bir dostu olmalıyız. Namazı tanımalıyız. Namazın, farzlarını, vaciplerini, sünnetlerini öğrenmeli ve ona göre onu eda etmeliyiz. Namazı Hz. Peygamber (s.a.v.) ve güzide ahabası gibi kılmalıyız. Vaktinde, huşu içinde, aheste aheste kılmalıyız. Bize dua etmeli namaz. Beddua etmemeli.

Namaz Sahibine Dua Ediyor

Şöyle buyuruyor Allah Rasulü (s.a.v.):

Kim ki vaktinde abdestine, secde ve huşuuna tam manasıyla dikkat ederek herhangi bir namazı eda ederse, o namaz bembeyaz olarak Cenabı Hakkın huzuruna yükselip giderken:

— Beni koruyarak tam eda ettiğin gibi Allah da seni korusun der.

Vaktinin dışında abdestine, rükû, secde ve huşuuna dikkat etmeksizin namazı eda eden bir kişinin namazı ise simsiyah olarak yükselirken:

— Beni zayi ettiğin gibi Allah da seni zayi etsin der.

Bedduasını Cenabı Hakkın dilediği yere yükselinceye kadar yapar. Yükseldiği yerden paçavranın dürüldüğü gibi, dürülerek sahibinin yüzüne çarpılır.

Sevgili kardeşim gel birlikte bir nefis muhasebesi yapalım. Namazımızı gözden geçirelim. Kılmıyorsak hemen şimdi kılmaya başlayalım. Şayet kılıyorsak nasıl kıldığımıza bakalım. Yukarıda aktardığım gibi yüzümüze çarpılacak bir namaz mı kıldık yoksa bize dua edecek bir namaz mı? Yarın herkesin birbirinden kaçacağı o günde bizim elimizden tutacak bir namaza ne kadar da çok ihtiyacımız olacak. Başta Peygamberimiz (s.a.v) ve O'nun yolunu izleyen veliler ne kadar dikkat etmişler namazlarına. Namaz kılmamak şöyle dursun, cemaatle namaz kılmayı kaçırırsalar kendilerine ceza vererek o namazı yirmi yedi defa tekrar etmişler. Namazda okuduklarından gafil olsalar hemen tövbe etmişler. Yine de güzel kulluk edemedik diye ağlamışlar. Ya bizim halimiz ne olacak. Onların güzel hallerinden ibret alalım da biz de güzel namazlar kılalım. Ne dersin? Bu kendimize yapacağımız en büyük iyiliktir diye düşünüyorum.

Annemizin, babamızın, kardeşimizin, eşimizin, çocuklarımızın hülasa herkesin terk ettiği, yalnız başımıza kaldığımız bir anda kabrimizde bize yoldaş olacak bir namaz kılmaya ne dersiniz? Orada bize yoldaş olacak sadece salih amellerimiz. Huşu ile kıldığımız bir namaz orada bize güzel yüzlü bir dost olarak arkadaş olacak. Kabirde bize yoldaş ve muhafız olacak namazımızı severek, aşkla kılalım. Kılalım ki

tüm sevdiklerimizin bizi yalnız bıraktığı o günde namazımız bizi yalnız bırakmasın.

NAMAZ SAHİBİNİ TEMİZLİYOR

“Sana vahyedilen Kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah’ı anmak elbette (ibadetlerin)en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir”.
(Ankebut,45)

Muazzez kitabımızda bildirildiği gibi, namazın öncesi ile sonrası bir olmamalıdır. Mutlaka bir şeyler değişmelidir. Namazdan önce gıybet eden bir adam namazdan sonra bunu terk etmiş bir mümin olmalıdır. İşte o zaman namazı kılmış olur. Namazın terbiye ettiği, güzelleştirdiği, sahabe ruhlu, aydınlık yüzlü bir insan olur.

Her namaz bizi biraz daha rabbimize götürmeli. O’na yaklaştırmalı. Çünkü kulun rabbimden uzaklaşması günahları sebebiyledir. İşlenen her günah kalbe saplanan Şeytanın zehirli oklarından bir oktur. Kalbe vurulan bir siyah lekedir. *Ve kalpleri vardır hissetmezler* sözünün muhatabı oluruz o zaman.

Namaz insanı hem madden hem de manen temizler. Madden temizler, alınan abdestle abdest azaları yıkanır. Manen temizler, her namaz evvelinde işlenen günahları giderir. Böylece kılınan her namaz rabbimize yaklaşma vesilesidir. Yine her Cuma namazı bize sunulan muhteşem bir ikramdır. Haftalık arınma fırsatıdır. Rabbimizin biz günahkârlara büyük ihsanıdır.

Yıllardır Allah’tan uzak yaşayan zavallı adam altı insanı gözünü kırpmadan öldürüp hapse düşer. Orada irtica

bahanesiyle hapse atılan bir veli ile tanışır. Çok sever o veli zatı. Onunla sohbet etmeye başlar. Sohbet ettikçe gönlünde tarifi zor bir sevinç dalgaları. Yıllardır içini daraltan sıkıntının her geçen gün azaldığını hisseder. Artık o veli zatın en yakın dostu olur. O ne derse hemen uygulamaya başlar. Önce gusül abdesti almayı öğrenir. Sonra abdest almayı. Derken Kur'an'la tanışır. Kısa bir zaman içinde kitabını okumayı öğrenir. Hapse katil olarak giren bu zavallı adam şimdi eski günlerine ağlamaya başlar:

—Affet Allah'ım affet. Sana karşı işlediğim günahlarıma, Senin kullarına karşı yaptığım zulümlere pişmanım, özür diliyorum Senden. Kovma bu yüzü karayı. Seni tanıyamamışım yıllardır. Şimdi haksızlık yaptıklarımın utanıyorum. Ne olur Allah'ım onları da affet. Diyerek her gün dua eder. Pişmanlık duygusu ve vicdan azabı her geçen gün onu temizler.

Bu arada kulun rabbine en yakın olduğu anın namazda olduğunu öğrenir. Namazlarını kılmaya başlar. Hem de ilk vaktinde. Daha kaybedecek bir zamanı yoktur. Ömrünün bunda sonraki bölümünü Allah'ın razı olacağı bir şekilde geçirmek ister. Elinden tutan Allah dostunun dizinin dibinden hiç ayrılmaz. O ne derse yapmaya başlar. Bazen de sormadan edemez:

— Hocam bu hangi ayette bildiriliyor?

Bundan sonra bir daha yanlış yapmak istemez. Her fiilinin Kur'an ve sünnete uygun olması ister. Geçmiş namazlarının hesabını yapar, onları kaza etmeye başlar. Oruçlarını tamamlamaya çalışır. Her gün ilmini artırmaya çalışır.

Günler böyle tatlı tatlı geçmeye başlar. Onun için şer gibi görünen bu hapis hayatı dirilişine vesile olmuştur. Kim bilir belki de oradaki veli zat bile onun terbiyesi için gönderilmiştir. Bir gün elinde birkaç tahtakurusuyla birlikte dirilişine vesile olan zatın yanına gelerek:

Hocam ben bunları öldürsem bir günah yazılır mı? diye sorar. Altı kişiyi öldüren katil namaz ve Kur'an ile ne hale

gelmiştir. Etrafında bulunanların bile hayranlıkla izlediği bu güzel hale onu, namaz ve Kur'an eğitimi getirmiştir.

Bu gün şikâyet ettiğimiz, uyuşturucu, alkol bağımlısı olmuş gençlerin, milletin malını hortumlayan çağdaş görünümlü şehirli eşkıyanın, küçücük bebeklerin canına kıyan eli kanlı teröristlerin, mirasına el koymak için öz anasının canına kıyan canilerin şifa kaynağı namazdır. Çareyi başka yerde aramak hiç de akıl karı değildir. Bizi yaratan Rabbimiz reçeteyi ne güzel bir şekilde bize sunmuştur. Günün belirli vakitlerinde yeniden nefsimizi hizaya sokacak şifa kaynağında bizi beklemektedir. Haydi, durma hemen koş. Sen de sana ayrılan bu ikramdan faydalan.

Eşkiya Namazla Buluşunca

Namazla Diriliş programı için Tekirdağ'a gittiğimizde emniyet mensubu bir arkadaş anlattı:

— Hocam, Allah sizlerden razı olsun. Çok önemli bir iş yapıyorsunuz. Gençlerimizi her türlü yanlış işten kurtaracak önemli bir farzı bizlere hatırlatıyorsunuz. Müsaade ederseniz bir hatıramı paylaşmak isterim. Dedi.

— Biz de buyurun dedik. Biz yaptığımız işin çok önemli olduğunu biliyoruz ama sizin tecrübeniz de bize fayda sağlayacaktır. Ve anlatmaya başladı.

— Bizim bu bölgede ne zaman bir şikâyet olsa, yapanlar genelde bellidir. Biz gider onları alır geliriz. Bu bölgenin tabiri caizse başının belası olan, her türlü, pisliğe bulaşmış bir grup genç vardı. Her kötü işin altında mutlaka onların eli olurdu. Biz de gider onları alır gelirdik. Yine böyle bir şikâyet üzerine gittiğimizde, bir de ne görelim? Kaldıkları evin salonunda biri namaz kılıyor, biri tesbih çekiyor, öbürü ise elinde bir namaz bilinci kitabı okuyor. İnanamadık. Rol yaptıklarını zannettik.

— Hayırdır gençler, sektör mü değiştirdiniz? Anlaşılan namaz kitaplarının iş yaptığının farkına vardınız. Nedir bunlar? Nereden icap etti? Dediğimizde:

— Hayır, memur bey yanılıyorsunuz. Biz Rabbimizle buluştuk. Yıllardır bizi O'nunla tanıştırmayan, bizim maymundan geldiğimizi öğreten, hayatın sadece bu dünyadan ibaret olduğunu söyleyenler, kişinin yaptığının yanına kalacağını anlatanlar UTANSIN! Eli tesbih tutan, alnı secdeye varan, kalbinde Allah sevdası coşan, gönlü namazda kulağı ezanda olandan zarar gelmez. Biz tevbe ettik. Eksikliklerimizi tamamlamaya çalışıyoruz. Sizin yapamadığınızı bu kitaplar yaptı. Allah (c.c.) yazanlardan razı olsun dedi.

— Bütün bu söylenenler karşısında ne diyeceğimizi şaşırdık. Adeta dilimiz tutuldu. Bu zamana kadar yapılan ihmale mi yanalım, eğitim sistemimizdeki boşluklara mı üzülelim şaşırdık. O günden sonra bir daha bu gençleri yanlış işte görmedik. Şimdi onlar cami yolunda, bataklığa düşenleri kurtarma derdindeler. Allah yolunuzu açık etsin dedi.

Ramazan ayında altı yüz çocuğun kaldığı bir hapishanede yapılan ankette namaz kılıyor musunuz sorusuna evet cevabı verenler maalesef yok. Ailenizde namaz kılan var mı sorusuna evet cevabı verenler sadece altı kişi. Ne kadar düşündürücü değil mi? Namaz ve suç işleme arasındaki bu oran insafı olanlara çok şey söylüyor. Suçluyu dışarıda aramayalım. Asıl suçlu gençleri manen aç bırakan, onları namazdan ve camiden uzak koyan bizleriz.

Tahriklere Aldanma

Ne yazık ki bu gün hala namazın kıymetini anlayamamış bir avuç azınlık var. Fakat sesleri çok çıkıyor. Zannediyorsunuz ki ülkemizde yaşayan herkes onlar gibi düşünüyor. Bütün dertleri gençlerin namazla buluşmaları. Bundan müthiş bir şekilde rahatsız oluyorlar. Gençler namaz kılıyor diye kinlerinden

neredeyse geberecekler. *Türkiye'nin geleceği karanlık* diye makaleler yazıyorlar. Okulların bodrum katında namaz kılmak zorunda bırakılan aydınlık yüzlü, cennet kokulu öğrencilerimizi taciz ediyorlar. Terörist yakalamış gibi bütün kameralarını onlara çevirerek suçlu muamelesi yapıyorlar. Namaz kılanlar bilmiyorlar ki kendilerine dua ediyorlar:

— Ya Rabbi bunlar bilmiyorlar. Bilselerdi yaptıklarına günlerce gözyaşı dökcekler, Sen onlara hak yolu göster. Islahları mümkün değilse Sana havale ediyoruz.

Bütün bu yaygarayı koparanların oranı kaç biliyor musunuz? Ülkemiz genelinde yaptırdığımız bir ankete göre sadece yüzde beş. Yüzde beş elindeki medya gücünden faydalanarak, yüzde doksan beşe azınlık muamelesi yapıyor. Bizler bu tür saldırılara Sevgili Peygamberimiz gibi karşılık verip, işimize devam edeceğiz. Tek bir kardeşimiz namazsız kalmayınca kadar çalışacağız. Ama önce kendimizden başlayacağız.

Öyle namaz kılmalıyız ki namaz bizi diriltmeli. Sahabe-i kiram gibi olmalıyız. Kınayanın kınamasına aldırmayacak bir gönül eri. Sadece Rabbimin emirlerine kulak veren, Rasulüallah'ın (s.a.v.) mesajını her şeyin üstünde tutan diriliş eri. Namazla dirilmiş ve namazla diriltecek bir dava adamı olmalıyız. İşte o namaz bizi kurtuluşa götürür.

Rabbim bize öyle namaz nasip eyle ki Sen onu beğenesin. O namaz bizi Seninle buluştursun. Bizi senin Kitabınla buluştursun. Namazdan alıp ilhamı kılamayanlara götürsün bizi. Onlara bu güzel nimeti tanıtmaya vesile kılsın. Nice yıpranmış gönülleri namazla tamir edelim. Onunla tanışmayan kalmasın. Bu hayat iksiri tüm şifa arayan gönüllerle buluşsun...

Namazı Kılacağım Ama

Ey kul, etme dünya nazı, kıl namazını

Sonra kılarız diyenin, dün kıldık namazını

Kılacağım ama kıl kıl bitmiyor ki diyen genç kardeşlerimize birkaç hatırlatma.

Söyler misin bir günde ne kadar su içmen gerekiyor? Diyelim ki iki litre. Ayda altmış litre. Hiç kara kara düşündüğün oldu mu? Ben bu kadar suyu nasıl içeceğim diye? Olmaz. Neden? Çünkü o kadar suyu bir defa da içmen gerekmiyor. İçmeye kalksan ölürsün. Hâlbuki su hayat vesilesidir. İhtiyaç oldukça içersin ve hiç de düşünmezsin. Namaz da aynen böyledir. Günün belirli vakitlerinde farz kılınmıştır. Zamanı geldikçe kılarırsın. İhtiyaç hissettikçe armağan namazlar kılarırsın. Sen sadece bu anı düşün. İçinde bulunduğun zamanın namazını kıl. Vakit sabah. Şimdi şükretme zamanı. Ölümünden sonra seni diriltten Allah'a teşekkür et. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) öyle yapardı:

— Öldükten sonra diriltten Rabbime hamdederim.

Sen de öyle yap. Sadece içinde bulunduğun zamanın gereğini yerine getir. Ve hiç beklemeden sabah namazı için fırla yatağından, abdestini al, namazı kıl ve sana bunu nasip ettiği için de teşekkür et rabbine. Namaz aynı zamanda bir şükürdür. Öğleyi düşünme. O zamana kavuşursan gereğini yaparsın. Sen şimdiki namazını ilk namazınmış gibi kıl. Aynı zamanda son namazınmış gibi kıl. Gönüller Sultanı Sevgili Peygamberimiz bize kıldığımız namazı *son namazımızmış* gibi kılmamızı tavsiye ediyor.

Kullandığımız birçok elektronik eşyanın garantisi var. Söyler misin bana senin ne kadar garantin var? Kaç yıl, kaç ay, kaç gün, kaç saat ömrün var? Bilmiyorsun. Elindeki telefonun garantisi var senin yok. Öyleyse sakın erteleyip yarın kılarım deme.

Bir Vakıt Kıl Yeter!

Şeytanın tuzaklarından biri de kıl kıl bitmiyor diyerek sana yanlış hesap yaptırıyor. Bir günde beş vakit, ayda yüz elli vakit,

senede bin sekiz yüz yirmi beş vakit namaz. Bu kadar namazı nasıl kılacağım diye düşündürerek senin gözünde bu güzel buluşmayı büyütüyor. Şöyle düşünsen nasıl olur? Rabbim beni özel olarak davet ediyor. Huzuruna kabul ediyor. Hem de bir yıl içinde en az bin sekiz yüz yirmi beş defa. Rabbimin emrine isyan eden şeytan beni kıskanıyor ve kendine benzetmek için yolumu kesiyor. Rabbim ile olan buluşmamdan rahatsız oluyor. Ona uymamalıyım. Yoksa ben de onun düştüğü bataklığa düşerim deyip namaza sarılmayız.

Diyelim ki bu da seni tatmin etmedi. O zaman nefsine sor: Şu an üzerime kaç vakit namaz farz? Beş mi dedin. Hayır, yanıldın ey nefsim. İçinde bulunduğum vakitte Rabbim benden sadece bir vakit namaz kılmamı istiyor. O da içinde bulunduğum vaktin namazı. Hangi vakti yaşıyorsam o vaktin namazını kılmalıyım. Gerisini düşünmemeliyim. Çünkü o vaktin namazı henüz bana farz değil. Namazın farzlarından biri vakittir. Vakti girmeyen namazdan sorumlu değilim. O vakte kavuşabileceğimi kim söyledi ki? Rabbim o vakte beni kavuşturursa, kavuşturan Rabbime hamdolsun deyip hemen ertelemeden namazımı kılıp, benim ezeli ve ebedi düşmanıma ve içimdeki sinsi yardımcısı nefsim fırsat vermemeliyim.

Öyleyse aziz kardeşim, sen sadece içinde bulunduğun vaktin namazını kıl yeter. Gerisini düşünme. Sen bana içinde bulunduğun vaktin namazını kılmaya söz ver, ben de sana bütün ömrünün namazla geçeceğinin garantisini vereyim. Hem de iki namaz arasında can emanetini vereceksin. Birini kılmış, diğerini beklerken. Ne mutlu namazını vaktinde kılıp, Rabbiyle sözleşmesini yenileyen, şeytanını kahredenlere.

Ölüm Bize Ne Kadar Yakın?

Hız. Ömer döneminde altı yaşında bir çocuk koşarak mescide gidiyordu. Hız. Ömer çocuğa sordu:

— Nereye gidiyorsun? Çocuk cevap verdi:

— Ey Müminlerin emiri mescide gidiyorum. Bunun üzerine Hz. Ömer:

— Sana namaz farz değil ki! Deyince çocuk:

— Sen de biliyorsun ki ey Ömer Ölüm sıra gözetmiyor. Dün birlikte oynadığım beş yaşındaki arkadaşım vefat etti.

Ne dersin bu çocuk mu doğru söyleyip yapıyor yoksa biz mi?

Bir gün Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Hz. Ömer'e sordu:

— Ya Ömer Ölüm bize ne kadar yakın? Hz. Ömer cevap verdi:

— Sabah olduğunda akşama kavuşamayacak, akşam olduğunda sabaha kavuşamayacak kadar. Dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz:

— Olmadı ya Ömer olmadı. Dedi. Sen söyle ya Eba Bekir deyince. Hz. Ebu Bekir:

— Ey Allah'ın Rasulü, bir nefes aldığımızda veremeyecek, verdiğimizde alamayacak kadar yakın. Dedi.

— Doğru söyledin ya Eba Bekir buyurdu Sevgili Peygamberimiz. Ölüm bize bu kadar yakın biz hala yarınların hesabını yaparak namazlarımızı ihmal ediyoruz. Öyle mi? Ne kadar yazık ediyoruz kendi nefsimize.

Katıldığım programlarda bizi dinleyenlere soruyorum:

—Kullandığın cep telefonunun ne kadar garantisi var? Cevap veriyor sorduğum kardeşim:

— İki yıl hocam. Ben de ona tekrar soruyorum:

— Peki, söyler misin bana senin ne kadar garantin var?

- ... Cevap yok. Kullandığı cep telefonunun iki yıl garantisi olan şahsın kendisinin iki saniye garantisi yok. Peki, şimdi düşünelim bakalım. Ne kadar yaşayacağımız belli değil.

Ölüm bizi nerede ve nasıl yakalayacak bilmiyoruz. Buna rağmen neye güvenerek namazlarımızı erteliyoruz. Hem Sevgili Peygamberimiz (s.a.v) erteleyenlerin helak olduğunu bizlere bildiriyor. Çevremize baktığımızda göreceğimiz bir hakikat da şudur. Ölenler sadece yaşlılar değil. Çocuklar, gençler, yaşlılar... Sırası gelen gidiyor. Bizim sıramızın ne zaman olduğunu bilemiyoruz. Öyleyse hemen ölecekmişiz gibi hazırlıklı olalım. Namazlarımızı aksatmayalım.

Aziz kardeşim! Sen sakın nefsine ve şeytana uyarak namazını erteleme. Hemen şimdi ilk iş olarak içinde bulunduğun vaktin namazını kıl. Allah ve Rasulü ve bütün müminler sevinecek senin bu güzel haline. Sadece Şeytan ve dostları üzülecek seni kaybettiklerine.

Söyler misin bana günde en az üç öğün yemek yediğin, arada bir şeylerde atıştırdığı halde hiç şikâyet ettiğin oldu mu? Su içmekten, havayı teneffüs etmekten bıkip terk ediyor musun? Etmezsin. Çünkü yaşaman için bunlara ihtiyacın var. Her gün tekrar tekrar bunları yapmak sana yılgınlık vermiyor. İhtiyacın devam ettiği için. Kalbi ve ruhi hayatın gıdası ise namazdır. Bunları gıdasız bırakma. Namazsız gönül ölür. Gönül ölen bir insanın da bu dünyada ve ahirette huzurlu ve mutlu olması mümkün değildir. Öyleyse sakın namazı terk edip Şeytanı sevindirme.

Oğlumun Küçük Bir Kusuru Var!

Bazı insanlar çocuklarının namaz kılmamasını önemsemez. Büyüyünce kılar der. Ya da ne olacak canım benim yavrum çok dürüsttür, kalbi temizdir. Hiç kimseye zarar vermez. Küçük bir kusuru var. Sadece namazını kılmıyor der. Gerçekten böyle midir? Namaz kılmamak küçük bir kusur mudur?

Allah (c.c.) Kur'an'ı Kerim de bunu nasıl bildiriyor?

Namaz kılınsa da kılınmasa da olacak bir ibadet mi?

Bu konuda siz ne dersiniz bilemem ama Allah (c.c.) hiç de böyle bildirmiyor. Bizim anlayışımızda problem var. Öncelikle şunu ifade edeyim ki yüce kitabımızın hiçbir yerinde *ey kalbi pis olanlar namaz kılın, ey kalbi temiz olan siz yan gelip yatın* diye bir ayete rastlayamadım. Hem kalp temizliğinin ölçüsü nedir?

Peygamberler hâşâ kalbi pis insanlar mıydı? Onlar neden namaz kıldılar? Bu sadece kendimizi aldatmaktan başka bir şey değildir.

Gelin yüce Rabbimizin uyarılarını birlikte okuyalım:

Mü'minler, muhakkak felah bulmuş (umduklarına ermişler)dir. (Mü'minun,1)

Zira onlar, namazlarında huşu içinde (kalbi ve bedeniyle tam teslimiyet halinde)dirler. (Mü'minun,2)

Onlar ki namazların(ı vaktinde ve gereğince kılmay)a devam ederler. (Mü'minun,9)

Müminlerin vasıfları böyle anlatılırken, münafıkların durumu ise şöyle açıklanıyor:

...Onlar, namaza kalktıkları vakit üşene üşene kalkarlar (özen göstermezler), insanlara gösteriş yaparlar. Allah'ı da ancak pek az hatırlarlar. (Nisa,142)

Cehenneme düşen ateş ehlinin ateşe düşme sebebi cennetlikler tarafından sorulunca onlar da başlarına gelen felaketin sebebini şöylece açıklarlar:

(Onlar) cennettedirler. Onlar suçlulara: "Sizi kavurucu ateşe sokan nedir?" (diye uzaktan) sorarlar. (Günahkarlar) derler ki: "Biz namaz kılanlardan değildik. Yoksula yedirmedik. (Kur'an'ın buyruklarını bırakıp, batıl şeylere) dalanlarla beraber biz de daldık." "Ceza gününü yalan

sayardık, nihayet (bu halde iken) bize kesin olan (ölüm) gelip çattı" (derler). (Müddessir,40-47)

Yüce Rabbimizin bütün bu uyarılarından sonra hala namaz kılmamanın küçük bir kusur olduğunu savunmayız herhalde. Namazsızlık hastalığı kanserden, aidsten vb bütün öldürücü hastalıklardan daha tehlikelidir. Bu maddi hastalıklara sabrederse mümin cennete gider. Ama namazsızlık hastalığı bizim ebedi âlemde kaybetmemize sebep olur. Öyleyse derhal bu yanlış düşünceden uzaklaşıp sevdiklerimizin tedavisi için çareler aramalıyız.

Doğrusu, hem (günahlardan) temizlenen hem de Rabbinin adını anıp namaz kılan mutluluğa ermiştir.

A'LA 14-15

İman edip salih (makbûl ve ecir kazandıran) iş yapanların, namazı dosdoğru kılıp, zekâtı verenlerin Rab'leri katında mükafatları vardır. Onlar için hiç bir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

BAKARA 277

NAMAZ KILAN NELER KAZANIYOR?

Hz. Osman (r.a.) anlatıyor:

—Rasulullah'ın (s.a.v.) şöyle buyurduğunu işittim:

Birinizin evinin avlusunda bir nehir aksa da bunun içinde günde beş sefer yıkansa acaba bedeninde hiç kir kalır mı?

Aleyhissalatü Vesselamın muhatabı:

—Hiçbir şey kalmaz dedi. Rasulullah (s.a.v.) de:

—İşte namaz da böyledir, Suyun kiri pası giderdiği gibi o da günahları giderir.

“Namaz kâmil manada kılınırsa, birçok hadis-i şerifte de işaret buyrulduğu gibi günahları siler, temizler. Çünkü namazda tevbenin şuur haline gelmesi söz konusudur. Yani namaz ile yapılan tevbe kasdi ve iradi olmamakla beraber, insanın namazla bütünleşmesi ve bu bütünlük içinde rabbın huzuruna gelmesi onda tevbe adına bir şuur mayalar. Yeter ki, namaz istenen ölçüler çerçevesinde eda edilmiş olsun.

Diğer taraftan namaz yekpare tevbe demektir. Tevbe namazın bütün rükünlerine öyle sinmiştir ki, onu tevbeden ayrı mütalaa etmek adeta imkânsızdır. Her tevbe elbette namaz değildir; fakat şuurla kılınmış her namaz aynı zamanda bir tövbedir.

Hadislerde, günahlara kefarete olan namaz hakkında her hangi bir kayıt ve isimlendirme yoktur. Bundan da, her namazın böyle potansiyel bir güce sahip olduğu manasını anlayabiliriz. Ne var ki namazın böyle bir tesir icra edebilmesi için öncelikle onun istenen seviyede yerine getirilmesi lazımdır.

Burada, konuyla ilgili hadislerden anlaşılabilecek şöyle bir nükteye de dikkat çekmek istiyorum: Cenabı-ı Hak dilerse her namazda günahları affedebilir. Ancak kul günahının ızdırabını, yirmi dört saat gönlünde duymalıdır ki, bu, o günahların affına ciddi bir davetiye olsun ve o gün işlenen günahlara karşılık, yine o gün dolu dolu tövbeyle geçsin. Ve kul, bu tövbenin kabulünü o günün bütün namazlarında arasın; arasın ve bulmaya çalışsın. Her gününü böyle geçirenler için, bu şuurla namazın eda edilmesi de ayrı bir lütuf olsa gerek. İşte namazın bizzat isimlendirilerek söylenmemesinde bir de böyle nükte var.

Nasıl ki, ramazan içinde kadir gecesi, Cuma içinde duaların kabul edildiği vakit gizlidir ve bununla da bütün ramazan ayının ve Cuma gününün değerlendirilmesi hikmeti gözetilmiştir. Bunun gibi, günaha kefarete olacak namaz da gizli tutulmuştur ki, insan her namazında bunu arasın ve namazını bu duygularla eda etsin. Neticede de, namazlarından herhangi birinde kefarete meyvesini devşirmiş olsun." (*Kütüb-i Sitte, cilt: 17, s. 87*)

Namazı emreden Allah (c.c.) olduğu için namazı Rabbimizin emrettiği şekilde kılan O'nun sevgisini kazanır.

Namaz Kılan Peygamberimize (s.a.v.) Benzer

Peygamberimiz (s.a.v.) ve diğer peygamberler hepsi de namaz kıldıkları ve ümmetlerine emrettikleri için namaz kılan kimse onların o güzel haliyle hâllenmiş, Allah'ın ve elçilerinin boyasıyla boyanmış, İslam ümmetinin bir ferdi olmuş olur.

Biz namaz kılarken kimi örnek alıyoruz? Namazın nasıl kılınacağını bize öğreten kim? Sevgililer sevgilisi Hz Muhammed'dir. (s.a.v). "Benden gördüğünüz gibi namazınızı kılın" buyurduğu için namazın öğretmenidir. Dolayısı ile namaz kılan kişi Peygamberimize (s.a.v) benzer. Kılmayanın kime benzediğini siz düşünün.

Çoğu zaman çalıştığımız iş yerlerinde bizim amirimiz durumunda olanların bile emirlerine nasıl dikkat ederiz. Verilen görevi en güzel şekilde yaparız. Ama bu emri veren yerlerin ve göklerin sahibi yüce Allah (c.c.) olunca akan sular durmalı. Aman ya rabbi emrin başım üstüne deyip derhal ezan okunduğunda O'nun huzurunda namaza durmalıyız.

Namazı Beklemek İbadettir

Melekler namaz kılana dua ederler. Bu konuda Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) birçok teşviki vardır. İşte onlardan bir kaç:

— Sizlerden biri namazı beklediği sürece namazda olmakta devam eder. Melekler siz mescitte olduğunuz sürece size şöyle dua ederler:

— Allah'ım! Onu affet, ona merhamet et. Bu hal dünya kelamı söylemedikçe devam eder.

— Siz namazı beklemekte iken Allah'ın gökten bir kapı açarak sizin meclisinizi, sizinle övünerek meleklerine gösterdiğini bir bilseydiniz...

Namaz Kılana Üç İkrâm Vardır

1. Gökyüzünden üstüne hayır saçar.
2. Onu ayaklarının ucundan semaya kadar melekler kuşatır.

3. Bir melek şöyle seslenir:

— Namaz kılan kimse kiminle hasbıhal ettiğini bilseydi, namazdan ayrılmazdı.

Aziz ve Celil olan Allah buyurur ki:

— Kulumun benim üzerimde ahdi vardır. Namazları vaktinde dosdoğru eda ederse, ona azap etmeyeceğim ve onu cennete hesapsız koyacağım.

Namazı beklemek böyle ikramlarla doluysa varın gerisini siz düşünün. Ona devam edip huşu içinde eda edenlere rabbimizin ikramlarını ihsanlarını...

Namaz kılanlara daha nice müjdeler var. İşte onlardan bir kaç H. Peygamber'in (s.a.v.) dilinden bizlere şöyle nakledilmiş:

Benim Şu Kuluma Bakın

Ukbe İbnu Amir (r.a.) anlatıyor:

Rasulullah'ın (s.a.v.) şöyle buyurduğunu işittim:

— Rabbin, koyun güden bir çobanın, bir dağın zirvesine çıkıp namaz için ezan okuyup sonra da namaz kılmasından hoşlanır ve Allah Teâlâ hazretleri şöyle der:

— Benim şu kuluma bakın! Ezan okuyor, namaz kılıyor, yani benden korkuyor. Yemin olsun, kulumu affettim ve onu cennetime dâhil ettim.

Bizimle Namaz Kıldın Mı?

Ebu Ümame (r.a.) anlatıyor:

— Rasulullah (s.a.v.) ile beraber mescitte idik. O esnada bir adam geldi ve:

— Ey Allah'ın Rasulü, ben bir günah işledim, bana cezasını

ver dedi. Rasulullah adama cevap vermedi. Adam talebini tekrar etti. Rasulullah (s.a.v.) yine cevap vermedi. Derken namaz vakti girdi ve namaz kılındı. Rasulullah (s.a.v.) namazdan çıkınca adam yine peşine düştü, ben de adamı takip ettim. Ona ne cevap vereceğini işitmek istiyordum. Efendimiz adama:

— Evinden çıkarken abdest almış, abdestini de güzel yapmış mıydın? Buyurdu. O:

— Evet, Ey Allah'ın Rasulü dedi. Efendimiz (s.a.v.):

— Sonra bizimle namaz kıldın mı? Adam:

— Evet, Ey Allah'ın Rasulü! Deyince, Efendimiz (s.a.v.):

— Öyleyse Allah Teâlâ hazretleri günahını affetti buyurdu.

Bu Adam Sözünde Durursa

Hız. Enes'in (r.a.) anlattığına göre bir adam Rasulullah'a (s.a.v.) gelerek:

— Allah (c.c.) kullarına kaç vakit namazı farz kıldı? Diye sordu. Rasulullah (s.a.v.):

— Allah kullarına beş vakit namazı farz kıldı diye cevap verdi. Adam tekrar sordu:

— Bunlardan önce veya sonra başka bir şey var mı? Rasulullah (s.a.v.):

— Allah (c.c.) kullarına beş vakit namazı farz kıldı. Bunun üzerine adam, bunlar üzerine hiçbir ilavede bulunmayacağına, onlardan herhangi bir eksiltmede bulunmayacağına dair yemin etti. Rasulullah (s.a.v.):

— Bu adam sözünde durursa mutlaka cennete girecektir buyurdu.

Kârların En Hayırlısı

Abdullah İbn Selman naklediyor:

Hayber'in fethedildiği gün bir adam Hz. Peygamber'e (s.a.v.) gelerek:

— Ey Allah'ın Rasulü, bu gün ben öyle kâr ettim ki böyle bir kârı şu vadi ahalisinden hiç biri yapmamıştır dedi. Rasulullah (s.a.v.):

— Bak hele! Neler de kazandın? Diye sordu. Adam:

— Ben alıp satmaya ara vermeden devam ettim. Öyle ki üç yüz okiyye kâr ettim dedi. Rasulullah (s.a.v.):

— Sana karların en hayırlısını haber vereyim mi? diye sordu. Adam:

— Oda nedir Ey Allah'ın Rasulü? Dedi. Rasulullah (s.a.v.):

— Farz namazdan sonra kılacağın iki rekâttır buyurdular.

O gün keşf-i sak olacak (hakikat perdesi açılıp etekler tutuşacak) ve secdeye davet edilecekler, fakat (namazı kılmayanlar, münafıklar ve riyakarlar buna) güç yetiremeyecekler.

KALEM 42

SAKIN NAMAZI TERKETME

Şüphesiz namaz, dinin direğidir. Kim onu dosdoğru kılsa dinini ayakta tutmuş olur. Kim onu terk ederse dinini yıkmış olur.

Musibetlerin en büyüğü, ayıpların en kötüsü, namazı hafife almak, Cuma namazını ve cemaati terk etmektir.

Öyle ki Allah (c.c.) namaz ile dereceleri yükseltir, kötülükleri örter ve giderir. Allah'ın kulunda en çok sevdiği ameli namazdır. Hiç bir Müslüman namazını terk etmez. Dünyası onu namazdan alıkoymaz. Ancak günahı çok ve büyük olanlar namazı hafife alır veya terk eder.

Namazı terk eden Allah'ın gazabına uğrar. İnkâr ederek terk eden İslam'ın dışına çıkar, kâfir olur. Cehennem onun barınağı, kızgın ateş onun azap yeri ve son durağı olur. İşte bu gerçeği Rabbimiz Meryem suresinde bizlere haber veriyor. Önce sevdiği ve seçtiği, kendilerine nimet verdiği kullarının, Peygamberlerinin güzel hallerinden haber vererek ağlayarak secde ettiklerini bildiriyor. Onların arkasından gelenlerin ise şehvetlerine uyarak namazı terk ettiklerini böylece korkunç bir sonucun onları beklediğini işte şu ayet-i kerime ile açıklıyor:

Kendilerinden sonra arkalarından öyle (kötü) bir nesil geldi ki namazı bıraktılar ve şehvetlerine uydular. İşte (bunlar), azgınlıklarının cezasına uğrayacaklardır. (Meryem, 59)

Bazı meallerde “Gayya kuyusunu boylayacaklardır.” şeklinde tercüme edilmiştir. Allah’a ve O’nun gönderdiği kitaba inananlar için gerçekten korkutucu bir tehdittir. Bu tehdidin muhatabı olmaktan Allah’a sığınarak hemen bu namazsızlık hastalığından kurtulmanın çarelerini aramalıyız. Bu korkunç gelecekte korunacakları ise Rabbimiz şöyle haber veriyor:

Ancak tevbe edenler, iman edenler ve sâlih amelde bulunanlar hariçtir. İşte bunlar hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacak ve cennete, Rahmân (olan Allah)’ın kullarına gıyâben vaadettiği Adn cennetlerine (girecekler)dir. Muhakkak ki O’nun vaadi yerine gelecektir. (Meryem, 60-61)

Hiz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki;

— Cenabı Hak kulları üzerine tevhidden sonra namazdan daha sevgili hiçbir şeyi farz kılmadı. Eğer namazdan başka Allah’a daha sevgili bir şey olsaydı, melekler kendisine onunla ibadet ederlerdi. Onların kimi rûkûda, kimi secdede, kimi de kıyamdadır. Denilir ki semada namaz kılan melekler Rahmanın hizmetkârı diye isimlendirilirler. Ve bununla diğer meleklerle övünürler.

Kıyamet günü kula ilk sorulacak şey namazdır. Eğer namazı tam olursa diğer amelleri kabul edilecek, eğer eksik bulunursa diğer amelleri de ret edilecek.

Hiz. Peygamber (s.a.v.), Ebu Hureyre’ye (r.a.) buyurdu ki;

— Ey Ebu Hureyre, ehline namazı emret. Şüphesiz Allah (c.c.) beklemediğin bir cihetten sana rızkı gönderir. Bunun delili şu ayeti kerimedir:

Ailene (ve ümmete) namaz kılmayı emret ve sen de ona sabırla devam et. Biz senden rızık istemiyoruz; (aksine) biz sana rızkı veriyoruz. (Güzel) akıbet, takva sahiplerinin (Allah’ın emirlerine uygun yaşayanların/karşı gelmekten sakınanların) dır. (Ta ha, 132)

Ata el-Horasani der ki:

— Yeryüzünün herhangi bir bölgesinde Allah’a secde eden bir kul yoktur ki; kıyamet gününde, o yer, ona şahadet etmesin ve öldüğü gün ağlasın.

Hz Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki:

— *Kim kasten namazı terk ederse, Muhammed (s.a.v.)in zimmeti ondan uzak olur. Ve yine buyurdu ki:*

— *Beş vakit namazı Allah (c.c.) kullarına farz kıldı. Kim onları vaktinde eda ederse kıyamet gününde kendisi için nur ve (burhan) olur. Kim onları terk ederse Firavun ve Haman ile haşr olunur.*

Bütün âlimler, namazın farz olduğunu inkâr eden kimsenin kâfir ve mürted olduğu hususunda ittifak eder. Çünkü namazın farz oluşu Kur’an, sünnet ve icmaden kesin delillerle sabittir. Tembellik ve umursamazlık sebebiyle namazı kılmayan kimse günahkâr ve fâsık olur. Ancak böyle bir kimse eğer yeni Müslüman olan biri ise yahut kendisine namazın farz olduğunun anlatılacağı bir müddet boyunca, Müslümanlar arasında bulunmamışsa namaz kılmadığından ötürü günahkâr olmaz, çünkü sorumluluk yoktur.

Namazı kılmayan hem dünya, hem de ahirette azaba uğrar.

Bu konuda birçok hadis-i şerif vardır. Ubade b. Samit (r.a.) bildirdiğine göre Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— *Beş vakit namazı Allah (c.c.) kulları üzerine farz kılmıştır. Bunları yerine getirip hiç birini kaçırmayan, bu namazların hakkını hafife almayan kimseyi Allah (c.c.) cennete koymaya söz vermiştir. Fakat bu namazları yerine getirmeyenler hakkında böyle bir sözü yoktur. Dilerse azap eder, dilerse bağışlar.*

Ebu Hureyre’nin (r.a.) bildirdiği bir başka hadis de ise Hz. Peygamber (s.a.v.):

— Kıyamet gününde kulun ilk hesaba çekileceği husus farz namazdır. Eğer bu namazı tam olarak yerine getirmişse ne güzel! Eğer yerine getirmemişse şöyle denilir:

— Bakın bakalım bunun nafil namazı var mıdır? Eğer nafil namazları varsa, farzların noksanları bu nafilelerle tamamlanır. Sonra diğer farzlar için de aynı şeyler yapılır. Buyurdu.

Abdulkadir Geylani'nin (R. Aleyh) kitabına aldığı bir hâdis-i şerifte buyruldu ki:

Namazı özürsüz kılmayan kimseye, Allah Teâlâ on beş sıkıntı verir. Bunlardan altısı dünyada, üçü ölüm zamanında, üçü kabirde, üçü kabirden kalkarkendir.

Dünyada olan altı azap:

- 1- Namaz kılmayanın ömründe bereket olmaz.
- 2- Allah Teâlâ'nın sevdiği kimselerin güzelliği, sevimliliği kendine kalmaz.
- 3- Hiçbir iyiliğine sevap verilmez.
- 4- Duaları kabul olmaz.
- 5- Onu kimse sevmez.
- 6- Müslümanların birbirlerine yaptıkları iyi dualarının buna faydası olmaz.

Ölürken çekeceği azaplar:

- 1- Zelil, kötü, çirkin can verir.
- 2- Aç olarak ölür.
- 3- Çok su içse de, susuzluk acısı ile ölür.

Mezarda çekeceği acılar:

- 1- Kabir onu sıkar. Kemikleri birbirine geçer.
- 2- Kabri Cehennem ateşi ile doldurulur. Gece, gündüz onu yakar. Cehennem ateşi dünya ateşine benzemez.
- 3- Allah Teâlâ, kabrine çok büyük yılan gönderir. Dünya yılanlarına benzemez. Her gün, her namaz vaktinde onu sokar. Bir an bırakmaz.

Kıyamette çekeceği azaplar:

- 1- Cehenneme sürükleyen azap melekleri yanından ayrılmaz.
- 2- Allah Teâlâ, onu kızgın olarak karşılar.
- 3- Hesabı çok çetin olup, Cehenneme atılır.

Namaz kılmayanın ömründe, bereket olmaz. Ömründe, hayır ve menfaat görmez. Ömrü çeşitli hastalıklarla, sıkıntılarla geçer. Manevî huzuru olmaz. Sahip olduğu dünyalıklar onu ruhi sıkıntıdan kurtaramaz.

Bir kimse namaz kılmamakla kâfir olmaz. Çünkü kâfir olmak inanmamakla olur. Bu kişinin inancı ise sağlamdır. Eğer namazın farz olduğunu inkâr ederek kılmazsa kâfir olur.

Hiz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurur:

— *Kişi ile küfür arasındaki fark namazı terk etmektir.*

Bu hadis, namazı kılmamanın küfrü gerektiren hususlardan olduğuna delil gösterilmiştir.

Yukarıdaki hadis-i şerifin bir benzeri de şu hadistir ki;

— *Bizim ile sizin aranızdaki ahit namazdır. Namazı kılmayan kâfir olur.*

Hanefilerin görüşüne göre namaz kılmayanlara küfürle hükmedilmez. Çünkü kelime-i şehadet getirdikten sonra bir Müslümanın cehennemde ebedi olarak kalmayacağına dair kesin deliller vardır. Hiz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

— *La ilahe illallah deyip Allah'tan başka tapılanları inkâr edenin malı ve kanı korunmuştur; dökülmesi, alınması haramdır. Bu kimsenin hesabı Allah'a aittir.*

Başka bir hadis-i şerifte ise şöyle buyrulmuştur:

— *La ilahe İllallah deyip kalbinde arpa ağırlığı kadar hayır bulunan kimse cehennem ateşinden çıkacaktır. Yine kalbinde buğday tanesi kadar hayır bulunduğu halde La ilahe İllallah diyen kimse cehennem ateşinden çıkacaktır. La ilahe İllallah diyen ve kalbinde zerre kadar hayır bulunan kimse de cehennem ateşinden çıkacaktır.*

Yukarıda namaz kılmayan bir kişi hakkındaki hadis-i şerifler bunun ne kadar önemli olduğunu gösterir. Namaz kılmamak büyük bir hastalık olduğu için ciddi tedbirler alınarak Müslümanlar korunmuş. Hastalığın yayılması engellenmiş. Hem dünya hem de ahiret mutluluğu elde edilmeye çalışılmış.

Kısaca namazı terk edenlerin dünya ve ahirette rezil ve perişan olmaktan başka çareleri yoktur.

Kim benim zikrimden (namazımdan) yüz çevirirse onu dünyada zor bir hayata sokarız. Kıyamet günü ise onu kör olarak diriltiriz. Der ki, rabbim niye beni kör olarak dirilttin? Ben dünyada iken gören birisiydim. (Ta ha, 124–125)

Namazı terk etmek, Allah ile irtibatın kopmasına sebep olur. Allah ile irtibatı kopanın durumunu siz düşünün. Namazdan yoksun olanların ne hallere düştüklerini, nice günahlara daldıklarını hep birlikte görmekteyiz.

Namazı terk etmek Müslümanların şahsiyetlerini yitirmelerine sebep olur. Müslüman'ı diğer insanlardan farklı kılan en önemli faktör namazdır. Çünkü namaz imanın sembolü, hatta imanın özüdür. Bu nimetten mahrum kalanlar kötülüğe ve ahlaksızlığa dur deme şuurunu kaybederler. Hatta kötülüğün savunucusu bile olabilirler.

Namazı terk etmek, Müslümanların hayatında İslam'ı devre dışı bırakmanın, Allah'a isyanın başlangıcıdır. Ayrıca ahiretin unutulmasıdır. Böylece tüm kötülüklerin başlangıcıdır. Allah'ı unutan, İslam cemaatinin dışına çıkan, şahsiyetini yitirmeye başlayan ve ahireti unutan bir insanın akıbeti ne acıdır.

Rabbimizleri, anne-babalarımızı, evladımızı, sevdiklerimizi ve tüm Müslümanları namazsızlık hastalığından korusun. Bizi namazı rabbimizin Kur'an'da tarif ettiği ve Hz. Peygamber (s.a.v.)in eda ettiği gibi eda etmeyi nasip etsin.

Âmin...

(İşte) nice adamlar (var)dır ki onları ne ticaret, ne de alış-veriş, Allah'ı anmaktan, namazı dosdoğru kılmaktan, zekâtı vermekten alıkoyamaz. Onlar, (dehşetinden) kalplerin ve gözlerin halden hale geçeceği bir günden korkarlar.

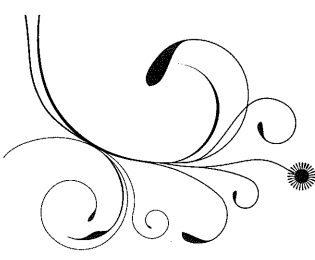
NUR 37

Hepiniz O'na yönelerek, emrine uygun yaşayın;
namazı da dosdoğru kılın
(fıtratın dışına çıkarak ve hevasına taparak)
müşriklerden olmayın.

RUM 31

NAMAZ HAKKINDA ALLAH'TAN KORKUN

Namaz hakkında Allah'tan korkunuz, namaz hakkında Allah'tan korkunuz, namaz hakkında Allah'tan korkunuz.

Bu Hadis-i Şerif-i Mehmed Zahid Kotku (R. Aleyh) şöyle yorumlar:

Allah'ın emirlerine muhalefetten korkmak tabiidir. Dünyada bile büyüklerin emirlerine muhalefet etmenin insanın başına ne felaketler doğurduğu herkesin malumudur. Hapishaneleri hiç görmüyor musun? Asılanları ne çabuk unuttun. İşte sen de Allah'tan kork da, onun hiçbir emrine muhalefet etmediğin gibi namazını vaktinde, usul ve erkânına uygun bir şekilde huşu içinde eda etmeye çalış ki, cezaya çarptılmayasın.

Namazlar vaktinde kılınmazsa birike birike sular gibi olur. Sonra bunları temizlemek; ödemek de o kadar kolay bir şey değildir. Bir namazın terki için çok ağır cezalar vardır. Bir ayda 150 vakit, on ayda 1.500 vakit, yüz ayda ise 15.000 namaz borcumuz var demektir. Dokuz seneden biraz fazla. Ya on sekiz yirmi sene kılmadı isen bunun altından nasıl çıkılır.

Onun için Hz. Peygamber (s.a.v.) üç defa tekrar ederek; Namaz hakkında Allah'tan korkun da sakın onu ihmal etmeyin ve kaçırmayın buyurmaktadır. Zira bir vakit namazın kaçırılması ölüm demektir. Bak sana tarihi bir olayı anlatayım:

Ashab-ı kiramdan Hendek savaşında Rasulullah'ın muhafazası için canını siper edip seksen küsur yerinden yara aldığı halde Rasulullah'ın önünden ayrılmamış Talha (r.a.) senede beş gün hariç oruç tutan bir zat-ı muhteremdi. Bir gün hurma bahçesine gitmiş, ağaçların birbirleri ile sarılıp gayet güzel bir manzara teşkil ettiğini ve o arada kuşların da ötüşmeleri ve oynaşmalarını, hayran hayran seyrederken, bir ikindi vaktinin cemaatini kaçırmış, namazı değil, cemaate yetişememiş. Bunun üzerine Rasulullah'a (s.a.v.) gelip:

— Ya Rasulallah! Bu bahçedeki güzel manzara benim bu gün ikindi namazının cemaatine erişmeme mani olduğundan, ben bu bahçeyi fisebilillah size vakfeyledim, nasıl isterseniz öyle kullanın deyip bir daha o bahçeye uğramamıştır.

Bir vakit namazın cemaatle eda olunmasına hiçbir iyilik denk olamaz. Ehlinin indinde namaz her şeyden kıymetlidir. O Hakkın huzurunda beş dakika dahi olsa huzur ile durabilmek ne büyük saadettir, bunun zevkine doyum olmaz.

Namaz aynı zamanda kul ile Allah arasında en sağlam, en kuvvetli bir rabıtaadır. İşte bu rabıta sayesinde kulda her an bir uyanıklık, bir gelişme, bir feyiz hâsıl olur ki, bunu izah etmek mümkün değildir. Yalnız şu kadar diyebiliriz ki: Bir değirmenimiz var, bunun suyu gelmezse veya cereyanı gelmezse bu değirmen neye yarar. Bu namazla o namaz kılanın gönlüne inen manevi rahmet suları ile veya manevi cereyanlarla-değirmenin döndüğü gibi-namazını kılan da namazdaki huzuru nispetinde tekâmül eder. Aldığı veya alabildiği feyiz nispetinde başkalarına da faydalı olur.

İşte bu namaz kılınmadığı veya ara sıra kılınıp da devam edilmediği veya namazın usul ve erkânına riayetsizlikle, kılınan namazlar, insanı, kemale ulaştırmadığı bilinen bir gerçektir. Onun için namaza son derece dikkat eyle ve huzuru elde edebilmek

için say ü gayret eyle. Mevla'yı gönlünden çıkarmamağa çalış. Hakk'ın sevmediği ve yasak ettiği her şeyden ve her yerden son derece uzak kalmağa gayret et ki namaza durduğun vakit huzur bulasın. Ruhun, kalbin, gönlün nur ile dolsun. Bu nurlar olmazsa insan karanlıkta kalır. Karanlıkta kalanların hali ne kadar korkulu olur. Karanlık mezar âlemi de ne kadar korkunçtur. Burada kazanılan ve o ibadetlerden hâsıl olan nurlardır ki kabri cennet bahçesi yapar. Kıyamet gününde yine o nurlar sayesinde cennete giderler. Ve o zaman bu nurlardan mahrum olanlar, onlara seslenir. Aman durun bizi bekleyin, biz de sizin nurunuzdan istifade edelim diye yalvarmaya başlarlar. İşte o zaman Allah'a itaat eden Müslümanların cevabı da şu olur:

Biz bu nuru dünyada Hakk'ın emirlerine imtisal ederek kazandık, siz de dünyaya gidin bu nurları alıp gelin derler, fakat bir daha dönüş mümkün değil.

Abdestsiz, gusülsüz, taharetsiz namaz olamayacağı gibi namazsız da ne Müslümanlık ve ne de bu nurun bulunması mümkün değildir. Bu sebepten Cenab-ı Peygamber Efendimiz namaz hususunda Allah'tan korkunuz, onu asla bırakmayınız der. Abdestinize, guslünüze, taharetinize dikkat edip, usul ve erkâna da, tadil-i erkânına riayetle havf ve haşyetle namazlarınızı kılmaya devam edin. Nurlarınızı devamlı artırıp insanlığa hayırlı bir kul olmağa da gayret edin vessalam.

Münafıklar (kalplerinde küfrü ve düşmanlığı gizleyip dilleriyle îman ettiklerini söyleyerek güya) Allah'a hile yapmak isterler. Halbuki O, onların hilelerini başlarına geçir(ip cezalarını ver)endir. Onlar, namaza kalktıkları vakit üşene üşene kalkarlar (özen göstermezler), insanlara gösteriş yaparlar. Allah'ı da ancak pek az hatırlarlar.

NİSA 142

NAMAZINDAN ÇALMA

Ebu Said (r.a.)'ın rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurur:

— *Hırsızlık bakımından insanların en kötüsü, namazından çalandır. Rükûundan çalar, secdesinden çalar.*

Hırsızlık büyük günahlardan! Hele namazdan çalmak, hiçte Müslümana yakışacak bir amel değil. Namazın nasıl kılınacağını bize Peygamber Efendimiz (s.a.v.) öğretiyor. "Beni nasıl namaz kılar görüyorsanız siz de öylece kılın." buyuruyor. O da Cebraile (a.s.) dan öğrendi. Hepsini bir bir tarif etti O'na. Namazın vakitlerini, nasıl kılınacağını, rükûununu, sücudunu, neleri okuyacağını tarif etti. Biz de namazı böylece öğrenmiş oluyoruz.

İşte o tarife uygun kılamazsak namazdan çalmış oluruz. Yani namaz hırsız oluruz. Bu da iki türlü olabilir. Bir namazdaki fiillerden dolayı hırsızlık, bir de namazların bazısını kılıp bazısını kılmayarak yapılan hırsızlık. Rabbim bizleri ve neslimizi bu kötü duruma düşmekten korusun.

Ramazan ayında türeyen jet imamlar ve cemaatler bunun en güzel örneğidir. Ne kötü bir durumdur. İbadet mi ediyor yoksa yarış mı belli değil. Buna sebep olanda ona yardımcı olanda vebal dedir. Kimin huzurundasın be adam bir düşünsene. Her şeyin sahibi ve yaratıcısı olan Allah ile konuşuyorsun, O'nunla alış

veriş halindesin. Sana sunulmuş bir fırsat var, değerlendirsene. Ne diye acele ediyorsun.

Son Namazın Gibi Kıl

Sahabe-i kiram hazerâtı namaza durdular mı son namazlarıymış gibi kılarlardı. Evliyaullah büyüklerimiz de öyle. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v.) bir zata şöyle tavsiyede bulunmuşlardı;

— *Son namazını kılan bir kişinin namazı gibi namaz kıl.*

Yani nefesine, hevasına ve hayatına veda ederek Rabbine doğru yönelen bir kişinin namazı gibi. Size bir vakit namaz kılacak kadar bir ömrünüz kaldı deseler, o namazı nasıl özene bezene kıalarsanız, işte her namazı öyle kılın. Evet, bu benim son namazım olabilir düşüncesiyle kılınan namaz veda namazıdır.

Yine mi namaz diyenlere, hayır, yeni bir namaz deriz. Çünkü hiçbir namaz tekrar edilmez. Kıldığımız her namazı hem ilk defa hem de son defa kılarız. Şöyle bir düşünelim. Bu gün kıldığımız sabah namazının tarihi düşünelim. Bir daha bu tarihin sabah namazını kılabilecek miyiz? Son kez kıldık. Ve aynı zamanda ilk defa kıldık. Daha önce bu tarihli bir namaz kılmamıştık. Öyleyse her kıldığımız namazı ilk defa kıldığımızı düşünelim ve aynı zamanda son defa kıldığımızı unutmayalım. Bizler bazı şeylere ünsiyet kurduğumuz için hep aynı zannediyoruz. Ve yanılıyoruz. Her gün doğan güneş de taptazedir. Aldığımız nefes de. Bunlar da tekrar edilmez. Yediklerimiz de öyle. Ahhh... bütün bunları bir fark edebilsek. Alnımızı secdeden kaldırasımız gelmez. Rabbimiz elimizdeki nimetlerin şükrünü eda edebilmeyi bizlere nasip eylesin.

Namaz öyle bir iştir ki, ondaki her yanlış hareket insanı şeklen hayvanlığa götürür. Mesela; Hz. Peygamber (s.a.v.),

İmamdan önce başını secdeden kaldıran, suratının eşek şekline dönmesinden korkmuyor mu? Secde için, başınızı (yem gagalayan) tavuklar gibi koyup kaldırmayın. Otururken kendinizi köpekler gibi salmayın diye uyarıyor.

Demek ki namaz, insanın insan-ı kâmil olmasını ifade ediyor. Öyleyse, insan kıyamını, kıraatini, rükûsunu, sücudunu ciddi bir temkin ve teyakkuzla yapmalı; eşeğe, maymuna, tavuğa, köpeğe benzememelidir. Bu teşbihlerdeki tabirler bize ait değil. Biz söylesek ağır gelebilir ama bunları "Beni Rabbim terbiye etti, ne de güzel terbiye etti" diyen edep abidesi Hz. Muhammed (s.a.v.) söylüyor.

Evet, namaz insanın hayatında yapacağı şeylerin en güzelidir ve en güzeli olmalıdır. Hayatın en tatlı hatıraları namazla ilgili bulunmalıdır. Zira miraca namazla çıkılır. Allah'a namazla ulaşılır, enbiyanın huzuruna namazla varılır. O halde illa namaz, illa namaz.

Öyle namaz kılmalı ki; herkesin namazı bir diğerine misal olsun. Secde, doyulmaz bir neşe; dualar, insana bıkkınlık vermeyen gıda; rükû ayrı bir eda; kıraat de, dane dane canlı kelimeler armonisi halini alsın." (*Kütüb-i Sitte: c. 16. s. 529*)

Nitekim Allah (c.c.) da:

"Ey insan! Gerçekten sen, Rabbine (varıncaya) kadar (bu yolda) didindikçe didinirsin. Nihayet ona kavuşacaksın." (*İnşikak, 6*)

Diğer bir ayeti kerimede ise;

"Allah'ın emirlerine aykırı davranmaktan sakının ve mutlaka O'na kavuşacağınızı da bilin. (Bunu) iman edenlere müjdele" buyurmaktadır. (*Bakara, 223*)

Hz. Peygamber (s.a.v.) ise:

— *Namazında ölümü hatırla. İnsan namazında ölümü hatırlarsa, namazı ihsan ile kılmaya çalışır. Ve bundan sonra namaz kılmayacağını zanneden bir kimsenin namaz kılması gibi kılar.*

Her zaman olması gerektiği gibi namazı da Allah'ı görüyormuş gibi kılmak bize tavsiye ediliyor. Az sonra öleceğini bilen bir adam nasıl namaz kılar sa sen de öyle kılmağa çalış.

Hız. Ali (r.a.) namaz vakti geldiğinde benzi sararırmış. Sebebi sorulduğunda:

— Göklere, yere ve dağlara arz edilen ve yüklenmekten çekindikleri emanetin (namazın) vakti geldi de ondan der.

Zeynel Abidin hazretleri de aynen dedesi gibi sararır solarmış abdest aldığında. Hane halkı kendisinden;

— Abdest alırken sende görülen bu durum neden ileri geliyor? Dediklerinde;

— Kimin huzuruna çıkmak istiyorum biliyor musunuz? Cevabını verir.

Onlar namazlarını son namazlarıymış gibi kılarak bize örnek olmuşlar.

Aişe'nin (r.anha) rivayet ettiğine göre;

— Rasulüllah'ın bizimle, biz de onunla konuşurken dikkat ediyorduk. Namaz vakti gelince, sanki ne o bizi, ne de biz onu tanımaz olurduk.

Rasulullah (s.a.v.) böyle bir zamanda ancak Allah'ın azametiyle meşgul olduğu için her şeyi unuturdu.

Bir gün namazda sakalıyla oynayan birini gördü de Allah'ın Rasülü (s.a.v.) şöyle buyurdu:

— *Eğer bu adamın kalbinde korku olsaydı, muhakkak azaları da tesir altında kalır ve oynamazdı.*

Biz de ezan okunduğunda tüm dünyayı bir tarafa bırakarak

bize sunulan bu nimeti değerlendirmenin çaresini aramalıyız. Çünkü o anda yapılacak en önemli şey namaz kılmaktır. Her vaktin ve mekânın kendine has özellikleri ve güzellikleri vardır. O zaman içinde yapılırsa makbuldür. Yoksa zamanı geçtikten sonra bir kıymeti kalmaz.

Şeytan Namazdan Çalmak İster

Şeytan namazdan çalmak ister. Önce namaz kıldırmamak için bin bir türlü engel çıkarır. Sonra kılarırsın der. Cemaate engel olmak ister, daha vakit var der, zamanında kılmaya mani olmaya çalışır. Mümin bilir ki en hayırlı amel vaktinde kılınan namazdır. Vesvesenin şeytandan olduğunu anlar ve Allah'a sığınarak hemen namaza koşar. Baktı ki engel olamayacak, bu sefer de namazda ona musallat olur. Namazda kaşındırır, vesvese verir, acaba üç mü kıldım dört mü der? O da olmadı, sağa sola baktırır ve müminin namazından çalar. Bunların hepsini Efendimiz (s.a.v.) bize şöyle bildirir:

— *Namazda şeytan sizinle oynar. Kim namaz kılar da tek mi çift mi kıldığını bilmezse iki secde ile secde yapsın. Bu ikisi namazın tamamlanmasıdır.*

— *Sizden birine, namazda bulunduğu sırada, şeytan; senden bir hades mi vuku buldu? Diye bir şüphe sokarsa, o kimse ona içinden; yalan söyledin desin. Ta ki, kulağı ile bir ses veya burnu ile bir koku duymadıkça.*

— *Kul namaza durduğunda sağa sola bakarsa, ona rabbi buyurur ki; ey kulum, ben senin iltifat ettiğin şeylerden hayırlıyım. İkinci ve üçüncü defa bakarsa, yine aynı şekilde buyurur. Dördüncü defa bakarsa ondan yüz çevirir.*

Vesveseye Kulak Verme

Önce hemen şunu belirtelim ki, vesvese çok korkulacak bir şey değildir, çünkü iman var ki, vesvese geliyor. Sahabe-i

Kiram'dan Efendimiz'e gelip, "Ya Rasulallah, vesveseye mübtelâyım" diyen birine, Efendimiz'in (s.a.v) cevabı, "Endişe edilecek bir şey yok; o mahz-ı imandır, imanın kuvvetindendir" şeklinde olurdu. Şeytan, sizde de iman cevheri, ibadet hazinesi, namaz ve dine hizmet cevheri olduğunu bildiği içindir ki, korsanlık yapmakta ve size karşı taarruza geçmektedir.

Korsanlık, belki denizlerde yapılan şekliyle tarihte görülmüştür ama şeytana bakan yönüyle Âdem (a.s) ile başlamış olup, kıyamete kadar da devam edecektir. Nasıl deniz korsanları, hazine taşıyan zengin gemilerine tecavüz eder ve define bulunan adalara saldırırlar, öyle de şeytan dahi, müminin iman cevheri taşıyan kalbine hücum eder. Zaten o, tamtakır, kupkuru ve bomboş kalplerle uğraşmaz; böylelerine vesvese okları göndermez. Hırsızlar bile zengin evleri kollarlar; Doğu'nun ve Batı'nın kâfir ve zâlimleri de öyle değil mi?.. Vesveseye düşen mümin, "Şeytan bütün cephelerde mağlûp oldu; bu yüzden, şimdi de iman ve İslâm'a ait vesveselerle, şüphelerle beni meşgul etmek, hazineme el atmak istiyor; ama, benden bir şey koparamayacak. Bu, onun son çırpınışlarıdır; bir gün gelecek, benden bir şey koparamayacağını anlayınca çekip gidecektir.. kapıma haydut kılık birinin gelip, birkaç gün el açtıktan sonra çekip gitmesi gibi. Hoş, gitmese de kapılar ona sürmeli ve beni koruyan kale de çok sağlam; bana Allah'ın izniyle hiç bir şey yapamaz" diye düşünmelidir." (Fethullah Gülen, İnancın Gölgesinde)

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v) bu konuda bizleri şöyle uyarıyor:

— Sizlerden biri namaza durduğunda şeytan gelir, onunla oynamaya başlar. Adamın hayvanı ile oynadığı gibi. Adam mücahede etmeyip ona teslim olduğunda, yellenme taklidi yapıp da alay edenler gibi, o taklidi yapar, adamı fitneye sokmak için. Böyle bir şey olduğunda şüphelenip de namazı terk ederek camiden çıkmayın. Ne zaman koku veya ses işitirseniz o zaman başka.

Yukarıdaki hadislerde Hz. Peygamber (s.a.v.) bizi şeytanın hilelerine karşı uyararak, ona aldanmamamızı öğretiyor. Birçok insan bu vesveseler yüzünden namaz kılamaz hale geliyor.

Gençlik yıllarımda bizzat bu sıkıntıyı yaşadım. Bir namazı birkaç abdest ile kılardım. Çok sıkıntı çektim o vesvese yüzünden. Ta ki üniversiteyi kazandığım yıllarda tanıyarak, sohbetlerinden istifade ettiğim, aziz üstadım Esad Coşan Hocaefendiye bu durumumu anlatıncaya kadar devam etti. Dayanılmaz bir hale gelmişti ki, İlahiyatta okuyan öğrencilere verdiği sohbetten sonra, bir kâğıda yazarak durumumu bildirdim. Bu hadis-i şerifi hatırlatarak bizi uyarmaları derdimize deva oldu. Ondan sonra öğrendim ki sadece sıkıntı çeken ben değilmişim. Nice kardeşlerimiz aynı dertten muzdaripmiş.

Konu ile ilgili Esad Coşan Hocaefendiye sorulan sorular ve cevapları şöyle:

Soru:

— İbadet ettiğimde bile içimde bir boşluk var; bunu neyle doldurayım?

— Bu içindeki boşluğun muhtelif sebepleri olabilir. Bir kere lokmanın helâl olmasına dikkat etmek lâzım!.. Ondan sonra, abdestin güzel alınmasına dikkat etmek lâzım!.. İbadeti tadını çıkarta çıkarta, duya duya, aceleye getirmeden yapmak lâzım!.. O zaman, Allah insanın içine ibadetin tadını verir.

O ibadetin tadını Allah'ın insana vermesi için hadis-i şerifte buyruluyor ki: "Allah'ı ve Rasulüllah'ı her şeyden daha çok sevecek ve günaha dönmek azminde olacak! Günaha, tekrar eski haline dönmektense, ateşe atılmaya razı olacak bir halde olacak!.." Bu duyguları taşıdığı zaman, ibadetin tadını duyar diye hadis-i şeriflerde bildiriliyor.

Soru:

— **Namazda aklımıza olmadık şeyler geliyor; bunun sebebi nedir, çaresi nedir?**

— Abdesti güzel almaktır. Olmadık şeyler şeytandandır. Namazda huzuru bozmağa çalışıyor, ibadetten sevap kazanmamasını sağlamağa çalışıyor.

İradesine hâkim olup kendisini söylediği söze, yaptığı ibadete verecek ve güzel şeylerle meşgul edecek... “Allah’ın huzurundayım!” diyecek, “Kâbe’nin karşısındayım!” diyecek... “Elhamdü lillâhi rabbil âlemîn” derken mânâsını düşünecek, kendisini okuduğu şeylerle meşgul edecek.

Soru:

— **Namazda vesvese gelince tekbiri tazeleyelim mi?**

— Hayır! Öyle yaparsanız, işin sonunu alamazsınız. Vesvese gelir tekbir alırsınız, bir daha tekbir alırsınız, bir daha alırsınız, bir daha... Çünkü şeytan insanı ordan yakalar. Kat’iyyen vesveseye hiç yüz vermeyeceksiniz. Aldın tamam, yürüyeceksin.

Vesveseye bir kere itibar ettin mi: “Namaz pek iyi olmadı... Oldu galiba ama? Yok, yok olmadı. Haydi bir daha kılayım!..” Bir daha kıalarsan, bir daha bir vesvese gelir. Onu kılarırken bir daha bir vesvese gelir, batağa saplanırsın.

Sakin vesveseye hiç yüz vermeyin!.. Doğru olduğuna kanaat ettiğiniz şeye göre devam ettirin işi, olsun bitsin.

Konu ile ilgili bir güzel açıklama da Fethullah Gülen Hocaefendinin “İnancın Gölgesinde” isimli eserinden:

“Abdest ve namazda yanlış ve kusurum oldu mu acaba?” şeklinde gelen vesveselere de aldırış etmemek gerekir. Böyle bir vesvese ilk defa vuku buluyorsa, o abdest veya namaz tekrar edilebilir. Ama mükerreren oluyorsa, sözgelimi bir abdest uzvunu yıkayıp yıkamadığından devamlı şüpheye düşen birisi,

o zaman hiç vesveseye meydan vermeden, o uzvunu yıkadığını kabul ederek namaza durmalıdır. Ve yine namazı kaç rekât kıldığı mevzuunda vesveseye mübtelâ olmuşsa, namazının tamam olduğu kanaatiyle hareket etmelidir. Vesvesenin ilka ettiği şeyin üzerine üzerine gidilmelidir. Vesvesenin üzerinde durmak değil, aksine, tam tersi istikamette yürümek lâzımdır. Hiç kâle almadan, önem vermeden, yapılan yanlış bile olsa, “Mezheplerimizden birine uyar” deyip geçmek maslahata binaen daha muvafık olur kanaatindeyim.

Gâye, şeytanın canına okuyup vesveseyi def’etmektir.

Rabbim bizleri şeytanın vesvesesinden ve şerrinden korusun.

Âmin.

Onlar namazlarını (şartlarına ve gayesine uymakla)
muhafaza edenlerdir.

MEARİC 34

Halbuki onlar,
'Allah'ı birleyerek' (O'na) kulluk etmek,
bu (Kur'an ile) dîni yalnız Allah'a has kılmak,
namazı dosdoğru kılmak ve zekâtı vermekten başka
bir şey ile emredilmediler.
İşte bu da en doğru/sağlam dindir.

BEYYİNE 5

NASIL YAŞARSAN ÖYLE ÖLÜRSÜN

“Nasıl yaşarsan öyle ölürsün.” Bu haberi veren Sevgili Peygamberimiz (s.a.v). Atalarımız ne güzel söylemiş, “Su testisi suyolunda kırılır.” diye. Şöyle bir düşünün çevrenizde kaç kişi bu güne kadar namaz kılarken, Kur’an okurken, tesbih çekerken ve dua ederken vefat etti. Sayılarının oldukça az olduğunu göreceksin. Neden? Namazlı yaşayanların sayısı namazsız yaşayanlara göre çok az. Dolayısıyla güzel örnekleri görmeniz de zor olacak. İmkânsız demiyorum. Çünkü namazı seven, namaz davasına hizmet eden müminler de var.

Mümin için dünyaya namazda veda etmek en büyük ödüldür. Çünkü nasıl ölürse öylece diriltilecek, nasıl diriltilirse öylece haşrolunacak. Günümüzde de elhamdülillah güzel örnekler var. İşte onlardan birkaç misal:

İstanbul Havalimanı’nda görev yapan 27 yaşındaki polis memuru Erzurumlu Bünyamin Bütün namazda Rabbine kavuştu. Üç aylık evli olan ve bir yıldır havalimanında görev yapan kardeşimiz son noktayı namazda koydu. Bunun neresi güzel diyebilirsiniz. Ecel saati belli. Vakit geldiğinde ne bir saniye ileri ne de bir saniye geri alınır. Nerede olursanız olun o sizi bulur. Öyleyse son noktayı namazda koymak mümin için büyük bir nimettir.

Bu kardeşimiz hakkında amiri olan, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Ercan Çakmak, meslektaşının ölümlerin en

güzeli ile Allah'a kavuştuğuna işaret ederek, yaşadığı bir anıyı şöyle anlattı:

— Bir yakını, polis olacağını öğrenince, “Karıncayı bile incitmezsin. Nasıl polis olacaksın? Çünkü polis hep kötülerle birlikte” deyince Bünyamin de:

— Rabbim var. Beni iyi insanlarla karşılaştıracak, bundan eminim. Demiş. Allah da onu kötülerin olmadığı havalimanına tayin ettirdi. Demek ki Bünyamin ile Allah arasında bir aşk var. Onu ölümünün en güzeli ile yanına aldı. Allah herkese böyle bir ölüm nasip etsin.

Başka bir misal ise 80 yıla yaklaşan ömrünü iman ve Kur'an hizmetinde geçiren Bediüzzaman Said Nursi'nin talebelerinden Mehmet Emin Birinci ağabeydir. Birinci ağabeyin son anlarıyla ilgili olarak Dr. Said Çeleğin şunları söylüyor:

— Sabah saat dokuz sularında sekerât dediğimiz ölüm moduna girdi. Şuurunu kaybetmişti. Ama dudakları, duâ eder gibi sürekli kıpırdıyor, 'Allah' diyordu. Öğle ezanı okunmadan önce, yattığı yerde abdest alır gibi yaptı. Sonra ezan okununca namaza durur gibi hareketlerde bulundu. Böylece ruhunu teslim etti. Diğer yakınları ise onu şöyle anlatıyor:

— M. Emin Birinci ağabey tam anlamıyla bir 'namaz kahramanı'ydı. Namazı vaktinde kılarak etrafındakilere örnek olan Birinci ağabey, ziyaretine gelenleri de bu konuda teşvik ederek şöyle derdi:

— Namazlarınızı vaktinde kılın. İkinci ezanı okununca, 'akşama iki saat var' demeyin.

Birinci ağabey son zamanlarında sık sık komaya giriyordu. Komadan çıkıp kendine geldiğinde yakınında bulunan doktor veya hemşirelere ilk sorduğu soru:

— Namaz vakti çıktı mı?

Hastanede yaşanan bir olay da onun namaza ne kadar ehemmiyetverdiğini gösteriyor. Bilincini kaybediyor, komahaline giriyor. Yükselen ve şiddetlenen ağrı ve sızılar biraz azalınca namaz kılmak istiyor. Zor da olsa abdest alıyor. Bu esnada biraz sendeliyor ama kimseden yardım almadan abdestini tamamlıyor. Doktor ‘hiç olmazsa oturduğu yerde kılmasını’ söylüyor. Bu kez doktorun tavsiyesine kısmen riayet ediyor; “Sünnetleri oturarak kılarım ama farzı ayakta kılmak lazım.” diyor.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v) son nefesini verirken namaza dikkat çekiyor, namaz hususunda Allah’tan korkmamızı tavsiye ediyor. Bizlere namazı emanet ediyor. Namaza da bizleri emanet ediyor. Namaz kulpuna sarılanın pişman olmayacağını çok defa bizlere göstermiş. O’nun yetiştirdiği güzel insanlar idam sehpasında bile son isteklerinin namaz olduğunu bildirmişler. Az sonra vefat edecek olanın son yaptığı iş namaz kılmak olmuş. Namaza adanmış, namazla güzelleştirilmiş hayatların sonu da namaz olmuştur.

“Nasıl yaşarsan öyle ölürsün” hadis-i şerifine onlarca örnek göstermek mümkündür. Bu kadar örnekler yeterlidir diye düşünüyorum. Şimdi burada kendimize soralım. Biz nasıl yaşıyoruz? İşlerimizin arasında namaza bir yer mi arıyoruz? Yoksa işlerimizi namaz aralarına mı yerleştiriyoruz? Buna göre kendi fotoğrafımızı görebiliriz. Herkes kendi notunu kendisi versin. Vesselam.

Bu konuda böyle güzel örnekler olduğu gibi olumsuz örnekler de var. Onları burada zikretmek istemiyorum. Güzel örnekleri ortaya çıkaralım ki okuyan kardeşlerimiz de onları örnek alsınlar. Bugün güzel örneklerle dünden daha çok ihtiyacımız var.

Namaz Markalı Müslüman Olun

Sizin markanız namaz olsun. Siz namazla markalanın. Tercihinizi namazdan yana koyun. Size bakan siz de namazı görsün. Sizinle görüşmek, buluşmak isteyen namaza göre bunları gerçekleştirebileceğini bilsin. Sizinle evlenecek olan, birinci arayacağınız, olmasını istediğiniz özelliğin namaz olduğunu bilsin.

Siz Rahman'ın yeryüzündeki has kullarındansınız. Namazı kılar, zekâtı verirsiniz. Yeryüzünde tevazu ile yürür, sesinizi mutedil kullanır, insanlarla güzel geçinirsiniz. Namazlarınızı huşu içinde, cemaatle kılmak en büyük zevkinizdir. Huzuru namazda ararsınız. İşlerinizi namaza göre ayarlarsınız. Dostlarınızı namaz kılanlardan seçersiniz. Namazlarında tembel olanlarla sadece tebliğ için ve ihtiyaç miktarınca beraber olursunuz.

Namazsızlık hastalığından köşe bucak kaçır, sevdiklerinizi de ondan korursunuz. Sizi arayan ne zaman nerede bulacağını bilir. Çünkü siz ezan okununca en yakın mescid de cemaatte bulunursunuz. Sizi sevenler de bunu bilir. Onlarda sizinle beraber bu güzel ibadeti yaşamakta sizinle yarışır. Çünkü siz namaz markalı bir Müslümansınız. Alınlarınızda secde izi vardır. Size bu markayı Allah vermiştir. Gelin onu da mealen Rabbimizin ayetinden okuyalım:

Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür. Onunla beraber olan (mü'min) ler, kâfirlere karşı çok şiddetli, kendi aralarında ise çok şefkatlidirler. Onların (namazda) rükû yaptıklarını (ve) secde ettiklerini görürsün. Onlar, Allah'tan (daima) lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin eserinden (meydana gelen) nişanları vardır. (Fetih,29)

Evleneceğin hayat arkadaşında ilk arayacağın özellik "namaz markası" olsun. Günümüzde neredeyse bu olmazsa olmaz aranacak özellik unutuldu. Unutulduğu için yuvaların

temeli zayıf atıldı. Nice yeni yuvalar yıkıldı ya da can çekişiyor. Namazsız bir yuvada huzur olmaz. Evliysen ve eşin namaz kılmıyorsa ilk yapacağın iş eşini namazla buluşturmak gayreti olsun. Namazla buluştuğunda ve hakkını vermeye çalıştığında Allah'ın rahmetinin çağıl çağıl üzerinize yağdığına şahid olacaksınız. Hay iki eli bereketlenesice, sen kendine "Ben Allah'a ibadet etmek, kulluk etmek için yaratıldım." Diyişi seç. Allah muinin olsun.

Televizyon Ve İnternet Namazla Arana Girmesin

Bugün önceliklerimiz değışti. Namazla aramıza giren birçok faktör var. Namaz kılmak istiyorsun, imanının sesini işitiyorsun, fakat şeytanın sesi o kadar yüksek çıkıyor ki içinden gelen sesi bastırıyor. Tam namaza kalkacaksın, o sırada sevdiğin dizi, spor programı başlıyor. Ya da internettesin, zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyorsun. Tam namaz kılmak için kalkacaksın ama iş işten geçmiş oluyor. Çünkü yeni giren vaktin ezanı okunuyor. Sen namazı kaçırmış oluyorsun. Böylece kendi elinle kendine en büyük kötülüğü yapmış oluyorsun. Bilgisayar masanın başına şöyle yaz ve uymaya çalış:

— Önce Namaz!

Lütfen rica ediyorum, namazlarını gerekli veya gereksiz programlara feda etme. Yarın sana en çok lazım olacak namazdır. Gençliğine ve ya sağlığına güvenme. Git ve bak mezarlığa. Hep ölenler yaşlılar mı? Nice gençlerin de vefat ettiğini göreceksin. Sakın sonra kılarım, kaza ederim deme. Sen namazı kaza etmeden, kaza edersen başına gelecekleri bir düşün. Bizim tek önderimiz ve örneğimiz Sevgili Peygamberimizdir. (s.a.v) O namazı gözü gibi korumuş. Namazla arasında engel bırakmamıştır. Sen de namazla arana girenleri aradan çıkar. Namazla arana giren ne varsa senin en büyük düşmanıdır sakın unutma. Hatta bilgisayarını açtığında şöyle bir uyarı seni karşılasın:

— Namazını kıldın mı?

Kılmadıysan önce namazını kıl ve sonra işine bak. İşte o zaman Rabbin senden razı olacak. Gönlün huzurla dolacak. İşlerin bereketlenecek. Haydi, durma, hemen şimdi namazla arana girenleri bir bir tespit et ve aradan çıkarmaya bak. Rabbin seni bekliyor. Koş ona doğru. Koştukça O'na ne kadar yakın olduğunu hissedeceksin. Allah seni namazda, huzurunda görmek istiyor.

Aceylele Namaz Kılınca

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) aceleyle usulüne uygun olmayan bir şekilde namaz kılanı görünce şöyle buyurdu:

— *Dön namazını yeniden kıl. Çünkü sen namazı kılmadın. Adam döndü yeniden namazı önceki kıldığı gibi kıldı. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ona:*

— *Dön yeni baştan kıl namazını. Çünkü sen namazını kılmış olmadın diye tekrar uyardı. Ve bu uyarışları üç defa tekrar etti. En sonunda adam:*

— *Seni hak din ve kitapla gönderen Allah'a yemin ederim ki, ben bundan başka türlüünü bilmiyorum, bana doğrusunu öğret, dedi. Bunun üzerine Efendimiz (s.a.v.):*

— *Namaza duracağıın zaman tekbir al. Sonra ne kadar kolayına gelirse, o kadar Kur'an oku. Arkasından rükûa varıp, azaların sükûnete erinceye kadar bekle. Sonra başını kaldırıp ayakta doğruluncaya kadar dur. Daha sonra secdeye varıp mutmain oluncaya kadar kal. Sonra başını kaldırıp mutmain oluncaya kadar otur. Bunu namazının bütününde böylece yap, dedi.*

İşte bu olayda da görüldüğü gibi Efendimiz (s.a.v.) namazı gelişi güzel baştan savma şeklinde namaz kılmayı ve ya kıldırmaı uygun görmedi. Namazın kendine has bir ciddiyeti

olması gerektiğini bizlere öğretti. Namazı namaz gibi kılmamızı, ona gereken önemi vermemizi bu olay çok güzel açıklıyor.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir eğitici olarak dinin en ince ayrıntılarında bile müminleri kendi haline bırakmıyor. Müdahale edilmesi gereken yerde anında müdahale ederek yanlışları düzeltiyor. Aslında bize hem namazımızda acele ederek tadili erkânı bozmamayı hem de böyle namaz kılanları gördüğümüzde usulünce düzeltmemizi öğretmiş oluyor.

Kâinatın Sultanının her hali ve davranışı ne güzeldir.

Bir sabah namazını kılıyorum köyümüzün camiinde. Namazın ilk rekâtına yetişemedim. İkinci rekâtı imam efendiyle birlikte kıldık. Aynen benim gibi bir ağabey de ilk rekâta yetişemedi. İmam selam verince namazın geri kalan kısmını tamamlamak üzere tekrar kıyama kalktım. Yanımdaki ağabey kalkmadı. Zannettim ki herhalde unuttu. Namazdan sonra hatırlattım namazın eksik olduğunu. Olsun dedi Allah böylede kabul eder. Kötü bir örnek ama maalesef bu ve benzeri olaylarla çok karşılaşyoruz. Hani derler ya özrü kabahatinden büyük böyle olsa gerek. Namaz hakkında hem imamlarımızın hem de bilenlerin her fırsatta insanımızı aydınlatması gerekiyor. Bilinmeyen o kadar çok şey var ki.

Allah Rasulü (s.a.v.) buyuruyor ki:

— *Farz namazın meselesi, terazi meselesine benzer. Kim onu doğru tutarsa aynı muamele ile karşılaşır.*

Yezid er-Rekkaşi (r.a.) diyor ki:

— *Allah Rasulünün namazı, sanki dizili inci kolyesi gibi intizamlı ve tartılmış idi.*

Yine Allah Rasulü (s.a.v.):

— *Ümmetimden iki kişi namaz kılmaya kalkarlar. Rükû ve secdeleri aynı olduğu halde ikisinin namazı arasındaki fark yerden göğe kadardır.*

— Rükû ve secdelerinde belini doğrultmayan bir kulun yüzüne kıyamet gününde Cenabı Hak şefkatle bakmaz.

— Namazda yüzünü sağa sola çeviren kişi, Allah tarafından yüzünün merkep yüzüne çevrilmesinden korkmaz mı?

Allah Rasulü (s.a.v.) namazda hayvanlara benzemeyi yasaklamıştır. Deve gibi çökmekten, tilki gibi sağa sola bakmaktan, köpek gibi kolları yere sermekten, köpek gibi kaba etleri yere dayayıp bacakları dikmekten, karga gibi gagalamaktan ve selam verirken elleri kötü huylu atların diretirken kuyruklarını kaldırdıkları gibi kaldırmaktan menetmiştir.

Allah Rasulü (s.a.v.):

— Secdede itidal üzere olun. Herhangi biriniz kollarını köpek gibi yere yaymasın.

— Her hangi biriniz secdeye gideceğinde ellerinden önce dizlerini yere koymakla secdeye başlasın. Erkek deve gibi çökmesin.

Ebu Hureyre (r.a.) diyor ki:

Dostum (Hz. Peygamber) bana üç şeyi tavsiye etti ve beni bu üç şeyden yasakladı. Beni horoz gibi gagalamaktan, köpek gibi kaba etleri yere dayayıp bacakları dikmekten ve tilki gibi sağa sola bakmaktan... İmam Ebu Yusuf ile Şafii, Maliki ve Hanbelî mezheplerine göre tadil-i erkân namazda bir rükün veya rükünün bir şartıdır. Birinci görüş olan çoğunluğun bu görüşüne göre, tadil-i erkâna riayet etmeksizin kılınan bir namazı yeniden kılmak gerekir.

Tadili erkân, itmi'nan halinde bulunmak, hareketten sonra durmak yahut kalkması eğilmesinden ayrılacak şekilde iki hareket arasında sükûnet bulmaktır.

Namazda tadili erkân rükûda, rükûdan doğrulmada, secdede, iki secde arasındaki oturuşta söz konusudur. Mesela; rükûdan kıyama doğrulurken vücut dimdik bir hale gelmeli,

sükûnet bulmalı, en az bir defa Sübhanellahilazim (Yüce Allah'ı her türlü noksanlıktan tenzih ederim) diyecek kadar ayakta durup daha sonra secdeye varmalıdır. İki secde arasında da bu şekilde bir tesbih miktarı durmalıdır.

Hız. Peygamber (s.a.v.) in namazı kötü bir şekilde kılmakta olan bir bedeviyi nasıl uyardığını ve kılmaması gereken şeklin ne şekilde olacağının tarifini yukarıda anlattık.

Tadil-i erkân Ebu Hanife ile İmam Muhammed'e göre vaciptir. Bu duruma göre tadil-i erkânı terk edenin sehiv secdesi yapması gerekir. Fakat böyle bir namazı yeniden kılmak daha uygundur. Böylece ihtilaftan kurtulmuş olur.

Namazdan manevi feyz almak isteyen kimselerin namazda acele etmemeleri, sükûneti içinde, huşu ile kılmaya gayret etmeleri ve ne okuduğunu düşünerek tefekkür etmeleri gerekir. Acele ile kılmayı namaza karşı bir saygısızlık ve gereken önemi vermeme olarak kabul etmeli ki istenen sonucu elde edebilsin.

Günlük hayatta en yararlı, en değerli saatler ibadet ile geçen vakitlerdir. Boş yere, nefsanî arzulara uyarak geçirilen zaman ise heba edilen, kaybedilen bir sermayedir. En büyük sermayesini en verimsiz şekilde geçiren insanın böyle büyük bir nimet olan namazda acele etmesi hiç de hoş değildir. Müminin miracı olan namazdan adeta kaçarcasına hızlı kılmaması onun önemini kavrayamamaktan olsa gerektir. Hâlbuki Hz. Peygamber (s.a.v.) ve O'nun güzide ashabı hiç de böyle yapmamışlar. Onlar namazda iken sudaki balık gibi hayat bulmuşlar. Sıkıntılı anlarında hemen namaza durmuşlar. Namazla dertlerine deva aramışlar. Böyle zamanlarda Hz. Peygamber (s.a.v.):

— *Rahatlat bizi ya Bilal derdi.*

Hız. Peygamber (s.a.v.) e gönül veren biz müminler, namazda rahatlayabiliyor muyuz yoksa hemen üzerimizden atılması

gereken bir yük gibi mi görüyoruz? Cevabını herkes kendi nefsinde arasın.

Ya Rabbi bizlere Hz. Peygamber (s.a.v.) ve ashabı gibi namaz kılmayı nasip eyle...

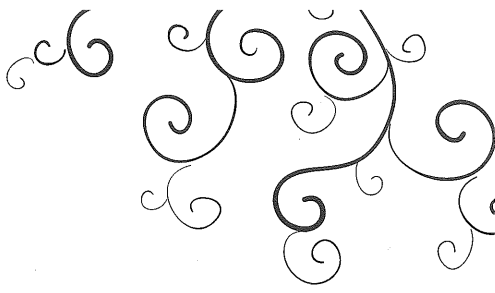
Âmin.

Namazı dosdoğru kılın,
zekâtı verin ve rükû eden (mü'min)lerle birlikte
rükû edin.

BAKARA 43

ÇİN'Lİ MUHAMMED NAMAZDA RABBİNE KAVUŞTU

Posta kutuma gelen ibretlik bir öyküyü bu bölümde sizlerle paylaşmak istiyorum. Kim bilir belki de şu sorulara güzel bir cevap olur.

Bu zamanda sahabe hayatı yaşanır, sahabe gibi olunur mu? Olunur olunmasına ancak, onlara makam olarak ulaşılmasa da, iman ve inanç olarak ulaşılır. Nasıl mı? Şu hadiseyi okuyun, sonra kararı verirsiniz.

Çin'in değişik bölgelerinden on kişi İstanbul'a gelir. Bu on kişi sıradan insanlar değildir. Bunların ortak özellikleri yeni Müslüman olmalarıdır. Umre için İstanbul üzerinden Arabistan'a gideceklerdi. Hepsi de yeni Müslüman olmuş. Kimi yirmi gün önce, kimi bir ay, en uzağı iki ay önce Müslüman olmuştu.

Ne yeterince İslâmî bilgileri vardı, ne de yapacakları umre ile ilgili bir bilgileri. Yanlarına, kendilerine yardımcı olacak, hem Çince'yi, hem Arapça'yı iyi bilen, hem de İslami bilgisi olan birini rehber olarak alacaklardı. Mevla'mızın takdiri, Türkistan'daki Çin zulmünden kaçıp İstanbul'a yerleşmiş bir Uygur kardeşimiz, bu on Çinliye rehber oldu. Bundan sonra yaşadıklarını rehber olan kardeş şöyle anlatıyor:

— Yeni Müslüman olmuş bu on Çinli ile birlikte yola çıktık. Kısa zamanda aramızda iyi bir dostluk kuruldu. Yeni mümin olmuş bu insanlar, büyük bir heyecan yaşıyorlardı. Hiçbirinin İslami bilgisi yoktu. Hatta namazda okuyacakları sureleri bilmedikleri gibi Fatiha'yı bile bilmiyorlardı. Bazı zikirleri yaptırmaya çalışıyor, ancak Çince telâffuz zor olduğu için zikirleri tam okuyamıyorlardı. Namazlarda sadece "Elhamdülillah, Allahu Ekber" diyebiliyorlardı.

Bana sormuşlardı "Ne yapalım?" diye. Ben de onların kimine "Elhamdülillah", kimine "Lâ ilâhe illallah" ve benzeri zikirleri öğretmeye çalışıyordum. Onlar da namazlarda bunları söylüyorlardı.

Önce Mekke'ye gittik. Kâbe'de onların hali görülmeye değerdi.

Yeni doğmuş çocuklar misali heyecan ve neşe içinde, kâh ağlıyor, kâh gülüyorlardı.

İsimlerini değiştirmiştik: Muhammed (Çan Çing), Hasan (Çun Fang) gibi her biri yeni ismi ile çağırılıyordu.

On Çinli kardeşimizden biri olan Muhammed'te bir farklılık vardı.

Bu durum dikkatimi çekmişti. Her namazını gözleri yaşlı olarak bitiriyordu. İyice dikkat ettim; evet, Muhammed namazlarında ağlıyordu.

Bana da sürekli sorular soruyorlar, İslâm hakkında bilgi ediniyorlardı. Ben de bildiğim kadarıyla onlara bilgileri veriyordum. Bir gün Muhammed sordu:

— İçki nedir, İçkiye dinimiz nasıl bakar?

— Rabbimiz içkiyi kesin olarak yasaklamıştır, içilmesi, yapılması, taşınması, satılması yasaktır.

Kaldığımız otele gelmiştik. Muhammed bir telefon edeceğini söyledi ve ona

memleketine telefon etme imkânı sağladık. Çin'deki kardeşini arıyordu.

Kardeşine aynen şöyle diyordu:

— İçki fabrikamızı kapat, Allah'ımız öyle emretmiş. Bize bu emre uymak düşer.

Kardeşi bunu yapamayacağını, birçok bağlantısının olduğunu, durup dururken kapatırlarsa, yüz binlerce dolar zarar edeceklerini, hiç olmazsa kendisine biraz zaman vermesini söyler. Fakat Muhammed kararlıdır:

— Allah emretmiş, bize uymak düşer. Fabrikayı hemen kapat, ben gelince borçları hallederim.

İçki fabrikası kapanıyor.

Mekke'deki ibadetlerimize devam ediyoruz. Yine bir gün bana sordukları sorulardan çıkardıkları bir neticeyi açıklarlar:

— Kadın modası, kadınları yarı çıplak resmetmek gibi faaliyetler de dinimizde yasak mıdır?

— Evet yasaktır. Aynı gün ötele geldiğimizde yine Çin'i aradı ve bu sefer de kardeşine moda evinin kapatılması emrini verdi. Kardeşi yine itiraz etti, ancak Muhammed ne itiraz dinledi, ne de kararından vazgeçti.

— Rabbimiz emretti ise, bize bu emre uymak düşer.

Mekke'deki ziyaretimizi bitirdik ve Medine'ye gittik. Medine'de ilk sabah namazını kılacağız. Efendimizin "Burası cennet bahçesidir." buyurduğu yerde sabah namazının fazını kılıyoruz. Muhammed benim yanımda. Diğer Çinli kardeşlerimizle aynı saftayız. İlk secdeye varıyoruz, secdeden kalkıyoruz, ikinci secdeye varıyoruz, sonra kıyama kalkıyoruz. O da ne? Muhammed hâlâ secdede, kalkmadı. Tekrar secde

ediyoruz, “Tahiyyat’ı” okuyoruz veselâm veriyoruz. Muhammed hâlâ secdede. Düşündüm ki, yorgunluktan ve uykusuzluktan bazen insana bir geçkinlik geliyor, Muhammed’e de secdede böyle bir şey oldu, uyudu.

Elimi uzattım, omzuna dokundum ve hafifçe çekeyim dedim ki, sağ tarafının üzerine yuvarlandı. Muhammed’in ölmüş olabileceğini düşündüm. Olay duyulmuştu.

Görevliler müdahalede bulundular, dışarı çıkardılar, bir ambulansa koyarak hastaneye götürdüler.

Biz de gittik. Hastanedeki ilk muayenede çoktan vefat ettiğini söylediler. Muhammed’i hastanenin morguna kaldırdılar. Çinli kardeşlerimle birlikte hastanenin önünde ne yapacağımızı bilemez bir hâlde üzüntü içinde bulunuyorduk. O sırada bir araba ile makam mevki sahibi bir zat geldi. Herkes onu hürmetle karşıladı, sonradan öğrendik ki bu zat Medine’nin ileri gelen yöneticilerinden biri idi. Hastane yetkililerine sordu:

— Bugün burada ölen bir Çinli var mı? “Evet”, cevabını alınca şu açıklamada bulundu:

— Dün gece Efendimiz (s.a.v.) rüyamda bana göründü ve buyurdular ki:

— Yarın burada bir Çinli kardeşim vefat edecek, onun cenazesi ile ilgilenin.

Bir anda her şey değişti. Muhammed’i morgdan aldılar, bir devlet yetkilisine yapılanlardan daha fazlasını yaptılar. Cennetü’l Bakî’ye defnettiler.

Bu hâdiseyi bizzat yaşayan ve onlara rehberlik yapan Doğu Türkistanlı kardeşimiz hâdiseyi bu şekilde anlattı.

Allah’a teslimiyetin en güzel örneklerinden biri. Şu cümlelerin güzelliğine bakar mısınız?

— Rabbim emrettiyse, bize uygulamak düşer.

Ne muhteşem bir inanç. Zararmış, ziyanmış, önemi yok. Rabbimiz emretmiş ve iş bitmiştir. İşte sahabe inancı. Ve günümüzdeki muhteşem örneği. Ve teslim olmanın dünyadaki ödülü.

Bu hâdiseyi niçin anlattık? Bu hâdiseden çıkaracağımız dersler var. Çinli kardeşlerimiz, internet sayesinde İslâm ile şerefledi. Gerek ülkemizde, gerekse dünya üzerinde bir kıvılcım bekleyen nice insanlar var. Bizim yapmamız gereken; bizden bir ışık, bir kıvılcım bekleyenlere bir an önce ulaşmak. Şöyle çevremize bir bakalım. Bizim uzatacağımız eli tutmak isteyen nice kardeşlerimiz var. Biz onlara ulaşmayınca onların ellerinden kimlerin tutacağını bir düşünelim. Elinizdeki bu kitaba ve okuduğunuz bu satırlara aç ve susuz o kadar kardeşimiz var ki...

Sizden ricam, bu kitabı okuduğunuzda siz de bir başka kardeşinize okutun. İmkânınız varsa onlara hediye edin. "Niçin benim elimden tutmadınız." Çılgıllıklarına gelin birlikte cevap verelim. Verelim ki kendi cennetimizi kazanalım inşallah...Okullarımızda, hapishanelerimizde, iş yerlerimizde, mahallelerimizde, akrabalarımızda vs öyle ihtiyaç var ki...Biz hepsine yetişemiyoruz. Ne olur sizler de birer namaz gönüllüsü olarak bu çalışmanın bir ucundan tutuverin. Rabbimiz yolumuzu açsın...

NAMAZI CEMAATLE KILMAK

İslam, mensuplarının bir araya gelip ibadetlerini birlikte yapmalarını emretmiştir. Hem beş vakit günlük ibadetlerinde, hem haftalık Cuma namazında hem de yıllık bayram namazlarında topluca yapılması tavsiye edilir. Yine müminlerin ömürlerinde hiç değilse bir defa yapılması emredilen hac ibadeti de topluca eda edilir ve Arafat'ta birlikte yüce Yaratıcımıza dua ve niyazda bulunulur.

Cemaatle namazı emreden rabbimizdir. İnsanın en sıkıntılı anında, beklide hayatında yaşayacağı en zor günde bile cemaatle namazı emretmesi bunun en güzel örneğidir. Bununla ilgili olarak Allah (c.c.) şöyle buyurur:

(Ey Rasulüm!) Sen de (cephede) içlerinde olup onlara namaz kıldırдыңın zaman, onlardan bir grup seninle beraber (namaza) dursun ve silahlarını (yanlarına) alsınlar (diğer grup düşmana karşı beklesinler). (Nisa,102)

Bu ayette Allah (c.c.) Müslümanlara savaş meydanında bile namazlarını cemaatle kılmalarını emreder. Korkulu anlarda savaş meydanında cemaat emredilirse gerisini siz düşünün. Günümüzde yaşayan Müslümanlar olarak ne büyük bir gaflet içinde olduğumuz daha iyi anlaşılıyor. Müslüman'a yakışan namazlarını cemaatle camide eda etmesidir.

Kur'an'daki namazla ilgili ayetlerde, rabbimiz bize namazı dosdoğru ikame etmeyi emrederken, tekil olarak değil çoğul olarak emrediyor.

Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve rükû eden (mümin) lerle birlikte rükû edin. (Bakara,43)

Yine her gün beş vakit namazda okuduğumuz Fatihâ'da: *Ancak sana kulluk ederiz, ancak senden yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet diyoruz. Dikkat edersek beni değil, bizi diyoruz. Bu ifadeleri söyleyenin, tek başına namaz kılsa bile cemaat şuuruna ulaşmış olması gerekir.*

Yalnız başına namaz kılmak namazın ruhuna müminin ibadet anlayışına terstir. Mademki Müslümanlar bir bütündür, hepsi Allah'ın (c.c.) kulu, Peygamber'in (s.a.v.) ümmeti ve İslam dininin mensubudur; öyleyse bunların ibadetleri de beraber olacak ki aralarında birlik olsun. Tevhidin hakikatini yaşasınlar. Omuz omuza namaz kılmayanlar başka çok önemli zamanlarda da bir araya gelemeyen ve birbirlerine yardımcı olamazlar. Tam günümüzde yaşandığı gibi! Bana dokunmayan bin yaşasın düşüncesinin esiri olurlar. Aralarında sevgi bağı kurulamaz, birbirlerini sevemezler.

Bu yönüyle de cemaatle namaz, İslam toplumu için mükemmel bir eğitim sistemidir. Tek el bile kendini yıkayamaz. O zaman Müslüman yalnız başına nasıl kulluğunu ifa edecek? Hem rabbimiz bizi birbirimize muhtaç yaratmıştır. Yalnızlık sadece O'na mahsustur. Allah'ın yardımı daima cemaatle beraberdir. Bu birlik ve beraberlik için günde beş vakit namazın cemaatle kılınması en büyük fırsattır.

Hiz. Peygamber (s.a.v.) cemaatle namazı teşvik ederek şöyle buyurur:

— *Cemaatle kılınan namaz, tek başına kılınan namazdan yirmi yedi derece daha faziletlidir.*

Başka bir rivayete göre ise yirmi beş derece daha faziletlidir.

Ebu Hureyre'nin (r.a.) rivayet ettiği bir hadiste:

— *Bir kimsenin cemaatle kıldığı namazın sevabı, evde veya sokakta kıldığı namazın sevabından yirmi beş kat daha sevaptır. O kimse, güzelce abdest alır da yalnız namaz maksadıyla mescide gelirse, her adım attıkça o adamın derecesi bir kat yükselir ve bir günahı silinir.*

Bir gün Hz. Peygamber'e (s.a.v.) görme engelli bir adam gelip:

— *Ya Rasulallah! Beni mescide götürecek yedekçim yoktur dedi; evinde namaz kılmak için müsaade buyurmasını istedi. Peygamber (s.a.v.) de ona müsaade etti. O adam dönüp giderken:*

— *Ezan sesini işitiyor musun? Diye sordu. O adam:*

— *Evet ya Rasulallah deyince:*

— *Öyle ise davete icabet et. Buyurdu.*

İbn-i Mektum (r.a.), Hz. Peygamber'e (s.a.v.)

— *Ya Rasulallah! Medine-i Münevvere'nin yırtıcı hayvanları ve yılan, akrep gibi haşaratı çoktur. Gözlerim görmüyor, evde kılmama müsaade eder misin? Diye sordu.*

Hz. Peygamber (s.a.v.):

— *Haydi, namaza, haydi kurtuluşa diye ezanın bu güzel lafızlarını işitiyorsun değil mi? Öyleyse mescide gel. Buyurdu.*

Yukarıdaki iki hadiste zikredilen örnekte gözleri görmeyenlere Hz. Peygamber'in (s.a.v.) tavrı bizlere bu konuyu daha ciddi düşünmemizi öğretiyor. Bize göre cemaate gelmemek için ciddi mazereti olanlara cevabı çok net. Ezanı işitiyor musun diyor. İşitiyorsan o zaman davete uyacaksın.

Bununla ilgili olarak bir rivayette İbn-i Mesud (r.a.) dan:

Kıyamet günü, Müslüman olarak Allah'a kavuşmak isteyen kimse nerede ezan okunursa bu namazlara devam etsin. Muhakkak Allah (c.c.) sizin Peygamberinize hidayet yollarını açtı. Şüphe yok ki, beş vakit namaz da hidayet yollarından biridir. Eğer siz cemaate gitmeyen şu adam gibi evde kılacak olursanız, Peygamberin izini, sünnetini terk etmiş olursunuz. Peygamberin sünnetini terk ederseniz elbette yolunuzu şaşırırsınız. Şüphesiz gördük ki cemaatten ancak münafık olduğu belli olan münafıklar devam etmezler. Takati olmayanlardan bazı kimseler iki adam tarafından koltuklanarak sallana sallana mescide getirilir ve saf arasına sokulurdu.

Asr-ı saadette durum böyle zamanımızda ise nice basit sebeplerle namazı ve cemaati terk ediyor Müslüman. Acaba onlar mı yanlış yaptılar yoksa bizler mi yanlış yoldayız?

Cuma namazı dışında en kuvvetli cemaat, sabah namazının cemaatidir. Sonra yatsı namazının cemaati, sonra da ikinci namazının cemaatidir.

Bununla ilgili olarak Ebu Hureyre'nin (r.a.) rivayet ettiği hadis-i şerifte Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

İnsanlar ezan ile ilk safın sevabını bilselerdi, sonra bunları yapmak için kura çekmekten başka çare bulamasalar, kura çekerlerdi. Namazı ilk vaktinde kılmanın sevabını bilselerdi bunun için yarışırldı. Yatsı namazı ile sabah namazının faziletini bilselerdi, emekleyerek de olsa, bu namazları cemaatle kılmaya gelirlerdi.

Hz. Osman'ın (r.a.) rivayet ettiği hadis-i şerifte ise Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

Her kim yatsı namazını cemaatle kılsa, gece yarısına kadar namaz kılmuş sevabını alır. Her kim sabah namazını cemaatle kılsa bütün geceyi namaz kılarak geçirmiş gibi sevap alır.

Hanefi ve Maliki mezhebine göre, Cuma namazı dışındaki farz namazlarını cemaatle kılmak, gücü yeten akıllı erkekler için müekked sünnettir.

Şafilere göre, farz namazlar için cemaate devam etmek hür olanlar, bir yerde ikamet edenler ve çıplak olmayanlar için farz-ı kifayedir. Böylece farz namazların cemaatle kılınışı İslam'ın bir sembolü olmuştur.

Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— *Üç kişi bir köyde veya sahrâda bulunur ve aralarında cemaatle namaz kılınmazsa, şeytan onlara hâkim olur. Öyleyse cemaatten ayrılma. Çünkü kurt ancak sürüden ayrılan koyunu yer.*

Hanbelîlere göre cemaatle namaz kılmak farz-ı ayndır. Çünkü onlar:

Sen onların içlerinde bulunup da namaz kıldırдың zaman... ayetini ve:

Rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin. (Bakara, 43) ayetlerine dayanarak bu kanaate sahip olurlar.

Ayrıca Hanbelîler birçok hadis-i şerifi bu kanaatlerine delil olarak ileri sürerler. İşte bunlardan bir tanesi Ebu Hureyre'nin (r.a.) rivayet ettiği şu hadis-i şeriftir:

— *Nefsim kudret elinde olan Allah' a yemin ederim ki, ateş yakılması için odun toplanmasını emretmeyi, sonra da namaz için ezan okunmasını, daha sonra da bir kimseye emredip imam olmasını, sonra da cemaatle namaza gelmeyenlere gidip evlerini yakmayı düşündüm.*

Cemaatla namaz kılınan mescidlerin en faziletlisi, şüphesiz ki Mescid-i Haram'dır. Burada kılınan bir namaz diğer mescidlerde kılınandan yüz bin kat daha faziletlidir. Daha sonra Mescid-i Nebi'de kılınan namazdır. Burada kılınan bir namaz diğer mescidlerdekinden on bin kat veya bin kat daha fazla sevaptır. Bundan sonra ise, Mescid-i Aksa'da kılınandır. Orada kılınan namaz başka mescidlere göre beş yüz kat ecir ve sevap almaya vesiledir.

Ebu'd Derda'nın (r.a.) rivayet ettiği hadis-i şerif şöyledir:

— Mescid-i Haram'daki namaz yüz bin namazdır. Benim mescidimdeki namaz bin namazdır. Mescid-i Aksa'daki namaz beş yüz namaza bedeldir.

Başka bir rivayette Mescid-i Haram'daki bir namaz yüz bin namazdır. Benim mescidimdeki bir namaz on bin namazdır. Hudut mescidindeki namaz ise bin namazdır.

Cuma kılınan camideki farz namaz hacı mebrur yani kabul olunmuş bir hac gibidir. Cuma namazı kılınan bir camide namaz kılmak diğer mescidlerdeki beş yüz namaza bedeldir.

Bu mescidlerden sonra en faziletli mescid, cemaati çok olan mesciddir. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— Erkeğin bir erkekle namaz kılması, yalnız başına kılmasından daha faziletlidir. İki kişi ile namaz kılması bir kişi ile namaz kılmasından daha iyidir. Ne kadar çok olursa Allah katında o kadar daha sevimli olur.

Sonra daha uzak olan mescid yakın olan mescidden daha faziletlidir. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— Namazdan en büyük ecir alan insan, en uzun yol yürüyendir. Yürünen yol uzadıkça ecir de artar buyurur.

— Kişinin sevapları namaz için attığı adımlar nispetinde artar.

— Bir kimse abdestini güzelce alır, sonra namaz için evinden ayrılırsa ki, onun bu çıkışı ancak namaz içindir. Allah o kimseyi attığı her adım için bir derece yükseltir ve attığı adımlar sebebiyle ondan hataları dökülür.

— Ayrıca beş vakit namazını cemaatle kılmaya devam eden kimse, sırat köprüsünü ilk geçenlerden olur ve onu şimşek gibi geçer. Allah, o kimseyi sabıkların ilk zümresinde haşreder. Namazına devam ettiği her gün ve gece için de bin şehit sevabı yazılır.

— Bir kimse Cennetin orta yerinde kalmak isterse, cemaate devam etsin. Şeytan bir kimsenin peşinde olur, iki kişiye ise daha uzaktır.

— Yeryüzünün en faziletlisi, mescidlerdir. Cami ehlinin de en faziletlisi, ilk girip son çıkandır. İlk cemaate gelen ilk Müslüman olan gibidir.

— Cemaat, toplulukla namaz kıldığında Allah (c.c.) onlardan hoşlanır.

— Bir kimse Allah için birinci tekbire yetişerek kırk gün cemaatle namaz kılsa, kendisine iki beraat yazılır: Cehennemlikten azatlık ve münafıklıktan beri olmak.

— Bir kimse kırk gün yatsı ve sabahı cemaatle kılsa Allah ona iki beraat verir: Ateşten beraat ve münafıklıktan beraat.

İşte bütün bu zikredilen uyarılardan sonra hala cemaatle namaz terk etmek akıl karı değildir. Bizi bu güzel nimetten mahrum eden ya nefsimizdir ya da şeytan. Her ikisi de müslümanın düşmanıdır. Müslüman da onları düşman bilmeli ve onlara karşı daima tedbirli olmalı. Hz. Peygamberin (s.a.v.) uyarıları doğrultusunda kendini kontrol etmeli. Varsa bir tembelliği en kısa zamanda gidermeli. Bir gün gelecek hem yaptıklarımızdan hem de yapamadıklarımızdan hesaba çekileceğiz. O gün gelmeden biz kendimizi hesaba çekmeli, kötü akıbetten korunmalıyız. Akıllı adam hesaba çekilmeden kendini hesaba çekendir.

Bu gün maalesef mescidlerimiz mamur değildir. Belki yapıları çok güzel, halıları pırl pırl, duvarları çinilerle rengârenk, kubbeleri enfes motiflerle işlemeli ve hattatların en güzel eserleriyle süslenmiş. Ama mescidler gariptir. Bu güzellikler onları mamur etmiyor. Onların mamur olması, içlerinin cemaatle dolup taşmasıylaadır. İçlerinde cıvıl cıvıl gençleriyle -yaşlılarıyla birlikte ibadet edilmesiyle ancak mamur olur. Nice ecdat yadigarı muhteşem camilerimiz hüznüldür. Koca Süleymaniye ihtişamına rağmen boynu büküktür. Eski günlerini aramaktadır. Nerede o dolup taşan cemaatli günler. Nice ilmi müzakerelerin

yapıldığı, vaz-u nasihatlerle gönüllerin dirildiği, insanların namaz vakitlerini dört gözle beklediği asıl o muhteşem günleri özlemektedir.

Ülkemiz genelinde namaz kılanların oranı kılmayanlara göre çok düşük. Namaz kılanlara göre de cemaate devam edenler çok az. Bunca ciddi Nebevi uyarılara rağmen gevşekliğimizi anlamak zor. Duyarlı olan bütünkardeşlerimi bu konuda birşeyler yapmaya davet ediyorum. Namazla dirilmek, cemaatle buluşmak için hep birlikte çalışmalıyız. Camilerimiz yeniden cemaatle buluşsun. Hepsi Pazar sabahları dolup taşan Eyüp Sultan Camii gibi olsun. Öyle zannediyorum ki bizler namazlarımızı hiç değilse sabah ve yatsı namazlarında cemaatle kılsak bu camilerimiz bize yeterli gelmeyecektir. Hele cemaatle namaz kılmanın tadını keşfetsek bir daha kim onu bizden alabilir.

(Ey mü'minler!) Sizin gerçek dost ve yardımcınız ancak Allah ve O'nun Rasûlü'dür; bir de (Allah'ın emirlerine) boyun eğerek namazı dosdoğru kılan ve zekât veren mü'minlerdir.

MAİDE 55

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileri (dostları ve yardımcıları)dır. İyiliği (tevhîdi ve salih ameli) emrederler, kötülükten/ kötü olan şeylerden men ederler; namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederler. İşte Allah bu kimselere rahmet edecek (bağışlayacak)tır. Şüphesiz Allah mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

TEVBE 71

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.)

DÜNYASINDA NAMAZ

Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) dünyasında namazı öğrenmek için müminlerin annesi Hz. Aişe (r.anha) ye başvuruyoruz. O'nun kıldığı namazı anlatırken:

— Öyle kıyamda dururdu ki, sorma gitsin. Öyle rükûa varırdı ki, sorma gitsin ve öyle secde ederdi ki, sorma gitsin. Der ve Allah Rasülü'nün namazını anlatmaya çalışırdı.

O namaza durduğunda, çevresinde bulunanlar O'nun göğsünden, kaynayan buhar kazanının fokurtularına benzeyen bir fokurtu işitirlerdi. Bir başkası ise şöyle anlatır:

— Rasûlullah'ı (s.a.v.) namaz kılarken gördüm. Göğsünde ağlamaktan meydana gelen ve tıpkı değirmen sesine benzer bir inilti vardı.

Allah'ı görüyormuş gibi ibadet etmenin neticesi bu olsa gerek.

Namaza durduğu zaman huzurdan ayrılmak istemezdi. Kıyamda o kadar uzun kalır, zammı sureleri o kadar uzun okurdu ki ayakları şişerdi. Sonra rükû, ondan sonra da secdede o kadar uzun kalırdı ki, görenler O'nu vefat etti sanırdı.

O'nun hayatında peygamberliğinin ilk gününden başlayıp, can emanetini Rabbine teslim edinceye kadar hayatının her

karesinde namaz vardı. Sevinçliyken, kederliyken, seferdeyken, hazardayken, gecesinde, gündüzünde, sıkıntıda, rahatlıkta hep namazla rabbine kulluk ederdi. Allah'ın vahyine muhatap olduğu ilk günün ertesinde başlayan namaz ibadetini azılı düşmanlarının bütün askıntılarına rağmen Kâbe'de eda etmeye çalışmıştır. Başına deve işkembesi konsa bile aldırış etmemiştir. Mekke'den Medine ye hicret ettiğinde Kuba mahallesinde karşılayan dostlarıyla buluştuğu ilk anda cemaatle namaz kılacağı mescid inşasına başlamıştır. Daha dinlenmeden bizzat inşasında çalışmıştır. Medine'ye vardığında kendilerinin oturacağı evi yapmadan mescidin inşasına başlamışlardır. Hayatın merkezinde namaz, şehrin merkezinde mescid olmuştur. Daha sonra O'nun izini takip edenler de aynı yolu izlemişlerdir.

Taif'e İslam'a davet etmek için gittiğinde, oranın eşkıyası çoluk çocuğa Allah Rasulünü taşlattırmışlar, eli ayağı ve vücudu kan revan içinde kalmıştı. Allah (c.c.) Cebrail'i göndermiş, isterse kulum Muhammed Taif'i onların başlarına geçireyim, yerle bir edeyim buyurmuştu. Fakat Âlemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz (s.a.v.) buna razı olmamıştı. O yıllar sonra bile içlerinden bir tane mümin çıkacak olsa buna gönlüm razı olmaz demişti.

Bedir savaşında müminler şehid düştüğü halde ellerini açıp beddua etmemişti. Uhud'da hayatının en zor günlerini yaşamış, Allah'ın aslanı Hz. Hamza ile yetmiş mümin şehid edilmiş, hatta Hz. Hamza'nın vücudu paramparça edilmiş, onun bu halini gördüğünde gözünden süzülen yaşlarla adeta onu gözyaşlarıyla yıkamıştı. Mübarek dişi kırılmış, yanağı yaralanmış ve vücudu kan içinde kalmış yine de ellerini açıp kavmini rabbine şikâyet etmemişti. Ta ki Hendek gününe kadar. Hendek harbinin yapıldığı gün müşriklerle yapılan savaşta Allah Rasulü (s.a.v.) öğle ve ikinci namazlarını kılacak bir vakit bulamayıp namazlarını

vaktinden sonra kılmak zorunda kalınca, işte o zaman ellerini açıp namazla arasına girenleri Rabbine şikâyet etmiştir:

— **Ya Rabbi! Bunlar namazla benim arama girdiler. Namazlarımı kılmama engel oldular. Sen de bunların gönüllerini, hanelerini ve kabirlerini ateşle doldur.**

Şimdi namaz kılmak isteyenlere engel olanlar Sevgili Peygamberimizin bu bedduasının muhatabı olur mu, olmaz mı? Ya da namaz kılmamıza engel olan nefsimiz, Efendimizin bu şikâyetine nasıl bir cevap bulacaktır?

Sahabe Hz. Aişe'ye (r.anha) Hz. Peygamberden gördüğü en hayret verici olayı anlatmasını istediklerinde, ağlayarak cevap verdi:

— Hangi hali hayret verici değil ki? Her hali hayret vericiydi. Bir gece yanıma geldi ve benimle birlikte yatağıma girdi. Hatta mübarek teni tenime dokundu. Sonra buyurdu ki:

— Bana müsaade eder misin Rabbime ibadet edeyim?

— Ben, vallahi ya Rasulallah! Senin Allah'a yaklaşmanı ve ibadet etmeni gerçekten severim dedim. Bunun üzerine kalktı, kırbadan abdest aldı, suyu da fazla dökmedi. Sonra namaz kılmaya başladı ve akabinde ağladı, hatta gözyaşları göğsüne doğru aktı. Bundan sonra rükûa vardı, ağladı; sonra secde etti ağladı, daha sonra başını secdeden kaldırdı yine ağladı. (Gözlerinin yaşı yeri ıslattı.) O böylece namaz kılmaya devam etti, nihayet Bilal geldi ve sabah namazı vaktini bildirdi. Bu sırada ben:

— Ya Rasulallah seni ne ağlatıyor? Hâlbuki Allah (c.c.), Senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlamıştır dedim.

— Bu sayısız nimetlere şükreden bir kul olmayayım mı? Hem bunu niçin yapmayacağım?

Hz. Huzeyfe (r.a.) anlatıyor:

— Bir gece Hz. Peygamber (s.a.v.) ile birlikte namaz kıldım. Bakara suresine başladı, ben içimden yüz ayet okuyunca rükû eder, dedim. Sonra devam etti. Ben içimden bu sureyi bir rekâtta okuyarak namaz kılacak, dedim. O Ali İmran suresine devam etti. Ben bu sure ile rükûa varır, dedim. Sonra Nisa suresine başladı, onu da okudu. Ağır ağır okuyordu. İçinde tesbih bulunan bir ayete gelince istiyor, sığınma ayeti gelince de Allah'a sığınyordu.

Sonra rükûa gitti ve: Subhane Rabbiye'l Azim (Büyük Allah'ımı tenzih ederim) demeye başladı. Rasulullah'ın (s.a.v.) rükûu da, kıyamı kadardı.

Semia'llahü Limen Hamideh(Allah, kendisine hamd edenin hamdini iştir) dedi. Sonra rükûuna yakın bir müddet ayakta durdu. Sonra secde etti ve:

Sübhane Rabbiye'lA'la (Yüce Rabbimi tesbih/ tenziheylerim) dedi. Secdesi de kıyamına yakın idi.

Bu demektir ki Rasulullah (s.a.v.) hemen hemen bütün geceyi namaz kılmakla geçirmiş oluyor. Çünkü bu üç mübarek sure 105 sahife olup, 662 ayettir. Bütün bunların, bir rekâtta, hem de ağır ağır okunması ve diğer rükünlerin de kıyama yakın olması şüphesiz çok zaman ister. Bu gönlü Allah aşkıyla yananlardan başkasına ağır gelecek bir iştir. Allah'a âşık olanların ise en mutlu olduğu zamandır.

İşte Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) nazarında namaz, son derece kıymetliydi. Gözünün nuru, gönlünün süruru namazda kılınmıştı. Baldırları şişene kadar, ayakları çatlayıncaya kadar kıyamda duruyordu. Namaz kılarken çok sevinçli ve huzurlu oluyordu. Gecelerini namazla ihyada bulunuyordu. Namazlarını son derece güzel kılıyor ve uzun sureler okuyordu. Ölüm hastalığında bile namazlarını cemaatle kılmaya çalışıyordu. Baygınlık geçiriyor, sonra ayılınca:

— Cemaat namazını kıldılar mı? Diye soruyordu. Bu fani hayata veda ederken bile son anındaki son sözü:

— Namazınıza dikkat ediniz, namazınıza dikkat ediniz. Olmuştu.

Biz Nasıl Namaz Kılmalıyız?

Namaz kılacak olan kişi, namazın şartlarından olan avret yerinin örtülmesi, beden, elbise ve kılınacak yerin temizlenmesini gerçekleştirir. Sonra namaz için abdest alır, vakit girince namaz için ezan okur ve kamet getirir (kadınlar için ezan ve kamet gerekmez), kıbleye dönerek kalbiyle niyet eder ve namaza başlar. 'İftidâh' (başlangıç) tekbiri alır. Tekbir uzatılmaksızın (Allahu Ekber) diyerek alınır. Tekbir alınırken eller yukarıya doğru kaldırılır. Parmakların arası açık tutulur. Kıbleye karşı döndürülür, Hanefilere göre başparmaklar iki kulağın yumuşağına götürülür. Diğer mezheplere göre ise sadece omuz hizasına götürülür. (Hanefilere göre sadece kadınlar ellerini omuz hizasına kadar kaldırır.) Sonra sağ elin avuç kısmı sol el üzerine konarak göbek altında bağlanır. Erkekler için bu böyle. Kadınlar göğsünün üzerine bağlarlar.

Namaz kılankişi secde edeceği yere bakar. Sonra 'Sübhanek' duasını okur. Sonra gizlice 'Euzü Besmele' çeker. Sonra 'Fatıha' suresini okur. 'Veladdallinden' sonra 'Âmin' der. Fatihadan sonra besmele çekilmeden sûre veya ayetler okur. Öğle ile sabah namazlarında mufassal surelerin uzun olanlarından, ikindi ile yatsı namazlarında orta uzunlukta olanlarından okur. Akşam namazlarında ise mufassal surelerin kısa olanlarından okur. Gece okuyuşlarında açıktan (akşam, yatsı, sabah) gündüz okuyuşlarında (öğle, ikindi) ise gizlice okur.

Eğilmeye başlayınca rükû için tekbir getirilir, eğilme sona erince de tekbir sona erdirilir. Eller rükûda dizleri yakalayacak

şekilde konulur, rükûda itminan halinde bulunulur, parmakların arası açık tutulur, sırt düzgün bir vaziyete getirilir, baş ile kuyruk sokumu aynı seviyede bulundurulur, baş ne yükseltilir ne de alçaltılır, dizleri kırmayıp dik tutar, kolların dirsekleri böğürlerden uzaklaştırılır. Kadınlar bu durumda ellerini dizlerin üzerine koymakla yetinir. Dizlerinin biraz bükük olması uygundur. Bu halleriyle arkaları biraz yukarıya meyilli bulunmuş olur. Üçer kere 'Sübhanerabbîyelazim' denilir.

Sonra başını rükûdan 'Sem'iallahu limen hamideh Rabbena lekel hamd' diyerek kaldırır. İmama uyan kişi sadece 'Rabbena lekel hamd' der.

Secde için; önce dizler, sonra eller, sonra alın yere konulur. Ayaklar dikilir, ayak parmakları kıbleye karşı döndürülür. Yüz iki avuç arasına konulur, karın uyluklardan uzaklaştırılır, pazılarda böğürlerden açıkta tutulur. Kadınlar ise bunu yapmazlar. Kadınlar sol ayaklarını sağ taraflarına yatık bulundurarak yere otururlar. Çünkü onların bunu yapmamaları daha iyi örtünmelerine sebeptir. Secdede iki elin avuçları üzerine dayanılır ve secdede mutmain olarak üç kere 'Sübhane Rabbîyel A'la' denilir.

Sonra tekbir getirilerek baş secdeden kaldırılır, iki secde arasında mutmain oluncaya kadar oturulur. Bu esnada sol ayak yere yatırılıp onun üzerine oturulur, sağ ayak dikilir. İki el iki uyluk üzerine konulur. Sonra tekrar secde için tekbir getirilir ve ikinci secdeye gidilir.

Sonra ikinci rekâta kalkmak için tekbir getirilir. İki ayağın önü üzerine kalkılır, (kalkarken ayaklar secdedeki durumunda bulunduğu halde kalkılır) oturulmaz, iki el ile yere dayanılmaz. İki diz üzerine dayanılarak kalkılır. Fakat kalmakta zorluk çekilirse dayanılarak kalkılabilir.

Ayağa kalkıldığı zaman besmele çekilir, fatiha ve sure okunur. İkinci rekâtın okuyuşu, birinci rekâtın daha kısa yapılır.

Sonra birinci rekâtta olduğu gibi, rükû ve secde edilir. İkinci rekâtın secdesi tamamlanınca sol ayak üzerine oturulup, sağ ayak dikilir. Parmaklar kıbleye doğru yöneltilerek uylukların üzerine konulur, parmaklar açık tutulur. Tahıyyatta 'Lâ İlahe' sözü söylenirken sağ elin şahadet parmağı kaldırılıp, illallah denilirken indirilir. Bu halde başparmak ile orta parmak halka yapıp diğerleri bükülür. Bu işaretle Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığı teyit edilmiş olur. Teşehhüde birinci oturuşta herhangi bir şey ilave edilmez.

Farzların, vitir namazının ve müekked sünnetlerin son oturushlarında, gayrı müekked sünnetler ile diğer nafîle namazlarında her oturushunda tahıyyattan sonra Hz. Peygambere ve âline salâvat getirmek sünnettir. Sonra Kur'an ve sünnetten gelen dualarla Allah'a dua edilir. Sonra iki rekâtlı namazlarda sağa-sola selam verilir. Selam lafzı şöyledir: 'Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah'

Selam verirken önce sağa sonra sola selam verilir.

Eğer namaz üç rekâtlı bir namaz ise bir rekât daha kılınır, sonra teşehhüt yapılır ve selam verilir. Eğer namaz dört rekâtlı namazlardan ise, iki rekât daha kılınır, sonra teşehhüt yapılarak selam verilir. Farz namazlarda son iki rekâtta, yani üçüncü ve dördüncü rekâtlarda Fatihadan başka sure okunmaz. Sünnetlerde ve nafîle namazlarda son iki rekâtta, vitir namazının tüm rekâtlarında sure okunur.

Namaz kılankişinin ayakta iken secde edeceği yere, rükûda iken ayaklarının üst kısmına, secdede burnun iki kanadına, otururken kucağına, selam verirken omuzlarına bakması menduptur. Bunu yaparken huşu içinde ve ihsan derecesinde namaz kılma gayreti olmalıdır. Hz. Peygamber ihsanı şöyle tarif eder:

— Allah'a sanki O'nu görüyormuş gibi ibadet etmendir. Her ne kadar sen onu görmüyorsan da O seni görmektedir.

(Çoğu zaman, vakarla) evlerinizde oturun, dışarıya evvelki cahiliye/İslam öncesi zamanının çıkışı gibi süslenip çıkmayın. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah ve Rasûlü'ne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt! (Peygamberin ev halkı), Allah, sizden ancak kiri (günahı) gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister.

AHZAP 33

Fısıltı ile (özel) konuşmanızdan önce sadakalar vereceğinizden korktunuz (hem fısıltıyı, hem de sadakayı kestiniz değil) mi? Madem ki yapmadınız, Allah da (öзrünüzü ve) tövbenizi kabul etti (ve hayrı konuşmanıza izin verdi). O halde namazı gereğince kılın, zekâtı verin. Allah'a ve Rasûlü'ne itaat edin. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

MÜCADELE 13

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.) KILDIĞI SÜNNET NAMAZLAR

Sahih-i Müslim'de Hz. Aişe'nin (r.anha) şöyle dediği rivayet edilmiştir:

— Hz. Peygamber (s.a.v.) evimde, öğleden önce dört rekât namaz kılar, sonra mescide gider cemaate namaz kıldırırdı. Sonra gelir iki rekât namaz kılardı. Cemaate akşam namazını kıldırır; sonra gelir, iki rekât namaz kılardı. Cemaate yatsıyı kıldırıp evimize gelir iki rekât kılardı.

Genellikle sünnetleri ve nafile namazları evinde kılmak Hz. Peygamberin (s.a.v.) âdetiydi. Nitekim Sahih'de nakledildiğine göre İbn-i Ömer (r.a.) şöyle demiştir:

— Hz. Peygamber'den (s.a.v.) on rekât namaz belledim. İki rekât öğleden önce, iki rekât da öğleden sonra. Akşamdan sonra evde iki rekât, yatsıdan sonra evde iki rekât ve sabah namazından önce iki rekât.

Bu namazları Hz. Peygamber (s.a.v.) ikamet halindeyken asla bırakmazdı. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v.) bir amele başladı mı, onda sebat ederdi. Zaman zaman öğleden önce dört rekât kılardı. Nitekim Sahih-i Buhari'de Hz. Aişe (r.anha) şöyle anlatıyor:

— Hz. Peygamber (s.a.v.) öğleden önce dört, sabahtan önce de iki rekât sünnet kılmayı terk etmezdi.

İbn-i Mace diyor ki:

— Allah Rasulü (s.a.v.) öğleden önceki dört rekâtı kaçırdığında, onları öğleden sonraki iki rekâtın arkasında kılardı.

Ümmü Habibe diyor ki:

Allah Rasulü'nün (s.a.v.) şöyle buyurduğunu işittim:

— *Kim bir gün, bir gecede on iki rekât namaz kılarsa, o namazlara karşılık o kimse için cennette bir ev bina edilir.*

İkindiden önceki dört rekâta gelince; Hz. Peygamber'in (s.a.v.) bu dört rekât namazı kıldığına dair, Asım b. Damra'nın (r.a.) Hz. Ali'den naklettiği uzun bir hadis vardır. Bu hadiste deniyor ki:

— Hz. Peygamber (s.a.v.) gündüzün on altı rekât (sünnet) namaz kılardı. Güneşin şuradan yüksekliği, öğle namazına buradan yüksekliği gibi kalınca dört rekât namaz kılardı. Öğleden önce dört rekât, öğleden sonra iki rekât ve ikindiden önce dört rekât namaz kılardı.

Tirmizi'nin İbn-i Ömer'den rivayetlerine göre Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— *Allah, ikindiden önce dört rekât kılan kimseye rahmet etsin.*

Akşamdan önceki iki rekât namaza gelince; Hz. Peygamber'in (s.a.v.) bu iki rekâtı kıldığı naklolunmamıştır. Ancak arkadaşlarının bu namazı kılmalarına ses çıkarmamıştır. Onların kıldığını gördüğü halde ne onlara bunu emretmiş, ne de yasaklamıştır.

Abdullah el-Müzeni'den nakledildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.v.):

— Akşamdan önce namaz kılınız. Akşamdan önce namaz kılınız buyurmuş ve üçüncü de halkın bu namazı adet edinmelerinden çekindiği için (bunun önüne geçmek isteyerek):

— Dileyen kılsın demiştir.

Akşam namazından önce namaz kılma konusunda farklı rivayetler gelmiş, ancak incelendiğinde kılındığı yolundaki rivayetlerin daha sağlam ve çok olduğu erbabınca ifade edilmiştir.

Buhari ve Müslim’de rivayet edilen bir hadiste, Hz. Peygamber (s.a.v.):

— *Her iki ezan (yani ezanla kamet) arasında bir (sünnet, nafile) namaz vardır buyurdu, üçüncüsünde dileyen kılar dedi.*

Hz. Aişe (r.anha.) şöyle demiştir:

— Hz. Peygamber (s.a.v.) yatsıdan önce dört rekât namaz kılar, sonra yatsı namazının peşine kalkar, dört rekât namaz kılar öyle yatardı.

Sünnetleri ve nafile namazları-bir arızı durum olmazsa-evde kılma Hz. Peygamber’in (s.a.v.) âdetiydi. Nitekim yolculuk, hastalık vb. gibi camiye gitmeyi engelleyen bir durum bulunmadığında farzları camide kılmak da O’nun âdetiydi. Ve şöyle buyurdular:

— *Ey insanlar! Namazlarınızı evlerinizde kılınız. Çünkü farz namaz hariç, kişinin kıldığı en faziletli namaz, evinde kıldığıdır.*

Sabah namazının sünnetini kılmaya bütün nafile namazlardan daha çok dikkat eder, bu namaza daha fazla devam buyururdu. Bu yüzden hem bu namazı hem de vitir namazını ne yolculuk esnasında ne de ikamet halinde terk ederdi. Yolculukta sabah namazının sünnetine ve vitir’e diğer sünnetlerden öte bütün nafilelerden daha fazla devam buyururdu.

Sabah namazının sünneti hakkında Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu:

— *Sizi athılar kovalayacak bile olsa sabah namazının iki rekât sünnetini terk etmeyin. O,dünyanın tamamından hayırlıdır.*

Gecenin bir kısmında
Kur'an okuyarak sana mahsus nafil namaz kılmak
için uyan. Rabbinin (böylece) seni
övülmüş bir makama gönder(ip orada oturt)ması
muhakkaktır.

İSRA 79

Onlar (gece namazı için) yataklarından kalkarlar,
korkarak ve umarak Rab'lerine yalvarırlar ve
kendilerine verdiğimiz rızıktan da (hayır yolunda)
harcarlar.

SECDE 16

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.) NAFİLE NAMAZLARI

1- Duha Namazı

Hız. Aişe (r.anha) validemiz ve bazı sahabenin bildirdiğine göre Hız. Peygamber (s.a.v.) kuşluk namazını kılmış ve kılınması konusunda da tavsiyelerde bulunmuştur. Buhari ve Müslim'in sahihlerinde rivayetlerine göre Ebu Hureyre (r.a.):

— Dostum Muhammed (s.a.v.) bana, her ay üç gün oruç tutmamı, iki rekât kuşluk namazı kılmamı ve uyumadan önce vitir namazını kılmamı tavsiye etti demiştir.

Buna benzer bir hadis de Müslim'in sahihinde Ebu Zer (r.a.), Hız. Peygamber'in (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet eder:

— Sizlerin her birinin vücudunun her bir eklem ve organına (faydaları, sıhhat ve selametine karşılık) her sabah bir sadaka gereklidir. Her tesbih (sübhane'llah demek) bir sadakadır. Her tahmid (elhamdülillah demek) bir sadakadır. Her tekbir (Allahu ekber demek) bir sadakadır. Her tehlil (La ilahe illallah demek) bir sadakadır. İyiliği emretmek bir sadakadır. Kötülükten sakındırmak bir sadakadır. Kişinin kılacağı iki rekât kuşluk namazı bunlardan (bir kısmına) bedel olur.

Ebu Hureyre'nin (r.a.) naklettiğine göre Allah Rasülü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— *Kim nafile kuşluk namazına devam ederse, günahları affolunur. İsterse denizin köpüğü kadar çok olsun.*

Yine Tirmizi de Ebu Zer'in (r.a.) rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Allah Rasulü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— *Allah (c.c.) buyuruyor ki: Ey Âdemoğlu! Gündüzün evvelinde dört rekât namaz kılmaktan geri durma, sonunda sana gelecek zararlardan seni koruyayım.*

Kuşluk namazına ancak evvab (kendini Allah'a adayan) devam eder.

Cennetin, 'kuşluk kapısı' adında bir kapısı vardır. Kıyamet günü olunca bir münadi şöyle seslenir:

— Nerede kuşluk namazına devam edenler? İşte kapınız! Allah'ın rahmetiyle girin o kapıdan.

Kim temizlenmiş olarak farz bir namaza giderse, ona ihramlı hacı sevabı verilir. Kim de kuşluk nafilesine yürürse, umre yapmış sevabı alır.

Kim sabah namazını cemaatle bir mescidde kılar; sonra kuşluk vaktine kadar orada bekler; sonra da kuşluk nafilesini kıalarsa, o kimseye bir hac yahut bir umre yapmış kimsenin sevabı gibi sevap verilir. Yine onun hac ve umresi kendine aittir.

Hz. Peygamber (s.a.v.) bir ordu gönderdi. Bu ordu büyük ganimet elde etti ve hızlı hamle yaptı. Bir adam:

— Ey Allah'ın Rasulü! Bu ordudan daha hızlı hamle yapan daha çok ganimet elde eden bir ordu hiç görmedik dedi.

Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.):

— Size daha hızlı hamle yapan ve daha çok ganimet elde eden haber vereyim mi? Evinde güzelce abdest alıp sonra mescide yönelen ve orada sabah namazını kılip sonra bekleyip kuşluk namazını kılan kişi gerçekten hızlı hamle yapmış ve çok ganimet elde etmiştir buyurdu.

2- Evvabin Namazı

Evvabin, evvab kelimesinin çoğulu olup, tevbe ve istiğfar ederek Allah Teala'ya çokça yönelen kişi demektir.

Hız. Peygamber (s.a.v.), akşam namazından sonra altı rekât namaz kılanın evvabinden sayılacağını bildirmiş ve arkasından da İsrâ Suresinin 25. ayetini okumuştur:

Rabbimiz (onlara karşı) içinizde olanı en iyi bilendir. Eğer siz iyi (yaşayıp İslam'a uyan) kimseler olursanız şüphesiz O, çok tövbe eden- ve itaatle kendisine yönelen-leri bağışlayıcıdır.

Bu namazla ilgili olarak Ammar b. Yasir (r.a.) den şu hadis rivayet edilmiştir:

— *Her kim akşam namazından sonra altı rekât namaz kılsa denizin köpükleri kadar da olsa Allah (c.c.) onun günahlarını affeder.*

3- Tahıyyetu'l Mescid Namazı

Tahıyye selam vermek demektir. Tahıyyetu'l mescid, mescide selam vermek anlamına gelir. Mescide giren kimseler için, mescidin rabbine selam vermek ve tazim amacıyla iki rekât namaz kılmak mendubdur. Mescide girilince daha oturmadan kılınmalıdır. Oturulduktan sonra da kılınabilir.

Hız. Peygamber (s.a.v.) Ebu Katade'nin (r.a.) rivayet ettiğine göre:

— *Sizden biriniz mescide girerse, iki rekât namaz kılmadan oturmasın buyurmuştur.*

Cabir (r.a.) anlatıyor:

Bir gün Rasulullah (s.a.v.) mescidde iken yanlarına vardım. Bana:

— *İki rekât namaz kıl buyurdular.*

Yine İbn Hibban'ın sahihinde rivayet edildiğine göre Allah Rasulü (s.a.v.) Ebu Zer'e şöyle buyurmuştur:

— Ey Ebu Zer! Mescidin tahıyye hakkı vardır. Onun tahıyyesi (selamlanması) iki rekât namazdır. Kalk iki rekât namaz kıl.

Mescid-i Haram, bu zikredilen mescidlerin dışındadır. Çünkü Mescid-i Haram'ın tahıyyesi tavaftır.

Bir mescide girip de meşguliyetinden veya vaktin kerahatinden dolayı bu namazı kılamayacak olanların:

Subhanallahi velhamdülillahi vela ilahe illallahu vallahu ekber. (Allah'ı her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim. Hamd Allah'a mahsustur. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allah her şeyden yücedir) demesi uygun görülmüştür.

Diğer yandan bir mescitte herhangi bir namaz kılmak veya bir farzı kılmak için imama uymak niyetiyle girmek de tahıyyetü'l-mescid yerine geçer.

4- Abdest Namazı

Abdest alındıktan veya gusledildikten sonra, vakit elverişli ise, yaşlılık kuruyacak kadar bir süre geçmeden iki rekât namaz kılınması menduptur.

Hiz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— Her kim abdest alır, abdesti güzel yapar, sonra da kalkıp iki rekât namaz kılar ve bu iki rekâta kalbiyle yönelirse, o kimseye cennet vacip olur.

Ebu Hureyre'nin (r.a.) rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Hiz. Peygamber (s.a.v.), Bilal'e (r.a.) hitaben:

— Sen İslam Dini'nde yaptığın en ümitli amelini bana anlat; çünkü ben miraç gecesi cennette senin ayak seslerini işittim buyurdu. Bilal (r.a.):

— Ya Rasulallah! Gece olsun, gündüz olsun, abdest aldığım her vakitte o abdestle kılabildiğim kadar namaz kılardım. İşte en çok ümit bağladığım amelim budur dedi.

5- Teheccüd Namazı

Yatsı namazından sonra daha uyumadan veya çok az uyuduktan sonra kalkıp kılınacak nafile namaza gece namazı denir.

Bir süre uyuduktan sonra kalkıp, gecenin yarısından imsak vaktine kadar kılınan ise teheccüd adını alır. Teheccüd namazı iki rekâtтан sekiz rekâta kadar kılınır. Her iki rekâtta selam verilmesi daha faziletlidir.

Teheccüd namazı Hz. Peygamber'e (s.a.v.) farz kılınmıştır. İsrâ Suresinin 79. ayetinde yüce rabbimiz şöyle buyurmuştur:

Gecenin bir kısmında (Kur'an okuyarak) sana mahsus nafile namaz kılman için uyan. Rabbinin (böylece) seni övölmüş bir makama gönder(ip orada oturt)ması muhakkaktır.

Teheccüd namazına biz müminleri de teşvik eden çeşitli ayet ve hadisler vardır.

(Rasulüm!) Şüphesiz rabbin biliyor ki sen, gecenin üçte ikisine yakınıni, yarısını ve üçte birini ayakta dur(up ibadetle geçir)iyorsun ve seninle beraber olanlardan bir topluluk da (böyle yapıyor). (Müzzemmil,20)

Onlar (gece namazı için) yataklarından kalkarlar, korkarak ve umarak rablerine yalvarırlar.(Secde,16)

Onlar ki, gecelerini rab'lerine secde ederek ve kıyamda durarak geçirirler. (Furkan,64)

(Onlar ibadet etmek için, ancak) gecenin bir kısmında uyurlar, şehirlerde (dua edip) istiğfar ederlerdi. (Zariyat,17-18)

Başka bir ayette de, takvaya erenlerin Allah'a seher vaktinde istiğfar eden kimseler olduğu bildirilir. Seher vakti, gecenin son altıda birlik bölümüdür. Ancak sabah namazının vakti girince artık onun sünnetinden başka nafile bir namaz kılmak mekruhtur.

Yukarıdaki ayetlerden de anlaşılacağı gibi teheccüd namazı Hz. Peygamber'e vacip, yani farz hükmündeydi. Hz. Peygamber'in devam ettiği bu namaz ümmeti için de kuvvetli bir sünnettir. Peygamberimiz'in (s.a.v.) bu konuda pek çok tavsiyeleri vardır.

Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifte şöyle buyrulur:

— *Gece namazına devam edin. Çünkü gece namazı kılmak sizden önceki salih kulların âdetidir. Rabbinize karşı bir taattir, kötülükleri örtücü ve günah işlemekten alıkoyucudur.*

Yine Abdullah b. Ömer'in (r.a.) rüyada kendini cehennemde görmesi ve bir meleğin yaklaşarak korkma demesini Resulullah'a anlatması üzerine, Hz. Peygamber şöyle buyurmuş:

— *Abdullah ne iyi adamdır. Fakat kalkıp gece namazı kılmayı âdet edinseydi ne iyi olurdu.*

Abdullah b. Ömer bundan sonra gece uykusunu azaltmıştır.

Bu anlatılan olaydan, teheccüd namazına devam eden her ferdin iyi olarak anılmaya layık olduğu anlaşılır.

Abdullah b. Amr b. el-As'a (r.a.) :

— Abdullah! Filan gibi olma. O, gece ibadet ederdi; sonra bırakıverdi.

Başka bir hadis-i şerifte şöyle buyurdu:

— *Ey İnsanlar! Selamlaşınız. Yemek yediriniz. İnsanlar uyurken geceleyin namaz kılınız. Selametle cennete girersiniz.*

H. A. A. 'nin (r. anha) verdiği bilgilere göre:

— H. Peygamber (s. a. v.), gecenin evvelinde uyur, ahirinde ise kalkıp namaz kılarđı.

Geceleyin on bir rekât namaz kılarđı ve bu namazın secdelerinde başını kaldırmaya kadar sizden birinizin elli ayet okuyacağı kadar kalırdı.

H. Peygamber (s. a. v.), gerek rahatsızlığında gerek başka sebeplerden dolayı gece namazını kaçırsa, gündüzün on iki rekât namaz kılarđı.

Ebu Hureyre'nin (r. a.) naklettiğine göre H. Peygamber (s. a. v.) şöyle buyurmuştur:

— Geceleyin kalkıp ibadet eden ve hanımını uyandıran, kalkmak istemediğı takdirde yüzüne su serpen adama Allah rahmet etsin. Yine kalkıp namaz kılan ve kocasını uyandıran ve uyanmak istemediğinde yüzüne su serpen kadına Allah rahmet etsin.

6- Tövbe Namazı

Namaz, günlük hayatta işlenen günahlardan dolayı arınmanın en güzel yoludur. Özellikle kendinden önce işlenen günahların affına vesiledir. Bunun için H. Peygamber (s. a. v.) tövbe için namaz kılmayı tavsiye etmiştir.

Bir kimse bir günah işler sonra abdest alıp iki rekât nafil (veya farz namaz) kılar da günahlarına tövbe ederse, Allah (c. c.) onu affeder. H. Peygamber (s. a. v.) daha sonra Al-i İmran: 135 ayeti okumuştur:

Ve onlar, çirkin bir iş işledikleri veya (günahlarla) kendilerine zulmettikleri zaman, Allah'ı anarak hemen günahlarının bağışlanmasını isterler. Zaten Allah'tan Başka kim günahları bağışlar ki? Bir de onlar, işledikleri (günah ve hatalı işleri)nde bilerek ısrar etmezler.

7- Tesbih Namazı

Hiz. Peygamber (s.a.v.) yüce Allah'ı tesbih ve tenzih etmenin hazzına varmaları için müminlere her gün, olmazsa haftada bir, o da olmazsa ayda bir ve en sonunda hiç değilse ömürde bir defa olsun kılınmasını tavsiye buyurmuştur.

Bu namaz her rekâtında yetmiş beş defa 'Sübhanallahi Velhamdü Lillahi ve Lailahe İllallahu Vallahu Ekber' diye tekbir alınan dört rekâtlı bir namazdır.

Hiz. Peygamber amcası Abbas'a (r.a.) kendisini Allah'a yaklaştıracak, ona büyük fayda sağlayacak olan bu namazı öğretmiş, eğer bu namazı öğrettiği şekilde kılsa, günahları kum yığınları kadar çok olsa bile Allah'ın bunları bağışlayacağını bildirmiştir.

Tesbih namazının nasıl kılınacağı ilmihal kitaplarından okuyarak öğrenilebilir.

8- Hacet Namazı

Dünyevi ve uhrevi isteği olan kimse abdest alır, yatsı namazından sonra iki veya dört rekât, başka bir rivayete göre on iki rekât namaz kılar, sonra Allah'a (c.c.) senada, Rasulullah'a (s.a.v.) salatü selamda bulunur, bundan sonra hacet duasını okuyup, isteğinin gerçekleşmesini Allah (c.c.) dan ister.

Bir hadiste rivayet edildiğine göre bu namazın birinci rekâtında Fatiha'dan sonra üç defa 'Ayete'l Kürsi' okunur. Diğer üç rekâtın her birinde Fatiha ile beraber birer İhlâs, Felak, Nas sureleri okunur.

9- Teravih Namazı

Ramazan gecelerinde kılınan müekked sünnettir. Hiz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

— Allah (c.c.), ramazan orucunu farz kıldı. Ramazan ayını ihya etmeyi, (teravih ve diğer ibadetler, ezkar gibi şeylerle) ben sünnet kıldım. Kim inanarak ve sevabını (Allah'tan) umarak ramazan orucunu tutar ve o ayı ihya ederse annesinden doğduğu gün gibi günahlardan çıkar.

Hiz. Peygamber (s.a.v.), teravih namazını sekiz rekât olarak kıldırmiş, sonra farz olur korkusuyla mescide çıkıp kıldırmamıştır. Yirmi rekât olarak kıldığı rivayeti de vardır. İşte Hiz. Ömer (r.a.) bu rivayete dayanarak yirmi rekât kıldırmiştir.

Bunların dışında Hiz. Peygamberin kıldığı Yolculuk Namazı, Yağmur İsteme Namazı, İstihare Namazı, Kûsuf Namazı, Hûsuf Namazı ve mübarek gecelerde kıldığı namazlar vardır.

Artık namazı bitirdiğiniz zaman ayakta iken, otururken ve yanlarınız üzerinde (uzanmış) iken Allah'ı zikredin, emniyete kavuştuğunuz zaman da namazı dosdoğru (tam) kılın. Çünkü namaz, mü'minlere vakitleri belli bir farzdır.

NİSA 103

(Rasûlüm!) De ki:

“Dua (ve ibadeti)niz olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?

FURKAN 77

Esmâü'l-hüsna (en güzel isimler) Allah'ındır. O halde O'na, onlarla dua edin. O'nun isimleri hakkında eğrilğe sapanları terkedin. Onlar yapmakta olduklarıyla cezalandırılacaklardır.

A'RAF 180

İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman, gerek yan yatarken gerek otururken gerek ayakta iken (her halinde) bize yalvarır. Fakat kendisinden sıkıntısını açıp kaldırınca, sanki kendisine dokunan o sıkıntı için bize dua etmemiş gibi (şükür ve itaati bırakıp) gider (yine günahlara dalar). İşte ölçsüz davranan (ve haddi aşan)lara yapmakta oldukları şeyler, böyle süslü (cazip) gösterilmiştir.

YUNUS 12

Geçerli olan dua (ancak) O'na yapılan duadır. O'nu bırakıp da yalvardıkları/taptıkları ise, onlara hiç bir şekilde karşılık vermezler. Öyle ki onların durumu, ellerini suya doğru (boşlukta) uzatıp da suyun kendisine ulaşmasını bekleyen birinin durumuna benzer; oysa bu durumda su ona asla ulaşmaz. İşte küfre sapanların duası "hedefsiz ve boşuna gitmekten" ibarettir.

RA'D 14

De ki: “İster ‘Allah’ diye dua edin, ister ‘Rahman’ diye; hangisi ile dua etseniz, nihayet en güzel isimler O’nundur. “ Namazda sesini pek yükseltme, pek de (duyamayacak kadar) kısma, bu ikisinin arasında bir yol tut.

İSRA 110

Sesini (duada) yükseltsen (de yükseltmesen) de (O’na göre birdir), çünkü O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

TAHA 7

NAMAZDA DUA

Namazda dua etmeyi bizlere sevgili peygamberimiz öğretmiştir. Namazın içinde ve dışında dua etmiş ve bizlere de tavsiye etmiştir.

Dua ibadettir. Dua ibadetin özüdür. Namaz duaların kabul anıdır. Kulun rabbine ihtiyacını arzetmesi, acziyetini ifade etmesi rabbinin hoşuna gider. Kul dua ettikçe rabbi onu sever. Hatta mü'minin dua etmesini o kadar çok sever ki dua etsin diye duasının kabulünü geciktirir. Her şeyin sahibi Allah'tır. Kul ise muhtaçtır. O yaratan biz yaratılanız. O zenginler zengini biz fakirler fakiriyiz. Biz isteriz O verir.

Nasıl isteyeceğimizi bize şöyle tarif eder:

Rabbimize (gönülden) yalvararak gizlice dua edin. Çünkü O haddi aşanları sevmez. (A'raf,55)

Dua etmeyenlere Rabbimiz kızar.

Efendimiz (s.a.v.), Kim Allah'tan istemezse, Allah ona kızar buyurarak bizleri uyarmıştır. Namazın içinde ve bitiminde dua ederek bizlere örnek olmuştur. Namaz içinde en çok dua ettiği anlar, secde, iki secde arasında ve teşehhütten sonraydı. Bunlar içinde en önemli olanı ise secde anında yapılanıdır. Çünkü Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) buyurur ki:

— *Kulun rabbine en yakın olduğu yer secde halidir. Öyleyse secdede çok dua edin.*

Başka bir mübarek sözlerinde ise:

— *Secdelerde dua etmek için çalışın. Çünkü orası duanın kabul olunacağı yerdir.*

Efendimizin (sav) Rükûda Yaptığı Dualar

Mü'min Rabbinin;

Ey İman edenler, rükû edin ve secde edin! (Hacc,77)

Emrine uyarak O'nun huzurunda eğilirken Hz. Peygamber'in (s.a.v.) yaptığı gibi zikreder ve dua eder.

Hz. Peygamber (s.a.v.) rükûda:

Sübhane rabbiy'el-Azim (Azamet sahibi olan Rabbim'i-noksan sıfatlara sahip yaratıklara benzemekten uzak bilir-tesbih ederim)

Sübhaneke Allahümme Rabbenâ ve bi-hamdike, Allahümme'ğfirli! (Ey Bizim Rabbimiz olan Allah'ı zü'l Cela! Seni, yine sana mahsus olan hamd ile tesbih ederim. Allah'ım! Benim günahlarımı bağışla!)

Subbuhun, kuddusün, Rabb'ul-melaiketi ve'r-ruh (O, çok tesbih edilen ve çok takdis edilendir, meleklerin ve ruhun Rabbidir.)

Mümin bu dualarla rabbini tesbih ve tazim ettikten sonra, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) yaptığı gibi doğrulur ve rükûdan kalkarken;

Semi'Allahu li-men hamideh (Allah kendisine hamdedeni işitir.) der. Tamamen doğrulduktan sonra;

Allahümme rabbenâ leke'l-hamd (Rabb'imiz olan Allah! Hamd sanadır) der. Bundan sonra aşağıdaki güzel sözü söyleyen sahabeye Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle der:

— *Kim di biraz önce o sözü söyleyen? Otuz küsur melek gördüm ki, onun sevabını ilk yazan olmak için yarış ediyorlardı. O sahabe:*

“Rabbena ve lekel hamd, hamden kesiren tayyiben mübareken fih” (Rabbimiz! Hamd -çok, temiz ve mübarek kılınan hamd- Sanadır) demişti de,

Resulallah (s.a.v.) namazını bitirince yukarıdaki hadisi buyurmuştu.

Efendimizin (sav) Secdede Yaptığı Dualar

Kulun Rabbine en yakın olduğu an. Nefsin hiçe sayıldığı, gururun ayaklar altın alındığı, en şerefli uzvun yere serildiği ve Allah'ın (c.c.) yüceltildiği, tekbir ve tesbih ederek:

Secde et ve (Rabb'ine) yaklaş!Emrine uyar. (Alak,19)

İşte orada Hz. Peygamber (s.a.v.) Rabbi'ni şöylece tesbih eder:

Sübhone Rabbîy'el-Ala (En yüce olan Rabb'imî tesbih ederim.)

Ve bundan başka tesbihlerle Rabb'ini tesbih etmeye devam eder:

Sübhanেকে Allahümme ve bi hamdike, la ilahe illa ente (Ey Allah'ım! Sen'i tesbih ederim. Ve Sana hamdederim. Sen'den başka İlah yoktur.)

Sübhenেকে Allahümme Rabbena ve bi-hamdike. Allahümme'ğfirli (Ey bizim Rabb'imiz olan Allah! Sen'i hamd ile tesbih ederim. Allah'ım! Bana mağfiret et!)

Ve daha nice güzel dua ile Hz. Peygamber (s.a.v.), secdelerinde rabbini zikretmeye ve duaya devam eder. İşte dualarından birkaç tanesi:

Ey Allahum! Benim bütün günahlarımı; büyüğünü-küçüğünü, öncesini-sonrasını, gizlisini-açığını hepsini bağışla.

Allahum! Açıkça işlediğim ve gizlice işlediğimin hepsini bağışla.

Yüce Rabbimi her türlü eksiklikten tenzih ederim.

Allahım! Seni överek her eksiklikten tenzih ederim. Allah'ım beni başışla...

Allahım sana secde ettim. Sana iman ettim ve sana teslim oldum. Yüzüm kendisini yaratıp şekil verene, kendisinde göz ve kulak açana secde etti. Yaratınların en güzeli olan Allah yüceler yücesidir.

Allahım kızgınlığından rızana, ceza vermenden afiyetine ve Senden Sana sığınırım. Senin mehdini sayamam. Sen kendi methettiğin gibisin.

Efendimizin (sav) İki Secde Arasında Yaptığı Dualar

Hız. Peygamber (s.a.v.), iki secde arasında da boş durmaz Rabb'ini zikretmeye devam eder:

Rabbî'ğfirli, Rabbî'ğfirli! (Rabbim beni başışla. Rabbim beni başışla...)

Allahümme'ğfirli, ve'rhamni, ve'cburni, ve'rfa'ni, ve'hdini, ve'afini, ve'rzükni! (Allahım beni başışla ve bana merhamet et. Beni doğru yola ilet ve bana ihsan eyle. Bana afiyet ve rızık ver. Ve beni yücelt.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) namazda tahıyyat ve salâvatlardan sonra şu dört şeyden Allah'a sığınılmasını tavsiye buyurdular:

Allahümme inni e'üzü bike min-'azab-i cehenneme ve min a'zab'il-kabri ve min-fitnet'il-kabri ve min-fitnet'il-mahya ve'l-memati ve min -şerr-i fitnet'il-Mesih'id-Deccal. (Allahım! Cehennem azabından, kabir azabından, hayatın ve ölümün fitnelerinden, Mesih Deccal fitnessinin şerrinden sana sığınırım.)

Başka rivayetlerde: Allahım! Günah ve borçlardan sana sığınırım. İlavesi de vardır.

Ayrıca: Allahım! Evvel işlediğim, sonra işlediğim, gizli ve açık işlediğim, israf ettiğim ve senin benden daha iyi bildiğin günahlarımı affeyle. Önde sensin, sonda sensin. Senden başka ilah yoktur.

Efendimizin (s.a.v.) Namaz Bitiminde Selamdan Sonra Yaptığı Dua Ve Zikirler

Namazdan çıktıklarında üç defa istiğfar ederler sonra: “Allahümme entessalamü ve minkes selam tebarekte ya zel celali vel ikram”: (Allahım, her şeyden emin olan ancak sensin, her türlü noksanlıktan emin kılmak da ancak Sendendir, Ey Celal ve ikram sahibi Allahım Senin azametini ne yücedir) buyururlardı.

Hız. Peygamber (s.a.v.) Hız. Muaz’a (r.a.) namazın sonunda şu duayı yapmasını tavsiye etti:

Ya Muaz (r.a.) Vallahi Ben seni seviyorum. Sana tavsiye ediyorum Ya Muaz, her namazdan sonra şöyle söylemeyi sakın bırakma: “Allahümme e’innî alâ zikrike ve şükrike ve hüsnü ibâdetike. “ (Allahım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve güzel ibadet etmek için bana yardım et.)

Efendimiz’in (sav) Tavsiyelerinden

Akşam namazını kıldığın zaman yedi kere: “Allahümme ecirni minen nâr” de. Eğer sen bunu yapar ve o gece ölürsen senin için ateşten eman yazılır. Sabah namazını kıldığın zaman da böyle söyle, zira sen o gün ölürsen gene senin için ateşten eman yazılır.

Hız. Peygamber namazı kıldırdıktan sonra cemaate döner, zikirlerine ve dualarına devam ederler ve ashabına ve onların şahsında bizlere:

Farz namazınızı kıldığınızda arkasından on defa şöyle deyiniz: “Lâ ilâhe illallâhü vahdehü lâ şerîke leh, lehül mülkü ve lehül hamdü ve Hüve alâ külli şey’in kadîr. “(Bir olan Allah’tan başka ilah yoktur ve O’nun ortağı da yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’nadır. O her şeye kadirdir.) Bu takdirde o kimse için bir köle azad etmiş gibi sevap yazılır.

Ve yine:

Allahım! Cimrilikten sana sığınırım, korkaklıktan sana sığınırım, ömrüm uzayıp ta perişan olmaktan sana sığınırım, dünya fitnesinden sana sığınırım ve kabir azabından sana sığınırım der.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki;

Kim her namazın sonunda ayet'el-kürsi'yi okursa cennete girmesine, hayatta kalmasından başka hiçbir şey engelleyemez.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki;

Kim, her namazın arkasında otuz üç defa Sübhanallah, otuz üç defa Elhamdulillah, otuz üç defa Allahu ekber der ve yüz adedini de:

La-ilahe illallahu vahdehu laşerike leh; le'hül-mülkü ve leh'ül-hamdü ve hüve ala-küllü şey'in kadir diyerek tamamlarsa, onun günahları denizköpüğü kadar çok olsa bile, Allah onu affeder.

Ayrıca ihlâs, felak ve nas surelerini de okumayı tavsiye etmişlerdir.

Bir kimse cemaatle sabah namazını kılar ve namaz kıldığı yerde oturur da yüz kere: "Kul hüvallahu ehad"ı okursa, Allah onunla kendisi arasında, Allah'dan başka kimsenin bilmediği günahları affeder.

Yukarıda zikrettiğimiz bu dua ve zikirlerin çoğu günümüzde cemaatle birlikte yapılmaktadır. Bu uygulama özellikle bizim ülkemizde yaygındır. Başka ülkelerde de aynı şekilde yapıp yapılmadığını bilmiyorum ama Suud'da yapılmamakta, yapanlarda bid'ad işlemekle suçlanmaktadır. Bizim büyüklerimiz bu sevaplı amellerin tembellik sebebiyle ihmal edilmemesi için adethaline getirmişler, camilerimizde müezzinlerin rehberliğinde topluca bu zikirler yapılmaktadır. Böylece Rasulullah'ın (s.a.v.) bu sünnetleri uygulanarak nice sevaplar kazanılmaktadır.

Tabi namazdan sonra yapılan dua ve zikirler tek başına, sakın bir şekilde yapılsa, acele edilmese daha da güzel olur.

Örnek verdiğimiz dualara gönülden âmin demek, kendi o güne ait ihtiyaçlarımızı yaratıcımıza arz etmek çok daha güzel olur. Hele dilimizin söylediklerini gönlümüz onaylasa, gözyaşlarımız şahitlik etse rabbimiz onlara cevap vermez mi? Daha dua ederken kabulünü gönlümüz de hissetmez miyiz? Elbette hissederiz. Yeter ki namazda ve sonunda yaptığımız dua ve zikirlerimizde kendimizde olalım. Biz yaptıklarımızdan gafil olmayalım.

Allah (c.c.) kullarına çok yakındır; yeter ki, kullar O'ndan uzaklaşmasınlar.

Rabbimizin dua eden kullarına sözü var. İsteklerini onlara verecek. Duanın ne zaman kabul edildiğini, nasıl dua edilmesi gerektiğini, kimlerin duasına rabbimizin icabet edeceğini öğrenmemiz gerekiyor. Dua mü'minin silahı. Ondan istifade etmeliyiz. Dua edenin şunlara dikkat etmesi tavsiye edilmiş:

Yediği, içtiği, giydiği ve oturduğu yerlerin haram olmamasına dikkat edecek, ihlâsla dua edecek, sadaka vererek fakirleri sevindirecek, duanın kabul saatlerini araştırarak, salâvatlarla duasını takviye edecek, hafif sesle yalvaracak ve ısrarla isteyecek, acele etmeyecek, duasının kabul edileceğine canı gönülden inanacak, peygamberlerin ve Salih kulların dualarından faydalanacak. Daha da bununla ilgili tavsiyeleri dikkate alarak dua ettiğinde Allah'ın izniyle istediğini elde edecek.

Müslüman'ın duası hiçbir zaman ret olmaz. Mutlaka kabul edilir. Ya rab, Ya rab, Ya rab diyene Cenab-ı Hak lebbeyk kulum der ve istediklerini ya derhal verir, ya ahirete bırakır ya da kendisine gelmesi kesinleşmiş bir belanın önlenmesine vesile olur. Duası kabul edilmeyenler, yediklerine, içtiklerine, giydiklerine dikkat etmeyen, bid'atlara saplanmış, günahta ısrar edenler ve kabulüne inanmayanların dualarıdır.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki;

— *Sabah namazını kıldığınızda duaya çok sarılınız. Ve ihtiyaçlarınızı istemekte acele ediniz. Allah'ım ümmetim için erken davrananların işlerini bereketli kıl.*

Bize günün ilk anında o güne ve daha sonraki zamanlara ait ihtiyaçlarımızı rabbimizden istememizi tavsiye ediyor. Mü'min güne hayırla başlayacak ve hayırla devam edecek. İsteklerini rabbimden isteyecek. Kul olarak yapması gerekenleri yapacak. Ömrünü hayırla bereketlendirecek.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki;

— *Bir kimse Cuma namazından sonra yerinden kalkmadan evvel otururken yüz defa: "Sübbhanellahi ve bihamdihi Sübbhanellahil azim ve bi hamdihi estağfirullah" derse, Allah onun yüz bin günahını, ebeveyninin de yirmi dört bin günahını affeder.*

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki;

— *Bir kimse Cuma namazından sonra yedişer kere, "Kul hüvallahu ehad, Kul eûzü birabbil felak, kul eûzü bi rabbın nâsi" surelerini okursa, Aziz ve Celil olan Allah bu sebeble onu diğer Cuma'ya kadar zarar ve kötülüklerden korur.*

“Ey Oğulcuğum!

Namazı dosdoğru kıl, iyiliği emret, kötülüğü engelle.

(Bu esnada) başına gelecek (musibet)lere sabret.

Çünkü bunlar

(Allah’ın emrettiği) kesinlikle (ve kararlılıkla)

yapılacak işlerdir.”

LOKMAN 17

Ailene (ve ümmete) namaz kılmayı emret

ve sen de ona sabırla devam et.

Biz senden rızık istemiyoruz; (aksine,) biz sana rızık

veriyoruz.

(Güzel) akıbet, takva sahiplerinin

(Allah’ın emrine uygun yaşayanların/karşı gelmekten
sakınanların)dır.

TAHA 132

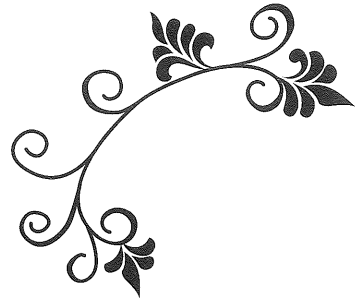

Vay haline! o namaz kılanların ki,
onlar namazlarından (onun öneminden, gayesinden
ve geçtiğinden) gafil dirler. Hem de onlar,
gösterişçidirler.
(iyi tanınmak veya çıkar sağlamak için namaz kılarlar.)

MAUN 4-5-6

NAMAZDA OKUNANLARI ANLAMAĞA ÇALIŞMAK

Her gün en az beş defa tekrar ettiğimiz bir amel olan namaz, bizim diriliş vesilemizdir. Dünyanın bütün cazibesine rağmen günün belirli vakitlerinde ondan sıyrılarak, namazda Rabbimizle buluşmamız yenilenmemize sebep olur. Usulünce namaz kılabilmek için de hem zahiri şartlarını hem de batini şartlarını yerine getirmemiz gerekiyor. Namaz körü körüne taklit edilen hareketler topluluğu değildir. Her fiilin kendine has bir anlamı vardır. Namaza başlamadan başlayan abdest hazırlığından tutun da namazın sonundaki tespihata kadar hepsinde nice derin manalar gizlidir.

Namazdaki her fiilin ve okunanın hikmetini anlamaya çalışmalıyız. Namaza başlarken okuduğumuz tekbir ne anlama geliyor, ‘euzü besmele’ bize neyi öğretiyor, neden Fatıhasız namaz olmuyor, Fatihadan sonra okunan Kur’an ayetleriyle bizden istenen nedir? Bunları düşünüp namazın içini doldurmamız bizi asıl gayeye ulaştırır. Yoksa tekrarlanan güzel sözlerden ve yapılan jimnastiksi hareketten öte geçmez kıldığımız namazlar.

Asr-ı saadette kılınan namazlarla bizim namazlarımız arasındaki belkide en belirgin fark, onların ibadeti, bizim âdetimiz haline gelmesidir. Onların kıldığı gibi bir namazı biz

kılamıyoruz. Onlardaki gibi bir aksiyon oluşturmuyor bizim namazlarımız. Ama onların sergiledikleri örneklik bizim içindi. Bizim de o hedefe ulaşmak gayemiz olmalı. Sadece onlar güzel insanlardı, mübarek adamlardı biz onlar gibi kılamayız gibi sözler bizim kendi kendimizi aldatmamızdan ibarettir. Onların şartlarını yerine getirdiğimiz de bize aynı sonuçları belki daha güzeliyle ikram edecektir rabbimiz. Yeter ki namazı namaz gibi kılalım.

Bu gün bizlerin belki de en büyük problemlerimizin başında haram lokma geliyor. Yediğimize, içtiğimize, giydiğimize karışan haramlar, gözlerimizi haramdan koruyamayışımız bizim namazlardan gereğince istifade edemeyişimize sebep olmaktadır.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki:

— *Bir adamın yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, sonra da ellerini kaldırmış ya rabbi, ya rabbi diyor. Allah onun duasını kabul eder mi?*

Demek ki önce haramdan kendimizi koruyacağız. Çünkü namaz, bize bunu öğretiyor. Namazda okuduğumuz Kur'an bize bunu emrediyor.

Yine Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki:

— *Bir kimseyi namazı dinin ve aklın yasak ettiği şeylerden uzaklaştırmazsa, o namaz sahibini Allah'tan uzaklaştırır.*

Ne büyük bir tehdit!

Kıldığımız namazları bir de bu hadis-i şerif ile yeniden gözden geçirmeliyiz. Ayrıca yüce rabbimizin uyarısı ise daha da tüyler ürpericidir.

Yazıklar olsun o namaz kılanlara. Ki onlar kıldıkları namazlardan habersizdirler. (Maun,4-5)

Elmalılı Hamdi Yazır Hoca şöyle der:

Namazın öneminde gaflet edip onu gereği gibi ciddi bir vazife olarak yapmamıştır ki, kılınıp kılınmadığına aldırmamak, vaktine dikkat etmemek, geçip geçmediğine aldırış etmeyip vaktinden geri bırakmak, terk etmekten üzülmemek, kıldığı vakit de Allah için halis niyetle kılmayıp, dünyaya ait bir takım maksatlar, gayeler için münafıkça bir şekilde kılmak, açıkta, el yanında kılsa gizlide kılmamak, kıldıklarını da Hakk'ın huzurunda hayatın ruhani ve cismani bütün değişimlerini temessül ettirecek bir kulluk ve tazim olarak değil de bir gösteriş veya eğlenti halinde yaparlar.

Bu konuda Mevdûdi de şöyle der:

Onlar namazlarında gafildirler. Namaz kılıp kılmaması fark etmez. Bazen kılar bazen kılmazlar. Kılarken de tam son vakitte kılarlar. Vakit bitmek üzereyken formalite gereği namazı çabucak yerine getirirler. Namaza isteksiz kalkarlar. Namazı kılmaları bir musibeti başlarından atmak ister gibidir. Namazda elbiseleri ile oynar ve esnerler. Namazları Allah'ı anmakla en ufak ilgisi yoktur. Namaz boyunca ne okuduklarını hissetmezler. Okurken de kalpleri başka yerdedir. Namazları çabuk çabuk kılar, rükû ve sücudu doğru dürüst yapmazlar. Namazı sadece şekil olarak eda eder ve kurtulurlar. Namaz vaktinin gelip geçtiğini bile hissetmezler. Ezan sesinin neye davet etmekte ve kimi davet etmekte olduğuna aldırmazlar.

Bütün bunlar ahirete iman etmediklerine işarettir. Çünkü Müslüman olduklarını söyleyenlerin bu amelleri, aslında namaz kılıp kılmamanın ceza veya mükâfat ile karşılaşacağına inanmadıklarını gösterir.

Kur'an'ı Kerim'de münafıkların durumu şu şekilde açıklanır:

Namaza üşene üşene kalkarlar. (Tevbe,54) Rasulullah (s.a.v.) bunu münafığın namazı olduğunu bildirmiştir ve bunu üç kere tekrar etmiştir. Sözüne şöyle devam eder:

— İkinci vaktinde oturarak güneşin batışını seyreder. Güneşin batma vaktine kadar otururlar. Bu vakitten sonra kalkar, horozun yerden yem toplaması gibi dört defa eğilir kalkar. Allah'ı da çok az zikreder.

Namazlarını gaflet içinde eda ettikleri için bunların namazı günlük hayata etkisini göstermez. Göstermediğine de şahidiz. Acaba münafıkların hali olarak nitelendirilen bu hal, bize de mi sirayet etti ki namaz kıldığımız halde onun emaresi üzerimizde görülmüyor. Namazlarımız bize namaz kılamayanlara davet çalışması yaptıramıyor. Özü alınmış, ruhsuz biz namaz. Kime ne faydası oluyor?

Namazla bizden istenen gerçekleşiyor mu? Namazın öncesi ile sonrası arasında bizde bir değişiklik oluyor mu? Namazda Allah'ı zikredip ayetlerini okuduğumuzda gönüllerimiz titriyor mu, tüylerimiz ürperiyor mu?

Kaçımız Raşit halifeler gibi namazda gözyaşlarına boğuluyoruz. Hz. Ebu Bekir (r.a.), Kur'an okuduğu zaman gözyaşlarını tutamazdı. Hz. Ömer (r.a.) geceleyin yaptığı zikirde bir ayet geçti mi onun tesiriyle ağlar, ağlar, nihayet yere düşer ve bir müddet evde istirahat etmek zorunda kalırdı. Yine bir sabah namazında Hz. Ömer (r.a.) namazı kıldırırken kendini tutamayıp ağladı. O derece ki hıçkırığı üç saf arkadan duyulmuştu. Onlar böyleydi. Çünkü onlar her işlerinde olduğu gibi namazlarında da en güzel örneklerine uyuyorlardı.

Onların Rasulullah'a bağlılığı sadece sözden ibaret değildi. Yaşayarak O'nun haliyle hallenmişlerdi. Acaba bizler ne zaman böyle namazlar kılacağız, ya da böyle güzel namaz kılmak için hiç gayretimiz oldu mu?

Bir başka uyarı da yine yüce Rabbimizden:

Ey İman edenler! Siz sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın. (Nisa,43)

Bu ayeti kerime de sarhoş olarak namaza durulmaması isteniyor. Mümin sarhoş olur mu? Zaten kıldığı namaz onu bu tür kötülüklerden uzaklaştırmıştır. Ya da uzaklaştırması gerekir. Sarhoşken insan aklını yitirip ne söylediğini bilemez. İşte siz de namazda sarhoşlar gibi olmayın. Ne söylediğinizden gafil olmayın. Söylediklerinizi kulağınız duysun. Gönlünüzde okuduklarınız karşılığını bulsun. Kalpleriniz ürpersin, imanlarınız ziyadeleşsin.

Tabi bu arzu edilen durum olamazsa namaz kılmayın manasına da gelmez ama asıl maksat hâsıl olmamış olur. Kur'an anlaşılsın, ibret alınsın, hayata yön versin, Allah ile birlikte yaşanılsın diye gönderilmiştir.

Andolsun, biz bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp düşünsünler diye... (İsra,41)

İçi titreyerek korku duyanlara ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik) (Ta ha,3)

Gerçekten biz, akıl erdiresiniz diye, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (Yusuf,2)

Namazda kıraatin amacı onu anlamak, yaşamak ve yaşatmaktır. Ya da böyle bir gayretin içinde olmaktır.

Namazda okuduklarımızın manasına ermezsek, hayatımızı nasıl düzeltereğiz? Namazda gereken huşuyu ve huzuru nasıl elde edeceğiz. Hz. Peygamberin ve ashabının yaşadıklarını nasıl elde edeceğiz? Yıllarca okuduğumuz Fatihanın bile manasını öğrenmediyse namazdan nasıl faydalanacağız. Hiç değilse hepimizin okuduğu kısa surelerin, duaların ve tesbihlerin manasını öğrenmemiz gerekiyor. Her namaz kılan mümkünse okuduklarının kısa tefsirlerine de bakarak, namazında asrı saadet iklimini yaşamaya çalışmalıdır.

Rabbim bize ve bütün ümmete Rasulullah (s.a.v.) ve ashabı gibi namaz kılabilmeyi nasip eyle.

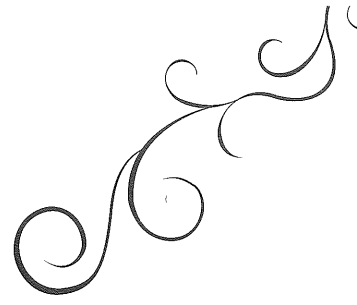
Âmin.

O (mü'min) kimseler ki
kendilerine yeryüzünde iktidar, mevki (ve servet)
versek (şımarıp sapmazlar,) namazı dosdoğru kılarlar,
zekâtı verirler,
(İslamî ölçülerde) iyiliği emrederler ve kötülükten
men ederler.
(Çünkü bilirler ki, bütün) işlerin sonu
ancak Allah'a ait(tir ve O'na dönecek)tir.

HAC 41

NAMAZLA DİRİLİŞ

Hac muhteşem bir ibadet! Nice sırlarla dolu! Maalesef birçok ibadetimizde olduğu gibi onun da içini dolduramıyoruz. Tam bir tefekkür zamanı! İnsanı çok güzel duygu ve düşünceler sarıveriyor. Harem’de insanların akın akın namaza gelmesi beni çok heyecanlandırdı. Seyretmeye doyamadım.

Namaz vakti yaklaşıncı müminlerin hareketliliği ve mescide olan rağbeti görülmeğe değer. Bu coşku, ezan okunmaya başlayınca zirveye ulaşıyor. Mescid-i Haram’ın dört bir yanından insanlar, rablerinin davetine koşuyorlar. Hem de birbiriyle yarışırcasına.

Aynı davet bizim ülkemizde de yapıldığı halde neden aynı coşku ve heyecan bizde yok? Neden bizim camilerimiz mahzun? Biz niye namaza duyarsızız? Bu düşünceler içinde kıvrılırken namaz için ülkemde bir şeyler yapma düşüncesi gönlüme doğdu. Türkiye’ye dönünce önce ziyarete gelen dostlarıma bu düşüncemi açtım. Olumlu karşıladılar. Böylece Namazla Diriliş Programlarının temeli atılmış oldu.

İlk adımda aldığım olumlu sonuç beni daha da hareketlendirdi. Hemen namaza gönül veren namaz sevdalılarını aramaya başladım. Onlardan gelen teşvikle bu sevda iyice alevlendi. Heyecanla, aşkla yola çıktık, Rabbimiz (c.c.) da yolumuzu açtı. İlk anda tereddütle karşılayan dostlarımız bile

bu hayırlı yürüyüşte yerlerini aldılar. Bu kadar kısa zamanda böylesine güzel bir sonuç tamamen rabbimizin ihsanı ve ikramıdır. Hamdolsun.

Özellikle ilk programın hazırlık safhasında birçok arkadaşım fazla hayalperest olduğumuzu söylüyordu. Namaz konusunda büyük bir salonda program yapmak ve insanların buna katılacağını düşünmek fazlaca iyimser olmaktan öte bir şey değildi onlara göre. Hatta tutacağımız salonun görevlileri de aynı kanaattheydiler. Şaka yollu takılmadan da edemediler:

— Böyle ciddi fakat kıymeti bilinmez bir konuda siz insanları burada toplayın; bu salon dolsun, bundan sonraki programlarınızda size bu salonu ücretsiz tahsis edeceğiz dediler.

Bu çalışmamızın başında bize ciddi destek veren bir dostum, daha sonra, o salonun dolacağına kendisinin de inanmadığını ancak bizi kırmamak için destek talebimize evet dediğini itiraf etti.

Bazı arkadaşlar ise “Yapalım ama bu kadar büyük bir salona gerek yok. Daha küçük bir salonda biz bize yapalım” dediler.

Birisi de vardı ki o bunların çok üstünde düşünüyordu. Tutulacak salon mutlaka o bölgenin en büyük salonu olmalı, her tarafa afişler asılmalı, herkese duyurulmalı ve Müslümanların gündemine girmeliydi namaz. Eldeki tüm imkânlar kullanılarak ciddi bir reklâm kampanyası ile o salon doldurulmalı, o da yetmez, dışarılara taşmalıydı kalabalık. Böylece namazla ilgili programlar medyada ciddi haber olmalıydı. İşte bütün bu düşüncelerle bizi en çok motive eden, heyecanımızı arttıran kişi, namaz davasının yılmaz savaşçısı. “Sabah Namazına Nasıl Kalkılır” adlı kitabıyla hayırlı bir çığır açan, yüz binlerin gündemine namazı getiren, sevgili Cemil Tokpınar ağabeydi. Bu çalışmanın başından sonuna kadar en ince ayrıntısı ile ilgilendi, takip etti ve tüm gücüyle

destekledi. Sevgili ağabeyime dua ediyorum...

Programın yapılacağı gün geldiğinde içimi tarifi güç bir heyecan kapladı. İnsanların teveccühünü merakla bekliyorum. Davetli konuşmacılar geldi. Salon da yavaş yavaş dolmaya başlamıştı. Program başladığında salondaki ara boşluklar bile doldu. Büyük bir kalabalık da dışarıda kaldı.

İki saati aşkın süren konuşmaları salondaki dinleyiciler adeta nefeslerini tutarak dinlediler. Bu bir ilkti. İki saatten fazla sadece namaz konuşuldu. Katılanların ilgi ve alakası konuşmacıları coşturdu. Onlar dinleyenlerden daha çok heyecanlandılar. Böyle güzel bir konuya gereken ilginin gösterilmesi, insanımızın aslına dönüş için bir davet beklediğini gösterdi. O gece bir başlangıç oldu. Gönüllerde, zihinlerde namaz emri yeniden dirildi. Nice olumsuz düşünceleri namazın nuru aydınlattı.

Gecenin sonunda herkes memnun ve mutluydu. Konuşmacılar, dinleyenler, organize görev alanlar...

O gece içimde tarifsiz bir sevinç doğdu. Allah'ın bir emrinin mü'minlerin gündemine taşınmanın ve de O'nun izniyle başarmanın sevinciydi bu. Günlerdir süren çalışmanın yorgunluğunu salonda bırakmış, yerine yeni programlar için ümit, heyecan ve gayret yüklenmişim.

Gayret bizden, yardım Allah (c.c.) dan...

Namazla Diriliş Programlarından Notlar

İlk namazla diriliş programına katılan yakın akrabalarım, o gecenin havasıyla hemen namaza başladılar. Dediler ki "Biz namazın bu kadar önemli olduğunu bilmiyorduk. Ne güzel bir gece yaşadık. Keşke hep böyle programlar olsa..."

O gece, müşterisi olan arkadaşının ısrarıyla gelen bir mobilya imalatçısı ertesi günü arkadaşına şöyle diyordu: "Dün gece

sabaha kadar uyuyamadım. Sabah namazını kaçırma korkusu uykuma mani oldu. Hâlbuki bu zamana kadar bırakın sabah namazını, hiçbir namazı kılmazdım. Allah senden razı olsun. Benim dirilmeme sebep oldun. ”

Kardeşlerimizden Mahmut Bey namazlarında bir türlü istikrarı yakalayamaz. Bir gün kılsa bir gün kılmaz. Vakitlerden bazısını kılar bazısını atlardı. Yıllar geçtiği halde ve zaman zaman içinin sızladığını hissetse bile az sonra yine eski haline dönerdi. Bir türlü dikiş tutturamazdı. Katıldığı bu programdan sonra beni aradı: “Hocam Allah (c.c.) razı olsun. Yıllardır başaramadığım nefsimle olan savaşım da beni mutlu sonuca ulaştırdınız. O gecedен sonra bütün namazlarımı düzenli bir şekilde kılmaya çalışıyorum. Bu programları yaygınlaştıralım. Benim durumumda olan niceleri böyle bir motivasyonu, kendilerine ulaşacak bir kutlu eli bekliyor. Durmayalım hemen onların imdadına yetişelim. Ailemize huzur, işlerimize bereket geldi” diyordu.

İkinci programa açılış konuşması için davet ettiğimiz ilçe müftüsü önce katılmak istemedi. Davet edenleri tanımadığı için endişe etti. Fakat konu namaz olduğu için davetimizi reddedemedi ve programa konuşmacı olarak katılmayı kabul etti. Muhterem müftümüz tek bir gaye için toplanan namazla diriliş erleri karşısında heyecanlandı. Yıllardır kürsülerde halkı irşat eden hocamız, namazın önemi hakkındaki konuşmasını titrek sesle zor tamamladı. Ertesi gün ziyaretine giden bir dostumuza şu itirafta bulunmuş: “Otuz beş yıllık meslek hayatımda böyle muhteşem bir gece yaşamadım. Organize edenleri tebrik ediyorum. Rabbim gayretlerini arttırsın. ” Biz de bu güzel dua ve temennilere canı gönülden âmin ediyoruz.

Programlarımızda her zaman yanımızda yer alan bir dostum da şahit olduğu güzelliği bizimle şöyle paylaştı: “Altı aylık evli

bir arkadaşımı eşiyle birlikte biraz da ısrar ederek davet ettim. Hanımı da emekli bir imamın kızıdır. Babasının onca uğraşına rağmen bir türlü kendini toparlayamamış. Çevresinin etkisiyle imanıyla çelişen bir yaşantıya özenmiş. Hatta Allah'ın razı olmayacağı bir hayat sürmeye başlamış. Babasının ahını ala ala..." Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in: "Ana-babaya itaat, Allah'a itaat, Ana-babaya isyan Allah'a isyandır" buyurmasına rağmen.

Maalesef birçoğumuzun hayatımızın değişik dönemlerinde düştüğü sıkıntılı durumlara sürüklenmiş. Bir türlü toparlayamamış kendini. Ta ki Namazla Diriliş programının ikincisine katılınca kadar.

Biraz ısrar, biraz da merakla katılır programa. Çünkü namazla ilgili ne anlatacaklar ki yeni olarak diye düşünür. Bilmez ki yıllardır yitirdiği güzelliği yeniden o gece bulacağını... Ve programa katılır. O da ne öyle! Daha salona girmeden, kapının önünde içeri girmek için birbiriyle yarışan, mutluluğu yüzlerinden okunan birçok kardeşini görür. İçinde tatlı bir heyecan oluşur. Yalnızlığın yerini bir anda yüzlerce kardeşinin varlığı doldurur. Tarif edemediği bir duygu kaplar tüm bedenini. Yoksa aradığım mutluluk burada mı diye düşünür. Bu duygu bombardımanı içinde içeriye girer ve oturacak tüm yerler çoktan dolduğundan sessizce koltukların arasındaki boşlukta ayakta durmaya çalışır.

Tüm olumsuz düşüncelerin esaretinden sıyrılarak dinler konuşmacıların her kelimesini. Zaman ilerledikçe bir bir tövbe cümlecikleri dudaklarından dökülür. Farkında bile olmaz etrafındakilerden. Gözyaşları süzülür duyduğu her kelimeyle birlikte. İşte yeniden doğmuştur. Birden kendine gelir ki başı açık olduğunu fark eder. İçinde müthiş bir sızı başlar. Pişman olur o güne kadar işlediği günahlarına. Program biter bitmez eşiyle birlikte hemen kitap standına koşarlar, orada sergilenen namazla ilgili tüm kitaplardan birer adet alırlar.

O gece ikisi birden namaza başlamak ve Allahın emrettiği şekilde yaşamak için söz verirler.

Buraya kadar anlatılanlar çok önemli ama bundan sonrası daha da mutluluk verici. İmam Efendi kızındaki bu inkılâbı ve dirilişi görünce gözyaşlarıyla rabbine şükreder. Nihayet özlediği gün gelmiştir. Nasıl oldu diye sorar. Kızı kısaca yaşadıklarını anlatır. Davet eden kardeşimize ve bu programı organize edenlere tüm içtenliği ile dua eder. Sözlerini şöyle bitirir: “Benim yıllardır yapamadığımı siz bir gecede başarmışsınız. Allah (c.c.) sizden ve sizi yetiştirenlerden ebeden razı olsun. ”

Bizler de bu nimetlerin sahibi yüce rabbimize şükrediyoruz. Bizleri nicelerinin dirilişine vesile kılması için dua ediyor ve okuyucularımızdan dua bekliyoruz.

Bu mutlulukla birlikte Peygamber Efendimiz’in (s.a.v.) şu mübarek sözünü hatırlıyoruz:

“Farz ibadetlerden sonra en hayırlı amel, mümin kulun gönlüne sevinç koymandır.” Ve yine: “Bir kulun hidayetine vesile olman, senin için dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır.”

Esma Hanım’ın namazla diriliş çalışmasına da değinmeden geçemeyeceğim. Esma hanım basından haberdar olduğu bu çalışmayı görünce hemen bize ulaşır: “Ben de bu çalışmada yer almak istiyorum. Ne zaman müsaitseniz bizim ilçede de organize edelim” der. Kararlaştırdığımız gün onların ilçesinde programımızı icra ettik. Her programda adet olduğu gibi en büyük salonda, tıklım tıklım dolu bir dinleyici kitlesiyle birlikte. Bir Hanımefendinin neler yapabildiğine hayran olarak, nice gönüllere tohum ekerek ayrıldık programdan. Daha sonra bizzat dinleyenler itiraf etti: “O geceden sonra namaza başladık”.

Namazla diriliş için anlatılacak çok şey var. Fakat sizleri daha fazla sıkmamak için bir başka kardeşin itirafıyla bitirelim bu bölümü.

Alaattin Bey üçüncü programdan sonra telefonla beni arayarak helallik istedi. Hayırdır dedim anlatmaya başladı: "Vera Derneğinde siz namazla diriliş projesini anlatmıştınız. Programları her ilçenin en büyük salonlarında yapacağız, üçüncü programı ise inşallah spor salonunda gerçekleştireceğiz demiştiniz. Bunları duyunca kendi kendime hocam ne güzel hayal kuruyor, namaz için bu kadar kişi toplanır mı diye içimden geçirmiştim.. Sonuç muhteşemdi. Ben yanıldım. Yanıltan Rabbime şükürler olsun..."

NAMAZLA İLGİLİ BAZI SORU VE CEVAPLAR

Namaz kılmayan kimse dinen Müslüman sayılır mı, sayılmaz mı?

Namaz imandan sonra İslam'ın en büyük şartıdır. Terkine asla göz yumulmaz. Dinen kesinlikle sabit olmuş olan bir rüknü inkâr etmek küfür olduğu gibi, namazın faziletini inkâr etmek de küfürdür. Namaza inanan kimse Müslüman değildir. Onunla evlenmek caiz olmadığı gibi kestiğini de yemek caiz değildir. Fakat namazın farziyetini inkâr etmez, ancak tembellikten dolayı kılmazsa günahkâr olsa bile Müslüman sayılır. İslam hukukuna göre, suçlu olduğundan cezaya müstahaktır.

Kazası olan kimse sünnet kılabilir mi?

Namaz kelime-i tevhid den sonra İslam'ın en önemli rüknüdür. Hiç bir sebeple terk edilmemesi gerekir. Cehalet ve gaflet sebebiyle terk edilirse fırsat bulunduğu anda kazası icap eder, geciktirilmez.

Şafii mezhebine göre; kazası olan bir kimsenin sünnet ve cenaze namazı gibi farzı kifaye olan namazları kılması haram olduğu gibi, farz olmayan Kâbe tavafını eda etmesi de haramdır.

Çünkü yemek, uyku, ticaret ve iş zamanı müstesna bütün zamanını kaza kılmaya vermek mecburiyetindedir.

Hanefi mezhebinde ise, beş vakit namazın sünneti, duha-kuşluk-tesbih ve teravih gibi, hakkında hadis varid olan sünnet, kaza olsa da kılınacaktır. Fakat diğer nafîle namaz kılmaktansa kaza ile meşgul olmak daha faziletlidir.

Doğu ve Güneydoğu illerimizde Şafii mezhebinden olan kardeşlerimizin bir kısmı zimmetinde kaza borcu olduğu gerekçesiyle haklı olarak sünnet kılmaz. Ama bunun yanında kazasını da eda etmez. Hâlbuki hazır olan namazı kazaya bırakmak haram olduğu gibi, kazaya kalmış namazı, fırsat bulduğunda kazası için gayret göstermemek de haramdır.

Fâsık bir kimsenin arkasında namaz kılmak câiz mi?

Fâsık bir insanın arkasında namaz kılmak caizdir. Yani batıl değildir. Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

— *İster Salih olsun ister fasık, her Müslüman'ın arkasında namaz kılınız (kılabilirsiniz).*

Sahabe ve tabiin Cuma namazı olsun başka namaz olsun zamanın en büyük zalim ve fasığı 'Haccac' a tabi olmaktan çekinmezlerdi. Hatta Hasan el- Basri onun hakkında şöyle diyor:

— Her millet kendi kötülüklerini, biz de 'Haccac'ın kötülüklerini getirsek biz onlara galebe çalarız.

Bununla beraber fasığın arkasında namaz kılmak mekruh sayılır.

İslam'ı iyi yaşamayan günahkâr bir adamın imameti sahih olmakla beraber tenzihen mekruhtur. Çünkü imam, cemaat tarafından eda edilen ibadet ve kulluklarını Allah'a arz eder.

Fasık olan kimsenin cemaat namına bu ubudiyeti arz etmesi doğru değildir. Bunun için Allah'ın rızasını kazanmak ve namazını cemaatle eda etmek isteyen kimse salih bir imamın arkasında namazını kılmalıdır.

Ancak, cemaat de imamın durumunda olursa yani karakter yönünden birbirlerine benzerlerse imamın böyle bir cemaate imamlığı mekruh sayılmaz.

Vücutun rengini gösterecek şekilde naylon veya ince bir şey giyip namaz kılmak veya dışarıda dolaşmak caiz midir?

Vücutun rengini gösterecek şekilde naylon veya ince bir kumaşı giyip dışarıda gezmek haramdır. Ahlakın bozulmasına vesile olduğu gibi, fitne ve fesada da vesiledir. Namus ve şeref mefhumuna sahip bir kimse, erkek olsun kadın olsun böyle bir elbiseyle gezemez.

Ancak insanlıktan istifa edip hayvan gibi yaşamak arzusunda olan kimse böyle bir kıyafeti tercih edebilir.

Bir gün Ebu Bekr'in kızı Esmâ' (r.a.), üzerinde ince bir elbise olduğu halde Peygamber (s.a.v.) in yanına girdi. Bunun üzerine Peygamber (s.a.v.) ondan yüz çevirdi. Sonra buyurdu ki:

— *Ey Esmâ'! Kadın adet görecektir yaşa gelirse (yüz ve ellerine işaret ederek) şundan ve bundan başka bir şeyin görünmesi caiz değildir.*

Aynı zamanda böyle bir elbiseyle namaz kılmak caiz değildir. Mesela kadının saç rengini gösteren ince tülbent ile başını örtüp namaz kılması sahih değildir.

Uçak ve gemi gibi araçlarda nasıl namaz kılınacaktır?

Uçak, gemi ve tren gibi vasıtada bulunan kimse, vakit gelip vasıta henüz hareket etmemiş ise zaten normal olarak

yerde olduğu gibi yüzünü kıbleye çevirerek namazını kılacaktır. Hareket etmiş ise, ayakta kıbleye doğru namaz kılmak mümkünse öyle kılacaktır, başka bir yöne doğru kılmak caiz değildir. Vasıta namazdayken dönerse o da onunla beraber dönecektir.

Kıbleye doğru veya ayakta namaz kılmak mümkün değilse kıble istikametine doğru ve oturarak namazını eda edecektir. Ancak imkân varsa iftidah tekbirini almak isterken mutlaka yüzünü kıbleye yöneltip öylece tekbir alacaktır. Vakit dar olduğu takdirde namaz bu şekilde eda edilecektir. Yetişebileceğini biliyorsa namazını böyle kılması caiz değildir. Mutlaka onu tehir etmesi lazımdır.

Çalışılan ortam nedeniyle öğle ve ikindi namazlarını kılamayan kişi; öğle ile ikindiye ve akşam ile yatsıyı cem edebilir mi?

Namaz vakitleri belli olup tevatürle sabittir. Aynı ayrı ve belli zamanlarda ezan okunmak sureti ile 5 vakit farz namaz Saadet Asrında kılındığı gibi Ashap, Tabiin ve onları izleyen Müslümanlar da günümüze kadar aynı üslup ile bu keyfiyeti sürdürmüşlerdir. Bu husus bilinen bir gerçektir. Müsellamat-ı diniyyeden sayılmaktadır. Onu inkâr etmek apaçık bir gerçeği inkâr etmek gibidir. Binaen aleyh üzerinde durmak gerekmez. Ancak bir hususa değinmek istiyoruz.

Şafii, Maliki ve Hanbelî Mezheplerine göre seferde ve Şafii ve Hanbelî bazı hukukçulara göre de hastalık, korku, şiddetli yağmur ve acil ihtiyaç gibi durumlarda da namazların cem'i caizdir. Yani öğle ile ikindi, akşam ile yatsı namazları birlikte kılınabilir.

Muaz Bin Cebel'den rivayet edilmiştir; "Tebuk gazası için Peygamber (s.a.v.) ile birlikte sefere çıktık. Peygamber (s.a.v.) öğle ile ikindiye, akşam ile yatsı namazlarını cem ederdi" (Müslim)

Hatta Tabiinden, İbn-ü Sirin, Eşheb, Kaffal, ve İbnül Münzir gibi büyük İslam hukukçuları ve birçok muhaddis yolculuk gibi bir şey olmadan da, adet haline getirmemek şartıyla, şiddetli ihtiyaç vakii olduğu zaman namazların cem'i caizdir diye fetva veriyorlar. İbnü Abbas'dan şöyle rivayet edilmiştir;

"Korku ve yağmur olmadığı halde Allah Rasulu (s.a.v.) öğle ile ikindiye, akşam ile yatsıyı cem etmiştir. " (Müslim)

Gerçekten bu hadis ve onun ışığında verilen fetva büyük kolaylıklar sağlıyor. Mesela talebe imtihanıdır, asker nöbettedir, doktor ameliyattadır... Böyle bir görevde bulunan bir kimsenin görevi bırakması mümkün değildir. Ya namazını terk edecektir ki bu büyük vebaldir veya verilen bu fetvaya göre namazlarını cem edecektir.

BİRKAÇ HATIRLATMA

Ey İman edenler! Namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar (dirsekler dâhil) ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar da (topuklar dâhil) ayaklarınızı yıkayın... (Maide:6)

Her mü'min gücü nispetinde abdestli gezmeğe dikkat etmeli. Abdestli olduğu sürece sevap kazanır, harama günaha düşmemek için daha dikkatli olur. Bu halde ölse şehitlerden yazılır. Ezan okunduğunda namazı cemaatle kılması kolay olur. Abdestsiz olduğunda hem üşengeçlik sebebiyle hem de şeytanın vesvesesi ile namazını geciktirebilir.

Hiz. Amr İbni Hureys (r.a.) Hiz. Peygamber'in (s.a.v.) şöyle buyurduğunu nakleder:

Abdestli olarak uyuyan kimse, gece ibadet eden ve gündüz oruç tutan kimse gibidir.

Hiz. Enes'in (r.a.) naklettiğine göre:

Bir kimse abdestli yatar ve o gece ölürse şehit olarak ölür.

Hiz. Ebu Hureyre (r.a.) naklettiğine göre:

Muhakkak ümmetim kıyamet gününde abdest nurlarından yüzleri, el ve ayakları parlak olduğu halde çağrılırlar. Yüzünün parlaklığını uzatmak isteyen kimse elinden geldiği kadar abdest alsın buyurmuştur.

Başka bir hadis-i şerifte ise:

Bir Müslüman abdest alır, yüzünü yıkarsa, gözleriyle bakarak kazandığı günahları hepsi su ile veya suyun son damlasıyla yüzünden dökülür gider. Ellerini yıkarsa, elleriyle tutarak kazandığı günah abdest suyu ile yahut suyun son damlasıyla çıkar. Ayaklarını yıkadığında, ayaklarıyla kazanmış olduğu her günah, abdest suyu ile veya son damlasıyla çıkar ki, o adam günahlardan temizlenmiş olur.

Ömer b.el- Hattab'ın (r.a.) naklettiğine göre:

Sizden herhangi biriniz tam manasıyla abdest alır da Eşhedü en la ilahe illallahu vahdehu la şerike leh. Ve enne Muhammeden abduhu ve Rasuluh (Allah'tan başka ilah olmadığına, Allah'ın tek ve bir olduğuna şahadet ederim. Muhammed'in de Allah'ın kulu ve Rasulu olduğuna şahadet ederim) derse, o kimse için cennetin sekiz kapısı da açılır, artık istediği kapıdan girer buyurmuştur.

Abdest almak, abdestli olmak nice hayırlara vesiledir. Allah'ın rızasını kazanmak üzere hazırlıklı olan bir mü'min, Rabbini zikreder, gönlü namazda, kulağı ezanda olur. Nerede ezan okunsa davete icabet eder, namazını cemaatle eda eder. Böylece ilk vaktinde namazını kılar, şeytana fırsat vermez ve Allah'ın rızasına erer.

Mü'min günlük programını namaza göre ayarlamalı. Güne namazla başlamalı. Sabah namazı günün ilk imtihanıdır. İlk imtihanı mutlaka başarmalı. Ya da sabah namazı günün ilk ikramıdır, kula rabbinin sunduğu. Ya kabul eder, ya da reddeder. Bu nimetten mahrum olmamak için tedbirli olur mü'min. Akşam erken yatar. Sünnete, fıtrata uygun olan da budur. Namaza kalkması kolay olur. Ayrıca yatarken niyeti ve hedefi en azından sabah namazına vaktinde kalkmak ve cemaate gitmek olmalı. Mü'min olmanın alametlerinden biri de sabah ve yatsı namazlarında cemaate katılmaktır. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v.):

— *Mü'minler yatsı namazı ile sabah namazındaki sevabı bilselerdi emekleyerek de olsa bu namazları cemaatle kılmaya gelirlerdi.*

Münafıklar için sabah namazı ile yatsı namazından daha ağır hiçbir namaz yoktur. Buyurarak biz mü'minleri ciddi bir tehlikeye karşı uyarmıştır.

Güne başlarken Allah'ın emrine uyarak başlamak, günün diğer işlerinde de kolaylık sağlar. Allah'ın yardımına mazhar olur. Sen kulluğunu yaparsan O'da rabliğini yapar demiş bazı büyükler. Gün içinde de tüm işlerimizi namaza göre ayarlamalı. Ezan okunduğunda ilk işimiz namazı eda etmek olmalı. Böylece Allah'ın emrini her şeyden üstün tuttuğumuzu göstermiş oluruz. Çünkü o anda namaz, yapılacak en önemli iştir.

Bir adam Hz. Peygamber'e (s.a.v.) gelerek;

— *Amellerin en üstünü hangisidir diye sordu?*

Hz. Peygamber (s.a.v.):

— *Vaktinde kılınan namazdır* diyerek cevap verdi.

Gönlü namaz sevgisiyle yananlar, asr-ı saadeti günümüzde yaşamayı özleyenler namaza ve cemaate önem verirler. Onların gündemlerini namaz ve namazda okudukları Kur'an belirler. Bu gün bizlerin gündemini neler belirliyor, namaz günlük programımızın neresinde herkes kendinde bu sorunun cevabını aramalı.

İdeal olan güne sabah namazıyla başlamak ve yatsı namazıyla bitirmektir. Çünkü Allah (c.c.) geceyi dinlenme ve dirilme için bir fırsat kılmıştır.

Uykunuzu bir dinlenme yaptık, geceyi (sükûnet için) bir örtü kıldık. (Nebe, 9-10)

Hz. Peygamber (s.a.v.) yatsı namazından sonra erkenden yatar, gecenin belli bir vaktinde kalkar Rabbine secde ederdi.

Aile içinde namaza gereken önem verilmeli. Tüm aile fertleri namaz konusunda harekete geçirilmeli. En küçüğünden en büyüğüne kadar namaz bilinci oluşturulmalı. Ailenin en küçükleri bile sabah namazına kaldırılmalı, küçük yaşta namaza alışmalı ki daha sonra zor gelmesin. Rahmetli Hocamızdan dinlemiştim Suud'da misafir oldukları bir aile beşikteki çocuklarını sabah namazına kaldırıncaya valide şaşırır. Hayırdır beşikteki çocuktan sabah sabah ne istersin deyince, evin hanımı:

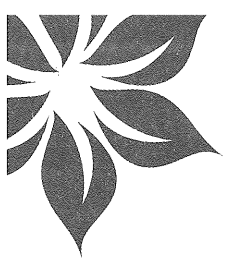
Çocuk şimdiden bu vakitte kalkmaya alışmalı der.

Ağaç yaş iken eğilir diye boşuna söylememiş büyüklerimiz. Bizim bu yaşlarda yanlış merhametimiz, daha sonra telafisi güç hastalıklara sebep oluyor. Hâlbuki yüce Rabbimiz:

Ailene namazı emret, sen de namaza sabırla ve sebatla devam et. (*Taha,132*)

Namaz ile ilgili çalışmalarda görev almalı. Namaz için çalışan imamlara yardım etmeli. Ailenin her ferdi bu çalışmalarda görev almalı. Böylece yaptıkları işi daha da pekiştirirler. İnsan daha çok öğretirken öğrenir. Bu gün hamdolsun, namaz için çalışan çok gayretli imam kardeşlerimiz var.

Son olarak diyebiliriz ki, Rabbimiz bizi, ana-babamızı, eşlerimizi, evladımızı, sevdiklerimizi, bizi sevenleri ve tüm mümin kardeşlerimizi namazlarını dosdoğru, vaktinde, huşu içinde kılanlardan eylesin.

SON SÖZ YERİNE

Kitabı okuyan aziz kardeşim, elindeki kitabı bir başka kardeşine daha okuması için ver. Olur ki o senden daha çok faydalanabilir. Böylece namazla tanışmış olur. Okumadıysan hemen baş tarafa dön ve okumaya başla derim.

Bir vakitte 5,10,20,40,80,160....namaz kılmak ister misin? Öyleyse çevrende namazlarını kılamayan kardeşlerinin elinden tut. Ona bir namaz kitabı hediye et. Okuduklarından aklında kalanları paylaş. Belki de senin söyleyeceğin birkaç cümleyle ihtiyacı var ne dersin?

Namazlarını ilk vaktinde cemaatle kılmaya çalış. Cemaate gidemediysen ilk vaktinde kılmaya çalış. O an içinde yapacağın en hayırlı amel budur.

Mescide cemaate gidemediğin zamanlarda mutlaka evde cemaat yapın ve namazınızı cemaatle kılın. Bu özellikle küçük çocuklar için çok faydalı olacaktır.

Ailece müsait olduğunuz zamanlarda birlikte camiye cemaate katılın. Oradaki Müslüman kardeşlerinizle tanışın. Namaz bilincinin yaygınlaşması için neler yapacağınızı istişare edin.

Mahallenizdeki imam efendi ile işbirliği yaparak, camii aktif hale getirin. Herkesin faydalanabileceği imkânlar oluşturun. Mahallenizdeki namazsızlık hastalığına karşı siz de bir şeyler yapın.

Mümkünse ezandan önce camiye gitmeye çalışın. Namazı camide bekleyin. Namazdan sonrada çıkmak için acele etmeyin. Camiye gelen çocuklarla ve gençlerle hoş sohbet yapın, imkân varsa onlara ikramlarda bulunun.

Namazı önemseyen insanlarla dostluk edin. Gece ibadeti olan insanlarla sohbet etmek size fayda verir. Namazlarınızda huşuu keşfetmeye çalışın. Efendimiz'in (s.a.v.) kıldığı gibi namaz kılmayı hedefleyin. Bir gün hayal ettiğiniz elmas namazı mutlaka yakalarsınız. Hiç olmazsa bu yolda yürüyenlerden olursunuz.

Sakın namazı aradan çıkarılacak, sırtındaki bir an önce atacağın bir yük gibi görme. Sen namazı ne kadar önemsersen Allah (c.c.) da seni o kadar önemseyeceğini sakın unutma. Allah dostlarının hayatlarının merkezinde namaz vardır. Onlar bu mertebeye namaz asansörü ile çıkmışlardır.

Allah katındaki değerini merak ediyorsan, namazına bir bak. Sen namazı ne kadar çok seviyorsan Allah (c.c.) da seni o kadar çok seviyor. Bundan sonra namaza başlarken Allah ile sohbete başladığını hatırla. Ve kulun Rabbine en yakın olduğu an, namazda ve secde halindedir. Orada duayı artırmaya bak.

Sakın kendinden aşağıdakilerin namazına bakarak, ben çok iyiyim deme. Hele namaz kılmayanlarla kendini kıyaslama. Bizim ölçümüz ve örneğimiz, Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) ve ahabıdır. Sen kendini onlarla kıyasla.

Asla ümitsizliğe kapılma. Sen namaza durmakla en sevgiliye benziyorsun. Bir gün gelecek gönlün ve zihninin de O'nun (s.a.v.) gibi olacaktır. Allah ümidini yitirenleri sevmez.

Namazla ilgili yapılan faaliyetlerde görev almaya çalış. Yoksa sen öncülük et. Namaz bilinci kitaplarını okumaya çalış. Namazla ilgili ayet-i kerimeleri ve hadis-i şerifleri zaman zaman oku. Örnek namazları hatırla. Kendini daima diri tut.

Sakın ola şeytanın vesvesesine kulak verme. Daima ondan Allah'a sığın. Onun kahrolduğu anlar senin namaza

dikkat ettiğin anlardır. Seni namazdan engelleyemediği gün kahrolur.

Namaz vakti geldiğinde onu hemen kıl. Kınayanın kınamasına bakma. Seni Allah beğeniyor yetmez mi? Yeryüzü biz müminlere mescid kılındı.

Ne diyelim, Allah (c.c.) hepimizin yardımcısı olsun vesselam.

Bu çalışmayı yapmaya muvaffak kılan Rabbime razı olacağı şekilde hamdederim...

KİTABI OKUYANLARIN İTİRAFLARI

Hacda birlikte olduğumuz kapalı çarşıda kuyumcu olan Fikret Bey:

—Vallahi hocam ne yalan söyleyeyim ben okuyamadım, okuma özürlüyüm. Namazlarımı sizinle tanıştığımдан beri aksatmadan kılıyorum. Kitabı, namazlarını kılamayan yan komşuma verdim. Onun ihtiyacı var diye düşündüm. İyi ki vermişim. Kitabı bitirmeyi bile beklemeden daha otuzuncu sayfada namaza başladı. Ben de şaşırdım. Bu kadar çabuk güzel bir sonuca kavuşacağımı düşünmemiştim. Diyerek sevincini paylaştı.

Meryem Hanım, sevdiği arkadaşı ve akrabası olan ve yeni evlenen çiftte düğün hediyesi olarak verir. Evlenen yakınları namazlarını kılma konusunda tembellik göstermektedir. Evliliklerinin ilk günlerinde okumaya başladıkları bu kitabı bitirmeden namazlarını kılmaya başlarlar. Meryem Hanım:

—İyi ki “Namaz Dirilişe Çağrı” kitabını hediye etmişim. Bundan böyle bir vakitte üç namaz sevabım olacak. İki namaz fidanım var. Onlar yaşadığı sürece bu devam edecek. Der. O günden sonra bu kitabı okutmak için seferber olur. Çevresindeki dostlarına, komşularına en güzel hediye diye düşündüğü bu kitapla buluşturmaya çalışır.

Antakya'da konferansımıza katılan Ezgi Hanım program sonunda kitabı imzalatarak alır. Programın da etkisiyle hemen okumaya başlar. Kısa zamanda bitirir. Duygularını bir kâğıda döker ve hemen adresimize gönderir. Şöyle yazmaktadır Ezgi Hanım:

—Hocam, ikinci kitabınız ne zaman çıkacak? İlk defa bir kitabı hiç ara vermeden okudum. Okurken gözyaşlarımı tutamadım. Sanki benim eksiklerimi gidermem için yazmışsınız. Namaza karşı iştahım arttı. Artık namazlarımı ilk vaktinde kılmaya çalışıyorum. Arkadaşlarımı namaza teşvik etmek için onlara okuduklarımı anlatarak namaz sohbeti yapmaya başladım. Namazlarımı kılarken çok güzel duygular sarıyor beni. Allah cc nice güzel eserler yazmaya sizi muvaffak eylesin.

Diş hekimi Hasan Bey hac dönüşünde okuduğu kitabımızla ilgili olarak şunları söyledi:

—Gönlünüze sağlık, çok sade bir anlatımınız var. Okurken sıkılmadan okudum. Çok zevkliydi, nasıl bitirdiğimi anlayamadım. Birçok eksikimizi telafi etmememize yardımcı oldu.

Murat Bey kitabımızı bir arkadaşı vesilesiyle elde eder. Okumaya başlar. Kitapta "Namazla Diriliş" çalışmalarının serüvenini okuduğunda çok etkilenir. Benim de bu çalışmada yer almam lazım diye düşünür. Hemen yayınevi aracılığı bize ulaşır. Neler yapabileceğini öğrenir. Oturduğu mahallede bir program organize etmek için kolları sıvar. Aynı iş yerinde çalışan altı arkadaşıyla birlikte çalışmalara başlar. Kısa zamanda muhteşem bir program gerçekleştirirler. Bin iki yüz kişi katılır programa. Bu güzel organizeden sonra "Bir kitap okudum, hayatım değişti" diyenler gibi, o da "Bir kitap okudum, güzel bir hizmet ortaya koydum. Çok şükür rabbime." der.

Rabbimize binlerce şükür. Kitabımızı okuyan Kur'an Kursu öğretmenini bir kardeşimiz, görev yaptığı Kur'an Kursu'nda kitabımızı ders kitabı olarak okutmaya başlar.

"Namaz Dirilişe Çağrı" isimli kitabımızı okuyanların bazı itiraflarını sizlerle paylaştım. Yaşanan duygular okunduğunda ve anlatıldığında çok faydasına şahit oldum. Kim bilir bu satırlar da kimlerin hayırlı işler yapmasına ve dirilişine sebep olacak? Rabbim bizleri kendi yolunda kullarına faydalı olan müminlerden eylesin.

Hacca giden bir kardeşim hac dönüşünde ziyaretçilerine hediye etmek için bu kitabımızdan aldı. Ticaretle uğraşan bazı kardeşlerim ise müşterilerine vermek üzere bu kampanyaya katıldılar. Öğrenci kardeşlerim çay sohbetlerinin ders kitabı yaptılar.

Bu satırları okuyan kardeşim, sen de okumadıysan bu kitabımızı okuyarak işe başlayabilirsin. Okuduysan hemen zaman kaybetmeden bir kardeşine okutabilirsin. Sevdiklerine bu kitaptan hediye edebilir veya hediye edilmesine vesile olabilirsin.

Hediyeliklerimizi değiştirmeye ne dersiniz? Adet yerine gelsin diye lüzumsuz şeyler hediye etmek yerine bir kitap hediye edebiliriz. Ev ziyaretlerinde, doğum günlerinde, evlilik toplantılarında vb vesilelerle bunu yerleştirirsek birçok kardeşimizin kurtuluşuna vesile olabiliriz. Hele hacca ve umreye giden kardeşlerimizin dönüşte ziyarete gelenlere verecekleri bir kitap en güzel hediyedir.

Kitabımızı okuyan dostların düşüncelerini yazmalarını istirham ediyorum.

Var mısınız bu yolda hayırlı bir çağır açmaya?

KAYNAKLAR

1. Ziyaüddin-i GÜMÜŞHANEVÎ, *Ramuz el-Ehadis*.
2. H. Tahsin FEYİZLÎ, *Feyzü'l Furkan*.
3. Halil GÖNENÇ, *Günümüz Meselelerine Fetvalar*.
4. İmam-ı GAZALÎ, *İhyau Ulumi'd-Din*.
5. M. Hamdi YAZIR, *Hak Dini Kur'an Dili*.
6. M. Yusuf KANDEHLEVÎ, *Hayatü's-Sahabe*.
7. M. Zahid KOTKU, *Namaz*.
8. M. Zahid KOTKU, *Tasavvufi Ahlak*.
9. MEVDUDÎ, *Tefhimü'l Kur'an*.
10. Muhyiddin-i NEVEVÎ, *Riyazü's-Salihin*.
11. Prof. Dr. Hamdi DÖNDÜREN, *Delilleriyle İslam İlmihali*.
12. Prof. Dr. M. Es'ad COŞAN, *Güncel Meseleler*.
13. Prof. Dr. Vehbi ZUHAYLÎ, *İslam Fıkhi Ansiklopedisi*.
14. Prof. Dr. İbrahim CANAN (Tercüme), *Kütüb-i Sitte*.